

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till punktskattelag och till lag om ändring av 27 § i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny punktskattelag. Lagen ska ersätta den gällande lagen om påförande av accis. Med den föreslagna lagen genomförs rådets direktiv om allmänna regler för punktskatt.

Det föreslås att ett elektroniskt förfarande införs för flyttning av punktskattepliktiga produkter mellan medlemsstaterna. Lagförslaget innehåller bestämmelser om införande av ett datoriserat övervakningssystem för punktskattepliktiga produkters rörlighet inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium. Samtidigt revideras bestämmelserna om flyttning av punktskattepliktiga produkter

enligt ett uppskovsförfarande. De grundläggande principerna för punktbeskattning förblir huvudsakligen oförändrade. Bestämmelserna om skattskyldighet och tillstånd föreslås bli reviderade. Dessutom föreslås att lagtexten omstruktureras och ändras i flera avseenden.

I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen föreslås en smärre ändring till följd av den nya punktskattelagen.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 april 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 INLEDNING	4
2 NULÄGE	4
2.1 Lagstiftning	4
Allmänt	4
Systemet för temporär accisfrihet	5
I andra medlemsstater beskattade produkter som förvärvats till Finland	6
Ålands ställning	7
2.2 EU:s punktskattelagstiftning	7
2.3 Bedömning av nuläget	9
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	9
Skattskyldighet	9
Uppskovsförfarande	10
Tillstånd och verkställande av beskattning	11
Elektroniska dokument	12
Förenklat förfarande på Finlands territorium	13
System som ersätter EMCS	13
Flyttning av nationellt punktskattepliktiga produkter och stenkol	13
Produkter som beskattats i en annan medlemsstat	14
Flyttning av punktskattepliktiga produkter mellan Åland och det övriga Finland ..	14
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	15
4.1 Ekonomiska konsekvenser	15
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	15
4.3 Samhälleliga konsekvenser	16
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	16
DETALJMOTIVERING	17
1 LAGFÖRSLAG	17
1.1 Punktskattelag	17
1 kap. Allmänna bestämmelser	17
2 kap. Skattskyldighet	20
3 kap. Skattefrihet	27
4 kap. Verksamhet och tillstånd som avser punktskattepliktiga produkter	29
5 kap. Deklarationsskyldighet	33
6 kap. Verkställande av beskattning	35
7 kap. Betalning och uppbörd av skatt	38
8 kap. Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande	39
9 kap. Beskattning av produkter i andra medlemsstater	45
10 kap. Skattefrihet för produkter som förs in från områden utanför gemenskapen	50
11 kap. Bokföringsskyldighet	51
12 kap. Granskning, informationsskyldighet och omhändertagande	52
13 kap. Rättsmedel	53
14 kap. Straffbestämmelser	54

15 kap. Ikraftträdande	54
1.2 Lag om ändring av 27 § i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	55
2 IKRAFTTRÄDANDE.....	55
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	55
LAGFÖRSLAG.....	57
Punktskattelag.....	57
om ändring av 27 § i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	88

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Procedurbestämmelserna om punktskattepliktiga produkter har inom Europeiska gemenskapen harmoniserats genom rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, nedan *regeldirektivet*.

Det förekom tidigare omfattande bedrägerier i samband med flyttning punktskattepliktiga varor på gemenskapens territorium, vilket antogs bero på brister i övervakningsförfarandet. Kommissionen inrättade en högnivågrupp för att kartlägga problemen och förslå lösningar. Högnivågruppen rekommenderade att kommissionen och medlemsstaterna utvecklar ett informationssystem för övervakning av hur punktskattepliktiga varor flyttas inom gemenskapen. Europaparlamentet och rådet antog i enlighet med högnivågruppens rekommendation beslut nr 2003/1152/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor. Enligt beslutet ska medlemsstaterna inom sex år från det att beslutet trätt i kraft inrätta ett datoriserat system för övervakning av förflyttning av punktskattepliktiga varor, Excise Movement Control System, nedan *EMCS*. Regeldirektivet måste ändras för att EMCS skulle kunna tas i bruk.

Rådet antog den 16 december 2008 direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan *punktskattedirektivet*. Punktskattedirektivet bygger på de grundläggande principerna för harmoniserad punktskatt. Direktivet är emellertid synnerligen tekniskt och detaljerat till sin karaktär. Lagen om påförande av accis måste totalrevideras för att direktivet ska kunna genomföras effektivt.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning

Allmänt

Då Finland den 1 januari 1995 anslöt sig till EU reviderades accislagstiftningen i överensstämmelse med gemenskapens lagstiftning. I lagen om påförande av accis (1469/1994) föreskrivs om förfarandena då accis påförs, om verkställande av beskattning, om skattskyldighet, om skattefrihet och om tillsyn. Lagen om påförande av accis tillämpas på flytande bränslen och vissa andra energiprodukter, på elektricitet, alkohol och alkoholdrycker samt på tobaksprodukter vilkas punktbeskattning har harmoniserats inom gemenskapen. Dessutom tillämpas lagen om påförande av accis på vissa nationellt accispliktiga produkter som läskedrycker, dryckesförpackningar och tallolja. Accislagarnas materiella bestämmelser om accisbeloppen gäller huvudsakligen bestämda produkter.

Punktbeskattningen bygger på territorialprincipen som innebär att varje EU-stat beskattar konsumtion av punktskattepliktiga produkter på sitt territorium. Punktskatter uppbärs då produkter frisläpps för konsumtion från ett skatteupplag eller tas emot från en annan medlemsstat eller från ett område utanför gemenskapen. I samband med anslutningen till EU ville man i Finland hålla kvar sitt accisystem i stort sett i den utformning som det hade före EU-medlemskapet. Sålunda uppbärs acciserna fortfarande huvudsakligen i tillverknings- och partihandledet av företag som verkar som auktoriserade lagerhållare och registrerade näringsidkare. En auktoriserad lagerhållare är accisskyldig för produkter som överlåtits till konsumtion från ett skattefritt lager och för beskattningsbart svinn som konstaterats i lagret. Re-

gistrerade och oregistrerade näringsidkare samt skatterepresenteranter är skattskyldiga för produkter som de tar emot.

I lagen om påförande av accis föreskrivs vilka produkter som är skattefria. Enligt destinationsprincipen påförs accis på produkter som ska konsumeras i Finland. Accisfria är produkter i skattefritt lager, produkter som överförs mellan skattefria lager samt produkter som efter import överförs till skattefritt lager. Under vissa förutsättningar är också det svinn skattefritt som uppstått inom systemet för temporär accisfrihet. Exempelvis stöld av produkter eller negativa inventeringsdifferenser betraktas inte som accisfritt svinn. Accisfria är också produkter som förs till områden utanför gemenskapen. Produkter som konsumeras och säljs på fartyg och luftfartyg i internationell trafik är accisfria under resor till områden utanför gemenskapen. Accisfrihet gäller med vissa begränsningar också produkter som konsumeras på tåg som trafikerar till Ryssland.

I lagen om påförande av accis föreskrivs om situationer där accis uppbärs i Finland då produkter inte anländer till mottagaren i samband med att de överförs inom systemet för temporär accisfrihet. Accis ska betalas om produkterna har lämnat Finland och det inte kan utredas var de finns.

Tullverket ombesörjer påförandet av accis och den allmänna tillsynen över accisbeskattningen. Accisbeskattningen verkställs av tulldistriktet på den skattskyldiges hemort eller, när det är fråga om en auktoriserad lagerhållare, av tulldistriktet på den ort där lagret är beläget. Beskattningen av auktoriserade lagerhållare, registrerade näringsidkare och skatterepresenteranter verkställs i perioder på en kalendermånad. Den skattskyldige ska i en accisdeklaration uppge produktmängderna gruppvis samt accisfria överlåtelse. Accisdeklarationer kan inte ännu lämnas in elektroniskt. Tulldistriktet fattar på basis av deklARATIONEN ett beslut där det accisbelopp som ska betalas fastställs.

Lagen om påförande av accis innehåller bestämmelser om beskattning enligt uppskattning samt om efterbeskattning i situationer där den skattskyldige helt eller delvis har försummat att deklarerat eller har lämnat bristfälliga eller felaktiga uppgifter i accisde-

klarationen. För försummelser i samband med accisdeklarationen kan fastställas accisförhöjning. För andra försummelser av skyldigheter som följer av accislagstiftningen eller tullmyndigheternas beslut kan påföras felavgift.

Bestämmelser om accispliktiga produkter finns också i annan lagstiftning än accislagstiftningen. I alkohollagen (1143/1994) föreskrivs om tillverkning, minutförsäljning och import samt om begränsningar i dessa avseenden. I lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) föreskrivs om begränsning av införsel för eget bruk av tobaksprodukter som inte är försedda med lagstadgade varningstexter.

Systemet för temporär accisfrihet

Inom systemet för temporär accisfrihet kan produkter tillverkas, förädlas och överföras accisfritt innan de överläts till konsumtion. Detta underlättar produkternas fria rörlighet mellan medlemsstaterna. Eftersom produkter kan överföras skattefritt måste accisinkomsterna tryggas genom övervakning av produkter inom systemet för temporär accisfrihet. Systemet är baserat på auktoriserade aktörer, förhandsmeddelanden om försändelser i vissa situationer, säkerheter, administrativa ledsagardokument samt informationsutbyte mellan medlemsstaterna.

Inom systemet för temporär accisfrihet kan verksamhet bedrivas endast av aktörer som fått tillstånd av sin medlemsstats behöriga myndigheter, dvs. auktoriserade lagerhållare, registrerade näringsidkare och skatterepresenteranter. En auktoriserad lagerhållare får producera, förädla, lagra samt sända och ta emot accispliktiga produkter i skattefritt lager. En registrerad näringsidkare och en skatterepresentant får endast temporärt ta emot produkter accisfritt. I Finland finns ca 300 auktoriserade lagerhållare och ca 100 registrerade näringsidkare. Dessutom tar ca 1 000 oregistrerade näringsidkare per år endast tillfälligt emot accispliktiga produkter från andra medlemsstater eller från områden utanför EU.

Tillstånd beviljas i Finland av Tullstyrelsen. Sökanden förutsätts ställa säkerhet för

tryggande av accisfordringar i samband med tillverkning, lagring och överföring av accispliktiga produkter.

I samtliga medlemsstater förs över auktoriserade aktörer register, System for the exchange of excise data, nedan *SEED-register*. Registren är baserade på rådets förordning 2004/2073 om administrativt förfarande i fråga om punktskatter. I samband med att tillstånd beviljas ska i registret antecknas vilket tillstånd det är fråga om, tillståndshavarens kontaktuppgifter samt vilka produkter tillståndshavaren har rätt att sända, ta emot och lagra. För identifieringen av tillståndshavarna tilldelas de punktskattenummer och för skatteupplag tilldelas dessutom skatteupplagsnummer. Medlemsstaterna utbyter sinesmellan registeruppgifter för att övervaka att skattefri förflyttning av produkter sker endast mellan tillståndshavare.

Lagen om påförande av accis innehåller bestämmelser om förfarandet med ledsagardokument som ska åtfölja produkter som flyttas inom systemet för temporär accisfrihet. Avsändaren ska förse produkter som sänds till ett annat skattefritt lager eller till en annan medlemsstat med ett administrativt dokument, om vars form och innehåll på ett för samtliga medlemsstater bindande sätt föreskrivs i kommissionens förordning 92/2719/EEG om ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov. Administrativa dokument används i första hand endast vid flyttning av flytande bränsle, alkohol, alkoholdrycker och tobaksprodukter. Dokumentet upprättas i fyra exemplar. Ledsagardokumentet har den betydelsen att avsändaren slipper skatteansvar efter att ha fått tillbaka det exemplar av dokumentet som mottagaren returnerat. Om produkterna har gått förlorade och inte kommit fram till mottagaren kan punktskatterna tas ut av den säkerhet som avsändaren ställt. Administrativa ledsagardokument används också vid flyttning av produkter utanför gemenskapens område.

När produkter flyttas inom Finlands territorium kan det administrativa ledsagardokumentet ersättas med faktura, fraktsedel eller motsvarande verifikation. Faktura, fraktsedel eller motsvarande verifikation används också vid flyttning av nationellt punktbeskattade

produkter, t.ex. läskedrycker och vissa andra produkter såsom stenkol mellan skattefria lager i Finland.

I andra medlemsstater beskattade produkter som förvärvats till Finland

Lagen om påförande av accis innehåller bestämmelser om beskattning av produkter för vilka accis redan har betalats i en annan medlemsstat och som här överläts i kommersiellt syfte. Skattskyldig blir då den som tar emot produkterna i Finland.

I enlighet med principen om en inre marknad får en privatperson som anländer till Finland från en annan medlemsstat föra med sig produkter accisfritt under förutsättning att produkterna är avsedda för personens eget bruk och denne själv transporterar dem. Lagen innehåller bestämmelser om vilka kriterier som ska beaktas vid bedömningen av om produkterna har förts in för eget bruk eller i kommersiellt syfte. Om produkterna har hämtats i kommersiellt syfte är de accispliktiga.

I lagen om påförande av accis föreskrivs om begränsningar i fråga om produkter som privatpersoner för med sig från områden utanför gemenskapen. Bestämmelserna stämmer överens med rådets direktiv 2007/74/EG av den 20 december 2007 om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införts av resande från tredjeländer, nedan *resgodsdirektivet*. En privatperson får i sitt personliga resgodis accisfritt föra med sig produkter inom ramen för de maximimängder som nämns i lagen.

En privatperson får på distans köpa produkter från en annan medlemsstat så att säljaren eller någon på säljarens vägnar svarar för transporten av produkterna till Finland. Bestämmelserna om skattskyldighet i samband med distansförsäljning förtydligades genom ändringen 756/2007 av lagen om påförande av accis så att distansförsäljare blev skattskyldiga. Försäljaren har emellertid fortfarande möjlighet att utse en av tullmyndigheterna godkänd skatterepresentant som på säljarens vägnar sköter betalningen av acciser i Finland. Till lagen fogades också procedur-

bestämmelser som distansförsäljare ska iaktta.

I lagen om påförande av accis föreskrivs också om förfarandet då en privatperson på annat sätt än genom distansförsäljning köper produkter i en annan stat och en annan privatperson eller yrkesmässig näringsidkare på köparens vägnar transporterar produkterna till Finland. Skattskyldig är då privatpersonen och den som deltar i transporten av produkterna samt den som innehar produkterna i Finland.

Ålands ställning

I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) nedan *skattegränslagen för Åland* föreskrivs om skattegränsen mellan Åland och det övriga Finland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen. På grund av Ålands särställning har det varit möjligt att i trafiken mellan Åland och gemenskapen bedriva skattefri försäljning till fartygs- och flygpassagerare efter år 1999, då skattefriheten upphörde i trafiken mellan medlemsstaterna. På förflyttningar av accispliktiga varor mellan Åland och det övriga Finland tillämpas samma regler som i handeln mellan Finland och länder som inte hör till gemenskapen. Med undantag för skattegränsen tillämpas på Åland samma skattegrunder och samma accissystem som i det övriga Finland.

2.2 EU:s punktskattelagstiftning

I början av 1993 blev den inre marknaden verklighet i handeln mellan gemenskapens medlemsstater. Samtidigt slopades gränskontrollerna av varor mellan medlemsstaterna. Eftersom den inre marknaden bygger på principen om varornas fria rörlighet kunde varorna inte längre beskattas vid medlemsstaternas gränser. Detta förutsatte att medlemsstaterna harmoniserade sina bestämmelser om punktbeskattning. I enlighet med regeldirektivet skapades ett system som gör det möjligt att skjuta upp betalningen av punkt-

skatt så att skatterna betalas först i det land där varorna konsumeras.

I regeldirektivet föreskrivs också om grunderna för punktbeskattningen och om beskattningsförfarandet. Regeldirektivet tillämpas på flytande bränsle och vissa andra energiprodukter, elektricitet, alkohol och alkoholdrycker samt på tobaksprodukter. För dessa produktgrupper gäller separata direktiv. I direktiven föreskrivs bl.a. om minimiskattnivåer för produkterna och om beskattningens struktur.

År 2003 fattades ett beslut om att skapa och ta i bruk EMCS för att förbättra möjligheterna att övervaka förflyttningar av punktskattepliktiga varor. Beslutet förutsatte gemenskapslagstiftning och revidering av regeldirektivets procedurbestämmelser. I december 2008 antog rådet punktskattedirektivet som innebär att regeldirektivet upphävs från och med den 1 april 2010. Punktskattedirektivets text är konsekvent så skriven att bestämmelser som förlorat sin betydelse har lämnats bort. Punktskattedirektivet beaktar de ändringar som skett i lagstiftningen och senaste rättspraxis.

Regeldirektivets grundläggande principer för punktbeskattningen har oförändrade överförts till punktskattedirektivet. Punktskatt uppbärs fortsättningsvis på konsumtion av punktskattepliktiga produkter.

Punktskattedirektivet tillämpas på gemenskapens territorium vilket består av medlemsstaternas territorier. Direktivet tillämpas emellertid inte på vissa av medlemsstaternas territorier som benämns tredjeteritorier. Landskapet Åland är ett sådant tredjeteritorium som faller utanför direktivets tillämpningsområde. Till artikel 3 i punktskattedirektivet har fogats en bestämmelse om att tullformaliteter i tillämpliga delar ska gälla vid införsel av punktskattepliktiga varor till gemenskapen och vid utförsel av punktskattepliktiga varor från gemenskapen. Det är emellertid inte nödvändigt att iaktta tullformaliteter då produkter flyttas mellan Åland och det övriga Finland. Enligt detta undantag kan på sådana förflyttningar tillämpas samma förfaranden som på förflyttningar inom det övriga Finland.

Punktskattedirektivets bestämmelser om skattskyldighet har förnyats. Punktskatt ska

tas ut i den medlemsstat där varorna frisläpps för konsumtion. I direktivet definieras de situationer som betraktas som frisläppande för konsumtion. Dessutom föreskrivs vem som blir skattskyldig i de här situationerna. I regeldirektivet fanns inga motsvarande detaljerade bestämmelser om de skattskyldiga. I direktivet hänvisas inte heller längre till svinn, eftersom svinn kan jämföras med frisläppande för konsumtion.

I punktskattedirektivet föreskrivs om ett uppskovsförfarande som innebär att punktskattepliktiga produkter kan tillverkas, bearbetas, lagras och innehas skattefritt. Under ett uppskovsförfarande kan varor flyttas mellan godkända aktörer, mellan medlemsstater eller efter import till mottagaren eller föras till ett område utanför gemenskapen.

De åtgärder som vidtas under ett uppskovsförfarande ska fortfarande till stor del vara förlagda till skatteupplag. I punktskattedirektivet föreskrivs också om registrerade mottagare som tar emot varor på samma sätt som registrerade näringsidkare. I punktskattedirektivet föreskrivs också om registrerade avsändare som inom ramen för ett uppskovsförfarande kan sända varor från en importplats. Tillstånd för verksamheten beviljas fortsättningsvis av de behöriga myndigheterna i den stat där upplaget är beläget eller på aktörens hemort. Enligt punktskattedirektivet är det dessutom möjligt att med myndighetens tillstånd ta emot varor på någon annan plats än i en godkänd upplagshavares upplag eller hos en registrerad mottagare på en plats för direkt leverans.

Genom punktskattedirektivet införs EMCS som på ett avgörande sätt förändrar dokumentförandet i anslutning till förflyttningar av varor. De administrativa ledsagardokument i pappersform som för närvarande används ska ersättas med elektroniska administrativa dokument. Avsändaren upprättar ett elektroniskt administrativt dokument som efter kontroll av uppgifterna i dokumentet sänds till mottagaren elektroniskt via avsändarlandets och destinationslandets myndigheter. Efter att varorna anlänt till destinationsorten ska mottagaren upprätta ett elektroniskt mottagningsdokument som på motsvarande sätt via destinationslandets och avsändarlandets myndigheter sänds till avsändaren som

avslutning på transporten. Medlemsstaterna kan emellertid ta i bruk förenklade förfaranden som i sin helhet gäller förflyttningar inom deras territorier.

I syfte att fastställa form och innehåll för elektroniska meddelanden inom EMCS har kommissionen antagit förordningen (EG) nr 684/2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov, nedan *tillämpningsförfordningen för punktskattedirektivet*.

Direktivets bestämmelser om varor som tidigare beskattats i en annan medlemsstat är till stor del oförändrade. Dessa bestämmelser gäller både varor som förvärvats för kommersiella ändamål och varor som förvärvats för personligt bruk. I enlighet med EG-rättens principer för den inre marknaden har privatpersoner rätt att utan begränsningar föra med sig punktskattepliktiga varor från en medlemsstat till en annan under förutsättning att de har förvärvat varorna för eget bruk och att de själva transporterar dem. Punktskatter tas ut i den medlemsstat där varorna har köpts och någon ytterligare skatt får inte tas ut i destinationslandet. Samma princip tillämpas också i fråga om mervärdesbeskattningen. Bestämmelserna om skattskyldighet för redan beskattade varor som förvärvats för kommersiella syften har förtydligats. Dessutom föreskrivs i punktskattedirektivet om distansförsäljning och om oegentligheter i samband med förflyttningar.

I punktskattedirektivet föreskrivs också om skattefria butiker. Butiker som är belägna inom en flygplats eller hamn får frisläppa punktskattepliktiga varor endast till tredje-länder eller till personer som reser till tredje-territorier. I direktivet föreskrivs inte om maximikvantiteter för inköp av varor, men medlemsstaterna kan ställa upp kvantitativa begränsningar i syfte att förhindra skattebedrägerier och andra missbruk.

I rådets direktiv 2007/74/EG om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredje-länder föreskrivs om skattefrihet för produkter som privatpersoner för in från områden utanför gemenskapen. Privatpersoner får i sitt personli-

ga resgods skattefritt föra in produkter inom de föreskrivna maximigränserna.

2.3 Bedömning av nuläget

Lagen om påförande av accis trädde i kraft 1995. Trots att flera ändringar har gjorts i lagen sedan dess är bestämmelserna i många avseenden i behov av uppdatering. Flera av de ändringar som gjorts i lagen har lett till att lagens struktur inte längre är konsekvent i alla avseenden.

Det är tullverket som svarar för accisbeskattningen. Tullverket omfattar Tullstyrelsen och tulldistrikten. I enlighet med lagen om påförande av accis är beskattningsbehörigheten regionalt uppdelad mellan tulldistrikten. Beskattningen verkställs av det tulldistrikt inom vars område den accisskyldige har sin hemort eller där det skattefria lagret är beläget. Eftersom antalet accisskyldiga är relativt litet och merparten av dem är etablerade i södra Finland, kan det vara ändamålsenligt att centralisera beskattningen i detta avseende. Detta förutsätter att behörighetsbestämmelserna ändras.

Enligt finansministeriets beslut med stöd av lagen om påförande av accis är tobaksprodukter och vissa andra produkter som säljs till passagerare på tåg i internationell trafik accisfria om de överlämnas utanför Finlands tullområde. Accisfria är dessutom livsmedel, tobaksprodukter och alkoholdrycker som tillhandahålls passagerare. Enligt gemenskapens lagstiftning finns det emellertid ingen rättslig grund för sådana produkters accisfrihet. Enligt regeldirektivet har medlemsstaterna endast rätt att hålla i kraft bestämmelser om accisfrihet för fartygs och luftfartygs upplag. Denna rätt föreskrivs i oförändrad form också i punktskattedirektivets artikel 41. I praktiken står det sålunda medlemsstaterna fritt att besluta om skattefrihet eller eventuella begränsningar i fråga om fartygs- och flygtrafik. Eftersom direktivet inte innehåller bestämmelser om varor som konsumeras på tåg måste sådana varor anses vara skattepliktiga. Det blir sålunda nödvändigt att i Finland beskatta varor som frisläppts för konsumtion här.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Genomförandet av punktskattedirektivet förutsätter reglering på lagnivå. Syftet med propositionen är att stifta en ny punktskattelag som stämmer överens med punktskattedirektivet. Punktskattedirektivet är detaljerat och delvis synnerligen tekniskt till sin utformning, vilket innebär att medlemsstaterna ges ytterst små marginaler för genomförandet.

Den föreslagna lagen ska liksom den nuvarande tillämpas på punktskattepliktiga produkter. Produkter ska vara punktskattepliktiga om de har tillverkats i Finland eller importerats från andra medlemsstater eller från områden utanför gemenskapen. Närmare bestämmelser om punktskattepliktiga produkter och om skattebeloppen ska också i fortsättningen tas in i lagar om respektive punktskattepliktiga produkter. I denna proposition föreslås inga ändringar i dessa lagar.

Skattskyldighet

Lagförslagets bestämmelser om skattskyldighet stämmer överens med punktskattedirektivet. Skyldighet att betala skatt uppkommer då en punktskattepliktig produkt frisläpps för konsumtion i Finland. I lagen definieras vad som avses med frisläppande för konsumtion. Med frisläppande för konsumtion avses bl.a. punktskattepliktiga produkters avvikelser från ett uppskovsförfarande. Detta innebär t.ex. att produkterna lämnas ut för konsumtion från ett skattefritt lager, dvs. från ett skatteupplag. Med frisläppande för konsumtion avses också att det i ett skatteupplag konstateras outhärdad konsumtion av produkter. Som ett frisläppande för konsumtion betraktas inte att punktskattepliktiga produkter bevisligen fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande, på grund av produkternas egen beskaffenhet, force majeure eller oförutsägbara omständigheter såsom eldsvåda, skada eller någon annan motsvarande händelse eller till följd av att de avsiktligt har blivit förstörda på något sätt som tullmyndigheten godkänt.

Nya bestämmelser föreslås om skattskyldighet. Dessa motsvarar innehållsmässigt till stor del den gällande lagens bestämmelser, men stämmer i fråga om sin uppbyggnad och språkdräkt överens med punktskattedirektivet. Bestämmelser om skattskyldighet ingår i lagförslagets 2 kap. I lagförslagets 9 kap. ingår bestämmelser som kompletterar 2 kap. om vem som är skattskyldig för produkter som tidigare beskattats i en annan medlemsstat och importerats till Finland.

Enligt punktskattedirektivet ska medlemsstaterna, utöver de fall där skatt kan återbetalas i enlighet med direktivet, dessutom alltid kunna återbetala punktskatt som har betalats på punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion i sådana fall då detta är förenligt med direktivets syfte. De föreslagna bestämmelserna om avdrag från punktskatt stämmer innehållsmässigt huvudsakligen överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Godkända upplagshavare får enligt lagförslaget fortfarande dra av den punktskatt som betalats eller ska betalas för produkter som återlämnats till ett skatteupplag. Avdrag får emellertid inte göras från sådana till ett upplag återlämnade produkter som har förstörts av någon anledning som beror på produkternas egenskaper, t.ex. på grund av att produkterna blivit gamla. Dessutom föreslås att inte bara en godkänd upplagshavare utan också en registrerad mottagare får dra skatten på produkter som har förstörts på grund av en oförutsägbart händelse eller force majeure.

I den föreslagna lagens 3 kap. föreskrivs om skattefrihet. Skattefria är produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande och produkter på vilka tillämpas tullagerförfarande. Skattefria är också produkter som ska användas för vissa i lagen angivna ändamål. Bestämmelserna om skattefrihet för diplomatiska representationer och utsända konsulers kanslier föreslås bli preciserade. Skattefriheten för produkter som säljs och konsumeras på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik ska enligt förslaget kvarstå oförändrad. Produkter som konsumeras eller säljs på tåg i internationell trafik ska inte längre vara skattefria.

Lagförslaget innebär att skattefriheten för beslagtagna och omhändertagna produkter

upphör. Denna ändring stämmer överens med punktskattedirektivet, eftersom detta inte föreskriver om skattefrihet för sådana produkter.

Uppskovsförfarande

Enligt lagförslaget kan produkter tillverkas, bearbetas, innehas och flyttas inom ramen för ett uppskovsförfarande. På produkterna ska betalas skatt när de avviker från ett uppskovsförfarande. Produkter som tillverkas, bearbetas eller lagras i ett skatteupplag omfattas av ett uppskovsförfarande. Inom ramen för uppskovsförfarandet kan produkterna i hemlandet flyttas mellan skatteupplag eller till en annan medlemsstat. En godkänd upplagshavare kan sända produkter till ett skatteupplag som är beläget i en annan medlemsstat, till en registrerad mottagare eller till tillfälligt registrerad mottagare eller till aktörer som har rätt att förvärva produkter för ett skattefritt ändamål, t.ex. till diplomatiska representationer. Bestämmelserna om skatteuppskov ska tillämpas också på nationella punktskattepliktiga produkter på Finlands territorium.

I lagen föreslås bestämmelser om s.k. direkt leverans, varmed avses att en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare får ta emot produkter på någon annan plats än i ett skatteupplag eller på en registrerad mottagares sedvanliga mottagningsplats. Produkter får på detta sätt levereras direkt till den som beställd dem. Avsikten med bestämmelserna om direkt leverans är att i enlighet med punktskattedirektivet underlätta handeln. Tullmyndigheten ska underrättas om direkt leverans. Om tullmyndigheten konstaterar oegentligheter i verksamheten kan den av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda direkt leverans.

Produkter som importerats från ett område utanför gemenskapen kan enligt lagförslaget hänföras till ett uppskovsförfarande. En registrerad avsändare kan sända harmoniserade punktskattepliktiga produkterna från en importplats i Finland eller till ett skatteupplag i en annan medlemsstat eller till en registrerad mottagare. Dessutom kan produkter exporteras inom ramen för ett uppskovsförfarande.

Produkter kan enligt lagförslaget, liksom enligt den gällande lagen, inom ramen för ett uppskovsförfarande flyttas endast mellan tillståndshavare. Tillståndshavare kan vara en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare, en registrerad avsändare och en skatterepresentant. En skatterepresentant anlitas i praktiken endast i samband med distansförsäljning. Dessutom kan en tillfälligt registrerad mottagare inom ramen för ett uppskovsförfarande ta emot ett visst produktparti av en avsändare.

Tillstånd och verkställande av beskattning

Punktskattepliktiga produkter, såsom tobak, alkohol och flytande bränslen är högt beskattade. För att skatteinkomsterna ska kunna tryggas måste affärsverksamhet med punktskattepliktiga produkter som inte ännu beskattats kunna övervakas. I lagen föreskrivs i överensstämmelse med punktskattedirektivet om tillståndsplikt för tillverkning, bearbetning och innehav av punktskattepliktiga produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande.

I den föreslagna lagens 4 kap. föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av tillstånd i samband med punktbeskattning. I kapitlet föreskrivs om särskilda förutsättningar för beviljande av tillstånd för verksamhet som godkänd upplagshavare, skatteupplag, registrerad mottagare och registrerad avsändare och skatterepresentant samt om allmänna förutsättningar som gäller samtliga sökande. Tillståndshavare har rätt att deklarerat och betala skatter per skatteperiod.

Redan före anslutningen till EU var utgångspunkten den att det i regel är ändamålsenligt att ta ut punktskatterna i tillverknings- och partiledet och inte i detaljistledet. Sålunda ska tillstånd att verka som godkänd upplagshavare beviljas personer som tillverkar eller bearbetar punktskattepliktiga produkter eller som fortlöpande och i betydande omfattning bedriver partihandel med sådana produkter. Om partihandeln inte bedrivs fortlöpande och i betydande omfattning, i stället kan sökanden beviljas tillstånd att verka som registrerad mottagare, vilket också ger rätt att betala skatterna per skatteperiod. Tillstånd att

verka som godkänd upplagshavare kan enligt förslaget beviljas också den som fortlöpande och i betydande omfattning använder eller levererar produkter för något skattefritt ändamål.

Tillståndssökanden förutsätts enligt vad som utretts anses vara tillförlitlig och ha tillräckliga ekonomiska och funktionella förutsättningar för verksamheten. Sökanden får inte vara försatt i konkurs och sökandens handlingsbehörighet får inte vara begränsad. Dessutom ska sökanden ställa säkerhet för att trygga skattefordringar.

De föreslagna bestämmelserna om säkerhet är huvudsakligen oförändrade. Innan tillstånd beviljas ska säkerhet ställas för tillverkning, förvaring och flyttning av produkter. Punktskattedirektivet ger också medlemsstaterna möjlighet att som garanti för flyttning av produkter godkänna säkerhet som ställts av produkternas mottagare, ägare eller transportör. I lagförslaget ingår inte någon bestämmelse om denna möjlighet som den skulle leda till betydande kostnader för datasystem och komplicera förfarandena. Det är dessutom sannolikt att endast ett fåtal aktörer skulle utnyttja en sådan möjlighet. Det system som regleras i den gällande lagen föreslås sålunda kvarstå. Enligt förslaget ska en i Finland godkänd upplagshavare ställa en säkerhet som täcker både förvaring och skattefria flyttningar. Detta innebär att man i Finland inte går över till ett system som förutsätter att säkerhet ställs för varje transport.

I lagen föreslås bestämmelser om elektronisk skattedeklaration och delgivning av beskattningsbeslut. Vidare föreslås flera preciseringar och tekniska ändringar i bestämmelserna om deklaration och övriga förfaranden. I lagen föreslås mera detaljerade bestämmelser än för närvarande t.ex. om omhändertagande av produkter samt om skatteförhöjning och felavgift.

Lagförslagets flexibla bestämmelser innebär att i det inte längre i detalj föreskrivs om fördelningen av beskattningsbefogenheterna inom tullmyndigheten. Beslutanderätten överförs till denna del till Tullstyrelsen. Avsikten är att punktbeskattningsfunktionerna ska kunna organiseras på ett mera ändamålsenligt sätt än för närvarande.

Elektroniska dokument

I propositionen föreslås att ett nytt elektroniskt övervakningssystem, EMCS, tas i bruk. Avsikten med EMCS är att förbättra den inre marknadens funktion och förenkla flyttningar av punktskattepliktiga produkter inom EU:s territorium. Avsikten är vidare att ge medlemsstaterna möjlighet att i realtid följa flyttningar av punktskattepliktiga produkter och vidta övervakningsåtgärder. Den effektivare övervakningen försvårar lagstridig verksamhet och förebygger eventuella skattebedrägerier i samband med punktskattepliktiga produkter.

Enligt lagförslaget ska EMCS användas i samband med flyttning av vissa produkter under ett uppskovsförfarande. I lagen hänvisas till tillämpningsförfordningen för punktskattedirektivet där de produkter nämns som omfattas av EMCS. Enligt lagförslaget ska EMCS huvudsakligen tillämpas på flyttningar av flytande bränslen, alkohol och alkoholdrycker samt tobaksprodukter mellan medlemsstaterna eller vid import av sådana produkter till Finland.

Enligt förslaget införs ett elektroniskt förfarande med ledsagardokument för skattefria flyttningar av punktskattepliktiga produkter mellan medlemsstaterna. De nuvarande administrativa ledsagardokumenterna i pappersform ska enligt förslaget ersättas med elektroniska administrativa dokument inom EMCS. En förutsättning för flyttningar inom ramen för ett uppskovsförfarande är enligt förslaget att elektroniska administrativa dokument upprättas för flyttningar. Enligt huvudregeln blir det sålunda obligatoriskt att använda elektroniska administrativa dokument. Detta elektroniska förfarande gäller inte produkter vilkas punktskatter är betalda och vilka flyttas mellan medlemsstaterna.

I lagen föreslås detaljerade bestämmelser om hur avsändaren och mottagaren ska agera inom ramen för det elektroniska förfarandet. Enligt punktskattedirektivet får medlemsstaterna införa förenklade förfaranden som i sin helhet gäller flyttningar av punktskattepliktiga varor enligt ett uppskovsförfarande. Enligt lagförslaget förutsätts det emellertid inte att ett elektroniskt administrativt dokument används då produkter under ett uppskovsförfa-

rande flyttas mellan skatteupplag på Finlands territorium. Vid flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande från en importplats som är belägen i Finland ska emellertid ett elektroniskt administrativt dokument upprättas. I framtiden kommer det ändamålsenligt att utnyttja de övervakningsmöjligheter som EMCS ger också vid flyttningar inom Finland samt att övergå till förfarandet med elektroniska dokument.

En godkänd upplagshavare och en registrerad avsändare ska använda EMCS för att sända elektroniska administrativa dokument till tullmyndigheterna. Systemet kontrollerar automatiskt i SEED-registret att avsändaren och mottagaren har giltiga tillstånd. Om uppgifterna i ett elektroniskt administrativt dokument inte är korrekta blir avsändaren omedelbart underrättad om saken. Om uppgifterna är korrekta tilldelar systemet dokumentet en unik administrativ referenskod och underlättar omedelbart avsändaren om denna. Därefter vidarebefordras det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten eller direkt till mottagaren om denna är etablerad i Finland. Transporten ska åtföljas av en utskrift av det elektroniska administrativa dokumentet eller av ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den unika administrativa referenskoderna. Detta dokument ska på begäran kunna uppvisas för de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande.

Avsändaren kan återkalla det elektroniska administrativa dokumentet innan flyttningen har påbörjats. Avsändaren kan också under flyttningen ändra destinationsort för försändelsen. På grund av särdragen i anslutning till handeln med energiprodukter föreslås att energiprodukter får sändas till sjöss eller på inre vattenvägar till en mottagare som inte är slutgiltigt känd när transporten börjar. Avsändaren kan enligt förslaget tillstålla tullmyndigheterna uppgifter om mottagaren också senare, dock senast efter att flyttningen avslutats. Dessutom föreslås en bestämmelse enligt vilket en flyttning under ett uppskovsförfarande får delas upp i två eller flera flyttningar.

Om punktskattepliktiga produkter från Finland flyttas till en plats där de lämnar gemen-

skapens territorium, ska tullmyndigheten utan dröjsmål sända det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportdeklarationen lämnas in. Om exportdeklarationen lämnas in i Finland ska tullmyndigheten förvara det elektroniska administrativa dokumentet i väntan på exportrapporten.

När produkter sänds till Finland från en annan medlemsstat eller importplats ska det elektroniska administrativa dokumentet som anlänt via EMCS i Finland vidarebefordras till mottagaren. Om mottagaren är en aktör som inte är ansluten till EMCS, t.ex. en diplomatisk representation, kan ett elektroniskt administrativt dokument inte sändas.

Efter att ha tagit emot punktskattepliktiga produkter ska en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare och en annan mottagare utan dröjsmål och senast fem arbetsdagar efter att flyttningen avslutats, via EMCS lämna en rapport om att produkterna mottagits. EMCS ger mottagaren en bekräftelse om att mottagningsrapporten registrerats och sänder de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten en rapport om saken. Mottagningsrapporten vidarebefordras via EMCS till avsändaren.

Om exportdeklarationen har lämnats in i Finland ska en exportrapport upprättas. Tullmyndigheten sänder exportrapporten till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter som vidarebefordrar den till avsändaren. Detta kan i mån av möjligheter ske automatiskt mellan datasystemen.

Förenklat förfarande på Finlands territorium

I propositionen föreslås bestämmelser om förenklat förfarande då produkter flyttas på Finlands territorium. Förenklat förfarande kan emellertid tillämpas endast vid flyttningar mellan skatteupplag. En godkänd upplagshavare kan i stället för ett elektroniskt administrativt dokument använda en fraktsedel eller faktura varav de nödvändiga uppgifterna framgår. En godkänd upplagshavare ska upprätta dokumentet i två exemplar. Flyttning av produkter från en importplats i Finland ska emellertid alltid ske via EMCS med ett elektroniskt administrativt dokument. Detta är

motiverat för att importen ska kunna övervakas elektroniskt.

System som ersätter EMCS

Med beaktande av de osäkerhetsfaktorer som är förenade med elektroniska system har i punktskattedirektivet tagits in bestämmelser om system som ersätter EMCS. Huvudregeln är den att om ett elektroniskt administrativt dokument inte kan sändas via EMCS ska produkterna åtföljas av ett pappersdokument som innehåller motsvarande uppgifter. Avsändaren ska också informera tullmyndigheten om transporten samt ge en utredning om varför EMCS inte kan användas. När systemet åter är tillgängligt ska avsändaren upprätta ett elektroniskt administrativt dokument som motsvarar pappersdokumentet. Därefter kommer det elektroniska administrativa dokumentet att ersätta pappersdokumentet. Det är viktigt att upprätta ett elektroniskt administrativt dokument via EMCS också av den anledningen att mottagaren efter att produkterna anlänt ska kunna upprätta en mottagningsrapport med EMCS. Systemet kommer sålunda att innehålla administrativa dokument för alla flyttning inom ramen för ett uppskovsförfarande. Om en mottagningsrapport inte kan upprättas med hjälp av EMCS ska mottagaren överlämna ett pappersdokument med mottagningsrapportens uppgifter till tullmyndigheten som ska vidarebefordra dokumentet till myndigheterna i avsändarlandet.

Flyttning av nationellt punktskattepliktiga produkter och stenkol

Enligt lagförslaget ska ett uppskovsförfarande tillämpas också på andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter, t.ex. på läskedrycker. Nationellt punktskattepliktiga produkter samt t.ex. stenkol kan under ett uppskovsförfarande flyttas till ett skatteupplag eller till en registrerad mottagare. EMCS kan inte användas för övervakning av sådana flyttningar. Inom ramen för det förenklade förfarande som föreslås kan produkter flyttas mellan skatteupplag inom Finlands territorium. Om en godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare skulle föra in sådana

produkter från ett område utanför gemenskapen förutsätts det att produkternas punktskattnummer antecknas i tulldeklarationen. När sådana produkter flyttas mellan Finland och andra medlemsstater eller exporteras förutsätts inte några ledsagardokument. Om dessa produkter flyttas till Finland från andra medlemsstater utanför ett uppskovsförfarande, ska bestämmelserna i 9 kap. om produkter som frisläppts för konsumtion tillämpas, med undantag för bestämmelserna om deklARATIONSSKYLDIGHET och skyldighet att ställa säkerhet.

Produkter som beskattats i en annan medlemsstat

I överensstämmelse med punktskattedirektivet föreslås att bestämmelserna om flyttningar och beskattning av punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion förtydligas och preciseras, likväl utan att de grundläggande principerna ändras. Samtidigt föreslås att bestämmelserna om dessa produkter sammanställs i ett nytt eget kapitel. I 9 kap. föreskrivs om

skattefrihet för dessa produkter eller om vem som är skattskyldig samt om förfarandena i dessa avseenden. I lagen föreskrivs om beskattning av produkter som förvärvats av privatpersoner och om produkter som förvärvats i kommersiellt syfte samt om beskattning av distansförsäljning och om förfarandena i samband därmed.

I bestämmelserna om privatpersoners förvärv föreslås inga större ändringar. En privatperson är skattskyldig för produkter som han eller hon förvärvat för eget bruk och som en annan privatperson eller någon annan har transporterat till Finland, när det inte är fråga om distansförsäljning. På motsvarande sätt ska bestämmelsen tillämpas t.ex. då en privatperson under sin vistelse i en annan medlemsstat till sig själv i Finland sänder punktskattepliktiga produkter. Också bestämmelserna om distansförsäljning och förfarandet i samband därmed föreslås bli förtydligade.

I lagen tas in en definition av begreppet innehav i kommersiellt syfte. Med innehav i kommersiellt syfte avses att punktskattepliktiga produkter som redan frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat innehas i

kommersiellt syfte i Finland. Enligt lagförslaget är den skattskyldig som verkställt leveransen eller som innehar de produkter som är avsedda för leverans eller den till vilken produkterna levereras i Finland. I lagen föreslås också en uttrycklig bestämmelse om att när punktskattepliktiga produkter förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg och produkterna inte är till försäljning när fartyget befinner sig på Finlands territorium, ska det inte anses att produkterna innehas i kommersiellt syfte.

Enligt en ny bestämmelse som föreslås bli fogad till lagen ska punktskattepliktiga produkter som flyttas till Finland från en annan medlemsstat i kommersiellt syfte och som har förstörts eller gått förlorade under transporten behandlas som om produkterna skulle ha förstörts eller gått förlorade under ett punktskatteuppskov.

Punktskatt uppbärs inte i Finland då produkterna har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade eller om detta upptäcks här. Om det under flyttningen av produkterna sker eller upptäcks en oegentlighet i Finland och produkterna inte anländer till destinationsorten, ska skatt uppbäras i Finland.

Flyttning av punktskattepliktiga produkter mellan Åland och det övriga Finland

I propositionen föreslås att det förenklade förfarande som gäller i fråga om flyttningar som i sin helhet sker på Finlands territorium ska kunna tillämpas också vid flyttningar mellan Åland och det övriga Finland. Till skattegränslagen för Åland föreslås bli fogad en bestämmelse som gör det möjligt att avvika från bestämmelserna om import och export och som innebär att produkter kan flyttas inom Finland i ett sådant förenklat förfarande som avses i lagförslaget.

Från ett skatteupplag i Finland eller på Åland kan i ett förenklat förfarande sändas produkter till ett skatteupplag som är beläget på Åland eller i det övriga Finland. Det föreslagna förfarandet innebär enklare formaliteter vid flyttning av produkter. Förfarandet begränsas till att gälla sådana produkter under ett uppskovsförfarande som inte har frisläppts för konsumtion. I propositionen föreslås inga ändringar i de förfaranden som till-

lämpas då produkter flyttas mellan landskapet Åland och en annan medlemsstat, ett tredjeland eller ett tredjeterritorium. Ändringar föreslås inte heller i de förfaranden som gäller produkter som frisläppts för konsumtion i Finland.

Vid flyttningar av produkter inom Finlands territorium kan också användas EMCS, men förslaget innebär att användningen av systemet är frivillig. På motsvarande sätt har aktörerna möjlighet att använda EMCS också vid flyttningar inom landskapet Åland.

Enligt 27 § 36 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör ärenden som gäller punktbeskattning till rikets lagstiftningsbehörighet. Lagförslaget föranleder sålunda inga ändringar i Ålands lagstiftning.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenserna av att EMCS införs sammanhänger med Europaparlamentets och rådets beslut 2003/1152/EG om inrättandet av EMCS. Gemenskapen och medlemsstaterna har tillsammans svarat för kostnaderna för systemet. Sedan år 2004 har Tullstyrelsen i Finland deltagit i utvecklingen av EMCS.

Införandet och användningen av EMCS medför kostnader för tullen då den verkställer punktbeskattningen, men samtidigt upphör vissa av tullens nuvarande övervakningsuppgifter. Ökningen av tullens uppgifter till följd av det nya systemet beräknas motsvara ca fyra årsverken. De årliga driftkostnaderna för systemet uppskattas till ca 350 000 euro. Propositionen beräknas inte få några ekonomiska konsekvenser eftersom de nya uppgifter som systemet medför kan klaras av med tillverkets nuvarande resurser och t.ex. genom interna arrangemang.

Propositionen beräknas få positiva konsekvenser för statens ekonomi eftersom EMCS förebygger skattebedrägerier och sålunda effektivare tryggar skattetagarens intressen. Propositionen får också smärre konsekvenser till följd av att skattefriheten slopas för tåg i internationell trafik.

Införandet av EMCS orsakar kostnader för företag och andra aktörer. Vid planeringen av

EMCS har sålunda beaktats de behov som olika typer av företag har. Eftersom EMCS kan användas via internet medför det inga betydande kostnader. Indirekta kostnader kan visserligen uppkomma om företag förnyar sin verksamhetsprocess på grund av EMCS.

Aktörerna kan också i funktionellt hänseende anpassa sina egna datasystem för kommunikationen med EMCS. Det är mycket svårt att bedöma vilka kostnader detta alternativ innebär för ett företag. Kostnadernas storlek beror på vilka ändringsbehov EMCS orsakar i datasystemen och verksamhetsprocesserna. Om den information som för närvarande lagras i företagets system motsvarar de krav som EMCS ställer och om det externa gränssnittet för företagets system redan har förverkligats med den teknik som krävs, blir ändringarna sannolikt små.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Införandet av EMCS förenhetligar, för- snabbar och förbättrar övervakningen av punktbeskattningen. Via EMCS får tullmyndigheterna i realtid information om flyttningar av produkter. EMCS ska innehålla information om alla skattefria leveranser som anländer till Finland. Sådan information har inte tidigare varit tillgänglig, utan övervakningen har baserats på kontroller i efterhand. EMCS gör det möjligt att följa både exceptionella situationer i samband med enskilda försändelser och, på ett mera övergripande sätt, även större mängder information om fenomen och trender i samband med skattefria flyttningar.

EMCS gör det möjligt att övervaka att punktskattefria flyttningar görs endast av auktoriserade aktörer, eftersom alla som har rätt att göra skattefria flyttningar registreras innan flyttningen påbörjas. Detta underlättar övervakningen eftersom det hittills varit svårt att övervaka framför allt oregistrerade näringsidkares verksamhet. Tullen har fått information om mottagna punktskattepliktiga produkter endast då mottagaren i enlighet med lagen har deklarerat mottagna produkter för beskattning.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Införandet av ett enhetligt EMCS i alla medlemsstater förenklar och försnabbar förfarandena och underlättar därmed företagens verksamhet. I och med EMCS behövs inte längre pappersdokument som ofta försvinner eller förstörs under transporten. Via EMCS sänds ett elektroniskt administrativt dokument till leveransmottagaren omedelbart efter att det godkänts. EMCS ger företagen möjligheter att fungera i en papperslös verksamhetsmiljö där de bättre kan utnyttja den i datasystemen lagrade informationen när de upprättar elektroniska administrativa dokument. Tack vare det elektroniska förfarandet slipper avsändaren i ett tidigare skede skatteansvaret under transporten. EMCS förbättrar också de kunders konkurrenskraft som följer reglerna, eftersom den förbättrade övervakningen av flyttningar gör det avsevärt svårare att undandra punktskatt.

De nya förfaranden som EMCS innebär ger företagen möjlighet att i sin affärsverksamhet handla flexiblare, snabbare och säkrare. En registrerad avsändare har på grund av sin ställning möjlighet att efter importen av en vara sända den vidare direkt, utan skatteupplag. Genom direkt leverans kan en vara enligt ett uppskovsförfarande levereras till slutanvändaren direkt, utan att gå via ett skatteupplag. Detta förfarande gör det lättare för aktörer vilkas upplag och kunder ligger långt från varandra. Uppdelning av transport av energiprodukter gör det möjligt att fördela produkterna mellan flera mottagare då en mottagare inte har kapacitet att ta emot hela transporten. Återstoden kan levereras till andra kunder.

Enligt förslaget blir inte längre möjligt att utse en skatterepresentant i Finland för uppskovsärenden. Den föreslagna ändringen beräknas inte få några konsekvenser för skatterepresentanternas affärsverksamhet, eftersom de i fortsättningen i regel kan verka som registrerade mottagare.

Slopandet av skattefriheten för produkter som säljs på tåg som trafikerar till Ryssland får konsekvenser för de företag som bedriver denna affärsverksamhet. Ändringen får negativa konsekvenser för företagets lönsamhet och medför extra kostnader för dem eftersom försäljningen på Finlands respektive Ryss-

lands sida om gränsen förutsätter separata lager och bokföringar.

På varor som flyttas mellan landskapet Åland och det övriga Finland tillämpas för närvarande förenklade tullformaliteter. Förfarandet blir enklare i och med att det görs undantag för leveranser till och från Åland.

Propositionen innebär i fråga om produkter som frisläppts för konsumtion att förfarandet på den inre marknaden blir enklare och enhetligare, vilket beräknas få positiva konsekvenser för företagen på området.

5 Beredningen av propositionen

Finansministeriet har berett propositionen i samarbete med Tullstyrelsen.

Propositionen har sänts på remiss till social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, Ålands landskapsregering, Tullstyrelsen, Valvira (Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården), Finlands Näringsliv EK, Livsmedelsindustriförbundet rf, Bryggeri- och läskedrycksindustriförbundet rf, Föreningen för Finlands Alkoholdryckhandel rf, Olje- och gasbranschens centralförbund, Finsk Energiindustri rf, Oy Alko Ab, Aveera Oy, Filip Morris Finland Oy och VR Group Ab.

I utlåtandena föreslås vissa preciseringar och tillägg till propositionen och dess motivering. Förslagen har i mån av möjlighet beaktats. Lagförslaget förordas i utlåtandena eftersom det förenklar flyttning av punktskattepliktiga produkter och förbättrar företagens verksamhetsförutsättningar. Vidare förordas den gällande lagens förfarande när det gäller flyttning av produkter på Finlands territorium. Remissinstansernas synpunkter har beaktats och i propositionen föreslås endast preciseringar av den gällande lagens förfarande. I utlåtandena framförs synpunkten att säkerheter för flyttningar under ett uppskovsförfarande bör kunna ställas också av den som transporterar eller äger produkterna, eftersom punktskattedirektivet ger medlemsstaterna denna möjlighet. På de grunder som nämns i propositionen föreslås emellertid inte ett sådant förfarande. Dessutom föreslås i utlåtandena att det nuvarande systemet med punktskattefri proviantering i tågtrafik ska bibehållas. På de grunder som nämns i pro-

positionen beaktas detta förslag emellertid inte.

I propositionen har beaktats den i utlåtandena nämnda hösten 2009 avlätna propositionen (RP 180/2009 rd) med förslag till lag om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning, vari bl.a. föreslås begränsning av importen av tobaksprodukter.

Justitieministeriet har anfört att ett förfarande med rättelseyrkande skulle förtydliga

förfarandet för inledande av rättelse- och bevärsärenden samt behandlingen av sådana ärenden. Det har i detta sammanhang inte inom ramen för den tid som reserverats för verkställighet av punktskattedirektivet varit möjligt att beakta möjligheten att införa ett förfarande med rättelseyrkande i samband med punktbeskattning, utan frågan kommer att tas upp i en senare proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Punktskattelag

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. I denna paragraf föreskrivs att punktskatter ska betalas till staten. Dessutom definieras lagens tillämpningsområde och förhållande till respektive lagar om punktskatt eller accis. Paragrafen motsvarar gällande lag.

Den föreslagna lagen ska tillämpas på produkter som inom gemenskapen omfattas av den harmoniserade punktbeskattningen, dvs. på energiprodukter, elektricitet, alkohol och alkoholdrycker samt tobaksprodukter. Enligt punktskattedirektivets artikel 1 fastställs i direktivet allmänna regler för punktskatt som direkt eller indirekt drabbar konsumtion av energiprodukter och elektricitet som omfattas av direktiv 2003/96/EG, alkohol och alkoholdrycker som omfattas av direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG samt tobaksvaror som omfattas av direktiven 95/59/EG, 92/79/EEG och 92/80/EEG. Direktiven om punktbeskattning av vissa produkter har i Finland genomförts med lagar om punktskatt eller accis på respektive produkter.

Den gällande lagen om påförande av accis tillämpas på mineraloljor. Begreppet mineraloljor ersätts i enlighet med punktskattedirektivet med elektricitet och energiprodukter, varmed avses flytande bränslen, stenkol, naturgas och vissa andra energiprodukter.

Lagen ska också tillämpas på produkter som är belagda med nationell punktskatt. Sådana produkter är i Finland t.ex. läskedryck-

er, vissa dryckesförpackningar, cigarettpaper, produkter som innehåller tobak samt tallolja.

Dessutom uppbärs i Finland skatter av punktskattekaraktär på vissa andra produkter. För finansieringen av statens utgifter för tryggande av säkerhetsupplagringen och annan försörjningsberedskap har utöver accis på elektricitet, stenkol och naturgas uppburits en säkerhetsupplagsavgift till säkerhetsupplagsfonden. Säkerhetsupplagsavgiften betalas på samma grunder som egentlig accis. För smörjoljor och smörjmedel ska betalas en oljeavfallsavgift. Oljeavfallsavgift uppbärs på oljeprodukter som importeras till och transporteras via Finland. För avfall som förs till avstjälningsplatser uppbärs avfallsskatt.

Den föreslagna punktskattelagen innehåller gemensamma materiella och formella bestämmelser för alla punktskatter. Den föreslagna punktskattelagen är en allmän lag vars bestämmelser åsidosätts av specialbestämmelser i respektive lagar om punktskatt eller accis på vissa produkter. På produkter som omfattas av den harmoniserade punktbeskattningen ska punktskattelagen tillämpas om inte något annat föreskrivs. På nationella punktskattepliktiga produkter ska i första hand tillämpas respektive speciallag medan punktskattelagen tillämpas till den del som så föreskrivs i respektive speciallag.

Bestämmelser om grunderna för fastställande av skatter på punktskattepliktiga produkter samt om skattebeloppen ingår i respektive lagar om punktskatt eller accis. I lagarna om punktskatt eller accis på vissa produkter föreskrivs närmare om vilka produkter som är punktskattepliktiga och om skattens

belopp. Lagarna om punktbeskattning av vissa produkter innehåller också specialbestämmelser som gäller endast någon bestämd punktskatt. I paragrafen konstateras grunderna för fastställande av punktskatt enligt respektive lagar och inte, såsom i den gällande lagen, grunden för skatten. Med grunden för skatten avses i allmänhet beräkningsgrunden, som kan vara t.ex. ett kilo eller en liter. Eftersom lagarna om punktskatt eller accis innehåller bestämmelser också om andra omständigheter är det nödvändigt att precisera paragrafen. I lagarna om punktskatt eller accis används begreppet grunderna för fastställande av skatt för att beskriva förutsättningarna för skattskyldigheten och punktskattens belopp.

Åland är ett tredjeterritorium som hör till gemenskapens tullområde, men inte till punktskatteområdet. I paragrafen föreslås ett omnämnande om att i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) föreskrivs om undantag för landskapet Åland från bestämmelserna i denna lag.

Avsikten med den föreslagna bestämmelsen är att genomföra artikel 1 i punktskattedirektivet.

2 §. Territoriellt tillämpningsområde. Enligt punktskattedirektivets artikel 2 ska punktskattepliktiga varor beläggas med punktskatt vid tidpunkten för tillverkningen, inklusive, i förekommande fall, utvinningen, inom gemenskapens territorium eller vid tidpunkten för införseln till gemenskapens territorium. Enligt territorialprincipen ska varje stat beskatta endast funktioner som sker på dess eget område. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att punktskattepliktiga är produkter som avses i 1 § och som i Finland tillverkas eller tas emot från andra medlemsstater eller förs in i Finland från områden utanför gemenskapen, varmed avses också import från tredjeterritorier. Med införsel av punktskattepliktiga produkter avses att punktskattepliktiga produkter anländer till gemenskapens område, utom i det fall att de vid införseln till gemenskapen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt arrangemang.

Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs artikel 2 i punktskattedirektivet.

3 §. Tillämpning av tullagstiftningen. Punktskattedirektivet innebär att förfarandet i samband med import av produkter förnyas så att punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande kan vidarebefordras från importplatsen. Produkterna kan avsändas från importplatsen endast av en registrerad avsändare med tillstånd av importmedlemsstatens behöriga myndigheter. Sådana förflyttningar övervakas med hjälp av EMCS.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskriv att när produkter förs in från ett område utanför gemenskapen och inte omedelbart efter införseln hänförs till ett uppskovsförfarande ska på beskattningen samt även på andra förfaranden i tillämpliga delar tillämpas vad som bestäms eller föreskrivs om tull. Bestämmelsen ska tillämpas framför allt då produkter förs in för andra än kommersiella syften och i synnerhet då den skattskyldige är en privatperson. Punktskatter uppbärs i samband med förtullningen och på beskattningsförfarandet ska också i övrigt tillämpas bestämmelserna om tull.

Eftersom det på grund av 1 mom. kan uppkomma situationer där en hos tullen registrerad kund blir tvungen att betala tull på produkterna kontant föreslås i paragrafens 2 mom. ett undantag. Tullagstiftningen ska inte tillämpas på uppbörd av punktskatt om den skattskyldige är registrerad kund hos tullen. Punktskatten ska då inte uppbäras i samband med förtullningen, utan den skattskyldige ska deklarerar och betala punktskatterna på produkterna enligt de bestämmelser som gäller andra skattskyldiga än sådana som deklarerar per skatteperiod. Bestämmelsen kan tillämpas t.ex. i en situation där en speditör vill betala både tull och punktskatt på importerade produkter.

I paragrafens 3 och 4 mom. föreskrivs i överensstämmelse med punktskattedirektivets artikel 3 att de formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser i tillämpliga delar ska tillämpas vid införsel och utförsel av produkter från och till tredjeterritorier. Härvid ska lagens 4 och 8 kap. som gäller punktskatteuppskov inte tillämpas på produkter som omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang.

Eftersom på införsel av punktskattepliktiga varor ska tillämpas också de bestämmelser i EG:s tullagstiftning som gäller bl.a. övervakning av varor, är det inte nödvändigt att tillämpa systemet för övervakning av punktbeskattning.

Med den föreslagna bestämmelsen genomförs punktskattedirektivets artiklar 3.1 och 3.2.

4 §. Behörig myndighet. Liksom för närvarande ska tullverket svara för verkställande och övervakning av punktbeskattning och för andra myndighetsuppgifter.

Det föreslås att behörighetsbestämmelserna utformas mera flexibelt än de nuvarande, på så sätt att i lagen inte längre i detalj föreskrivs om fördelning av beskattningsbefogenheter inom tullmyndigheten. Till denna del föreslås det att beslutanderätten överförs på Tullstyrelsen. Syftet med detta arrangemang är att möjliggöra en mera ändamålsenlig organisering av beskattningsfunktionerna. Enligt den föreslagna paragrafen ska Tullstyrelsen utfärda föreskrifter om tullverkets interna behörighet och uppgiftsfördelning.

Tullmyndighetens befogenheter bibehålls oförändrade. För att säkerställa uppbörden av punktskatter kan alla de åtgärder vidtas som räknas upp i tullagen.

5 §. Geografiska definitioner. Punktskattedirektivet ska tillämpas på gemenskapens territorium. Den gällande lagen innehåller inga noggranna definitioner av geografiska tillämpningsområden utan den hänvisar till gemenskapens accisområde. Eftersom i lagen föreskrivs närmare om skattefria förflyttningar inom gemenskapens territorium definieras i lagen också geografiska begrepp.

Med medlemsstat och en medlemsstats territorium avses territoriet i varje medlemsstat i gemenskapen där gemenskapens lagstiftning är tillämplig, med undantag av tredjeterritorier. Med gemenskapen och gemenskapens territorium avses medlemsstaternas territorier, dock inte tredjeterritorier. Med Finland avses Finlands territorium enligt gemenskapens lagstiftning, inklusive landskapet Åland. I landskapet Åland tillämpas en liknande materiell punktskattelagstiftning som i det övriga Finland.

Med tredjeländ avses stater eller territorier utanför gemenskapens territorium. Dessutom

konstateras att vissa områden, såsom t.ex. Monaco, San Marino och Isle of Man inte är tredjeländer och nämns uttryckligen flyttningar som utgår från eller är avsedda för dessa områden.

6 §. Övriga definitioner. I denna paragraf föreskrivs om tullkodex och tillämpningsförfordningen för tullkodex. Med uppskovsförfarande avses en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning av punktskattepliktiga produkter. Definitionerna av begreppen godkänd upplagshavare och skatteupplag stämmer överens smed motsvarande definitioner i den gällande lagen.

Med registrerade mottagare avses en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga produkter som förflyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller i Finland. Begreppet registrerad mottagare påminner om den gällande lagens begrepp registrerad näringsidkare.

I lagen definieras begreppet tillfälligt registrerad mottagare som en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter har fått rätt att i sin affärsverksamhet ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter från en viss avsändare vid en viss tidpunkt under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller i Finland.

Med registrerad avsändare avses en fysisk eller juridisk person som i sin affärsverksamhet under ett uppskovsförfarande endast får avsända punktskattepliktiga produkter vid deras övergång till fri omsättning.

Med det datoriserade systemet avses EMCS.

Begreppet distansförsäljning motsvarar i stort sett det begrepp som ingår i den gällande lagen. Distansförsäljning gäller inte produkter som förvärvats av företag. Med distansförsäljare avses en försäljare som genom distansförsäljning säljer produkter till Finland.

Med skatterepresentant avses en i Finland etablerad person som en distansförsäljare har utsett och som tullmyndigheten har godkänt

att på distansförsäljarens vägnar betala punktskatter för produkter som tagits emot i Finland.

Med innehav i kommersiellt syfte avses innehav av punktskattepliktiga produkter av någon annan än en enskild person eller av en enskild person av andra orsaker än för dennes eget bruk och som transporteras av denne.

Med import av punktskattepliktiga produkter avses införsel till gemenskapens territorium av punktskattepliktiga produkter, såvida inte produkterna vid införseln till gemenskapen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt arrangemang.

Med direkt leverans avses att en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare tar emot punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande någon annanstans än i en godkänd upplagshavares skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats.

Med skatteperiod avses en kalendermånad. Med begreppet skattskyldig som deklarerar per skatteperiod avses en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare och en skatterepresentant samt sådana skattskyldiga på vilka enligt respektive lag om punktskatt eller accis eller enligt någon annan lag ska tillämpas bestämmelserna om registrerade näringsidkare. I flera lagar om punktskatt eller accis och likaså i t.ex. i avfallsskattelagen och i lagen om oljeskyddsfonden hänvisas till bestämmelserna om registrerade näringsidkare. Eftersom i den föreslagna punktskattelagen inte längre nämns registrerade näringsidkare i andra sammanhang är det skäl att i definitionen av begreppet skattskyldig som deklarerar per skatteperiod ta in ett omnämnande om att dessa hänvisningar gäller endast bestämmelser som är tillämpliga på skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod.

Med importplats avses den plats där varorna befinner sig när de övergår till fri omsättning. Med exportplats avses den plats där punktskattepliktiga produkter lämnar gemenskapens territorium. Med exportmedlemsstat avses den medlemsstat där exportdeklarationen lämnas in i enlighet med artikel 161.5 i tullkodex. Dessutom definieras begreppen

förordningen om genomförande av punktskattedirektivet och harmoniserade punktskattepliktiga produkter.

Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artikel 4.

2 kap. Skattskyldighet

7 §. Skyldighet att betala skatt. Enligt punktskattedirektivet krävs det, för att den inre marknaden ska fungera korrekt, att begreppet punktskatt och villkoren för uttag av punktskatt är desamma i alla medlemsstater. Det är dessutom skäl att på gemenskapsnivå precisera när punktskattepliktiga varor frisläpps för konsumtion och vem som är skyldig att betala punktskatt. Enligt punktskattedirektivets artikel 7.1 inträder skattskyldighet för punktskatt när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs att skattskyldighet uppkommer då en punktskattepliktig produkt frisläpps för konsumtion i Finland, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis. Skattskyldighet kan sålunda uppkomma också enligt vad som föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis.

8 §. Frisläppande för konsumtion. Skyldighet att betala punktskatt uppkommer inte så länge varorna omfattas av ett uppskovsförfarande. Vid punktbeskattning uppskjuts skattskyldigheten till den tidpunkt då produkterna frisläpps för konsumtion. Detta möjliggör ett uppskovsförfarande som innebär att varorna medan de omfattas av och förflyttas inom förfarandet är skattefria eftersom de då inte ännu har frisläppts för konsumtion.

I paragrafen föreskrivs vad som avses med frisläppande för konsumtion. Med frisläppande för konsumtion avses produkters avvikelser, även otillåten, från ett uppskovsförfarande. Med begreppet avses också att förfarandet i fråga inte längre tillämpas på en produkt. Med frisläppande för konsumtion avses t.ex. produkters avvikelser från ett skatteupplag. Också den gällande lagens begrepp svinn innebär frisläppande för konsumtion.

Med frisläppande för konsumtion avses att punktskattepliktiga produkter innehas utanför

ramen för ett uppskovsförfarande och att punktskatt inte har betalats för produkterna enligt denna lag eller enligt respektive lag om punktskatt eller accis. Avsikten är att precisera att som frisläppande för konsumtion betraktas alla sådana situationer där produkter för vilka punktskatt inte har betalats påträffas utanför ett uppskovsförfarande, utan att det finns någon skattefrihetsgrund.

Enligt paragrafens 3 punkt avses med frisläppande för konsumtion att punktskattepliktiga produkter tillverkas eller bearbetas utanför ramen för ett uppskovsförfarande. Produkterna anses ha frisläppts för konsumtion om de tillverkas någon annanstans än i ett skatteupplag.

Med frisläppande för konsumtion avses vidare import av punktskattepliktiga produkter från tredjeländer utanför gemenskapen eller från tredjeterritorier såvida inte de punktskattepliktiga produkterna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande. Frisläppande för konsumtion ska ske samtidigt som produkterna övergår till fri omsättning, om de inte genom en registrerad avsändares försorg överförs till ett uppskovsförfarande. Enligt tullagstiftningen sker övergången till fri konsumtion med en tulldeklaration. Efter att produkterna anlant till gemenskapens territorium kan de också omfattas av olika suspensiva tullförfaranden och tullarrangemang, exempelvis ett förpassningsförfarande. Om punktskattepliktiga produkter omfattas av ett tullförfarande anses det att importen sker först då varorna lämnar detta tullförfarande och övergår till fri omsättning.

Med frisläppande för konsumtion avses alla situationer som beskrivs ovan, oberoende av hur de uppkommit. Frisläppande för konsumtion anses sålunda ha skett också då produkterna på något otillåtet sätt försvinner från ett uppskovsförfarande eller då produkterna tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande eller då de importeras till Finland på något otillåtet sätt. Alla slag av tillverkning, bearbetning, innehav och förflyttning av skattefria produkter utanför ramen för ett uppskovsförfarande innebär sålunda att produkterna frisläppts för konsumtion.

I punktskattedirektivets artikel 7.3 föreskrivs att tiden för frisläppande för konsumtion i sådana situationer då en registrerad mottagare eller en mottagare som har rätt till skattefrihet, t.ex. en diplomatisk representation, tar emot de punktskattepliktiga varorna eller när de punktskattepliktiga varorna tas emot på platsen för den direkta leveransen. Produkterna lämnar ett uppskovsförfarande när en registrerad mottagare, en tillfälligt registrerad mottagare eller någon annan person eller aktör som avses i 18 § tar emot produkterna. Med frisläppande för konsumtion avses att en registrerad mottagare, en tillfälligt registrerad mottagare eller en person som avses i 18 § tar emot punktskattepliktiga produkter och att produkter tas emot vid direkt leverans.

I punktskattedirektivet hänvisas inte längre till svinn, eftersom det anses att svinn automatiskt innebär frisläppande för konsumtion. För tydlighetens skull föreskrivs emellertid att med frisläppande för konsumtion avses att det i ett skatteupplag konstateras outhärdad konsumtion av produkter.

Enligt paragrafens 8 punkt avses med frisläppande för konsumtion att punktskattepliktiga produkter i ett skatteupplag tas för eget bruk. Bestämmelsen motsvarar 15 § i den gällande lagen. För tydlighetens skull tas i lagen in en särskild bestämmelse om egen konsumtion.

Med paragrafen genomförs punktskattedirektivets artiklar 7.2 och 7.3, i vilka det definieras när frisläppandet för konsumtion sker.

9 §. Produkter som förstörts inom ramen för ett uppskovsförfarande. I punktskattedirektivets artikel 7.4 föreskrivs om produkter som förstörts eller gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt om produkter som förstörts eller gått förlorade. Genom bestämmelsen understryks principen som innebär att punktskatt uppbärs för konsumtion av produkter. Såsom frisläppande för konsumtion anses inte att produkter blivit fullständigt förstörda eller slutgiltigt gått förlorade, när detta bevisligen skett inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av produkternas egen beskaffenhet, force majeure eller oförutsägbara omständigheter. Produkterna anses vara fullständigt förstörda eller oåter-

kalleligen förlorade om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga produkter.

Paragrafen gäller produkter som blivit förstörda eller gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande. Som frisläppande för produktion betraktas inte förstöring av produkter som inom ramen för ett uppskovsförfarande har skett i samband med tillverkning, bearbetning eller innehav i ett skatteupplag eller under förflyttning av produkterna. Produkterna anses emellertid inte omfattas av ett uppskovsförfarande om de från ett skatteupplag transporteras till skattepliktig konsumtion eller efter att en registrerad mottagare har tagit emot produkterna. Om produkterna förstörs i sådana situationer ska bestämmelserna om produkter som frisläppts för konsumtion tillämpas.

Paragrafen stämmer innehållsmässigt i stort sett överens med den gällande lagens 16 § 5 punkten enligt vilken svinn är accisfritt om det uppstått vid tillverkning, förädling, upplagring eller transport av en produkt inom det temporära accisfrihetssystemet på grund av produktens grundegenskaper eller oförutsedda händelser eller övermäktiga hinder. Svinn på grund av produktens grundegenskaper motsvarar orsaker som beror på produkternas egen beskaffenhet. Med produkternas egen beskaffenhet avses att de blivit gamla, avdunstat eller någon annan motsvarande orsak. Såsom orsaker som beror på en produkts egen beskaffenhet kan betraktas samma orsaker som de som anses sammanhäng med en produkts grundegenskaper. Att en produkt avdunstat, blivit förskämd eller gammal på grund av dess naturliga egenskaper kan betraktas som en orsak som beror på produktens egen beskaffenhet.

En oförutsebar omständighet motsvarar sådana oväntade händelser som avses i den gällande lagen. Produkter kan förstöras trots att den skattskyldige handlar omsorgsfullt. Det är omöjligt att förhindra att en produkt förstörs på grund av en oförutsebar omständighet eller force majeure. Den skattskyldige kan i sådana situationer inte vidta åtgärder för att förhindra saken. Som en oförutsebar omständighet betraktas t.ex. en eldsvåda, en skada, en vattenskada, en trafikolycka eller motsvarande händelse men inte stöld eller inventeringsdifferenser.

Europeiska gemenskapernas domstol har i sitt prejudikat (C-314/06, Societe Pipeline Mediterranee och Rhone, 18.12.2007) tagit ställning i ett fall där det var fråga om svinn och force majeure. Begreppet force majeure enligt den första meningen i regeldirektivets artikel 14.1 avser enligt avgörandet ovanliga och oförutsebara omständigheter som en godkänd upplagshavare inte kan påverka och vars konsekvenser inte hade kunnat undvikas oberoende av hur omsorgsfull upplagshavaren hade varit. Förutsättningen enligt vilken omständigheterna ska vara sådana att en godkänd upplagshavare inte hade någon möjlighet att påverka dem inskränker sig inte enbart till omständigheter som inte har något samband med upplagshavarens förhållanden i materiell eller fysisk bemärkelse, utan därmed avses också förhållanden som objektivt sätt faller utanför en godkänd upplagshavares bestämmanderätt eller ansvarsområde.

Att punktskattepliktiga produkter blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna har förstörts eller gått förlorade. Om det inte är möjligt att fastställa var förstöringen eller förlusten skett ska detta på ett tillfredsställande sätt påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där förlusten upptäcktes. Om produkterna förstörts eller gått förlorade i Finland eller om förstöringen eller förlusten upptäcks i Finland ska detta på ett tillfredsställande sätt påvisas för tullmyndigheten.

Det ska alltid påvisas för tullmyndigheten att produkter förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i Finland. Det är i sista hand tullmyndigheten som bedömer om de förutsättningar som nämns i paragrafen är uppfyllda. Myndigheten ska kunna konstatera att produkterna förstörts eller också ska den skattskyldige i efterhand lägga fram tillförlitlig utredning över orsaken till att produkterna förstörts och om den förstörda kvantiteten. En tillförlitlig utredning över att produkterna förstörts är en grundläggande förutsättning för att produkterna inte ska anses ha frisläppts för konsumtion.

10 §. Förstöring av produkter. I denna paragraf föreskrivs om förstöring av produkter.

Enligt den föreslagna paragrafen betraktas som frisläppande för konsumtion inte förstöring av punktskattepliktiga produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande, om den har skett med tullmyndighetens tillstånd. Det finns ingen anledning att uppbära punktskatt för produkter som blivit förstörda.

Endast sådana produkter kan lämnas obeskattade som med säkerhet inte kommer att frisläppas för konsumtion. Förstöringen ska ske under övervakning av tullmyndigheten eller på något annat godtagbart sätt.

11 §. Oegentligheter inom ramen för ett uppskovsförfarande. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med punktskattedirektivets artikel 10 om oegentligheter.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion inom ramen för ett uppskovsförfarande har begåtts vid flyttning av punktskattepliktiga produkter, anses frisläppandet för konsumtion ha skett i Finland.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion inom ramen för ett uppskovsförfarande har konstaterats vid flyttning av punktskattepliktiga produkter och det inte kan fastställas var oegentligheten har begåtts, anses frisläppandet för konsumtion ha skett i Finland vid den tidpunkt då oegentligheten upptäcktes. Tullmyndigheten ska i situationer som avses i 1 och 2 mom. underrätta avsändarmedlemsstatens myndigheter om saken.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om sådana fall då produkter som avsänts från Finland inte anländer till destinationsorten. Om punktskattepliktiga produkter som avsänts från Finland under ett uppskovsförfarande inte har anlämt till destinationsorten och ingen oegentlighet som ger upphov till deras frisläppande för konsumtion inom ramen för förfarandet har konstaterats under flyttningen, ska produkterna ansetts ha frisläppts för konsumtion i Finland vid den tidpunkt då flyttningen inleddes, utom i fall det, inom fyra månader efter att flyttningen inleddes i enlighet med 56 § i denna lag på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt kan visas att flyttningen avslutats i enlighet med 57 § eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Om produkterna har avsänts från Finland och inte anlämt till destinationsorten och om den person som ställt säkerhet enligt 55 § inte har blivit eller har kunnat bli informerad om att varorna inte anlämt till destinationsorten, kan personen i fråga inom en månad från den tidpunkt då denna information lämnas av tullmyndigheterna bevisa att flyttningen har avslutats i enlighet med 57 § eller visa var har begåtts.

I punktskattedirektivets artikel 10.5 föreskrivs att om det i sådana fall som avses i punkterna 2 eller 4, före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen inleddes enligt artikel 20.1, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begicks, ska dock bestämmelserna i punkt 1 tillämpas. I dessa situationer ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där oegentligheten begicks informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten har uppburits, varvid dessa ska återbetala eller efterge skatten så snart som bevis lagts fram på uppbörd av punktskatt i den andra medlemsstaten.

Om det i de fall som avses i 2 eller 4 mom., före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen inleddes fastställs att oegentligheten som ledde till frisläppande av produkterna för konsumtion skedde i en annan medlemsstat, återbetalar tullmyndigheten punktskatterna som uppburits i Finland så snart som bevis lagts fram på uppburen av punktskatt i den medlemsstat där frisläppandet för konsumtion skedde. Om punktskatterna har uppburits i en annan medlemsstat men det tre år från den dag då flyttningen inleddes fastställs att den oegentlighet som ledde till frisläppandet av produkterna för konsumtion skedde i Finland, ska tullmyndigheten informera myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten uppburits.

I punktskattedirektivets artikel 10.6 definieras begreppet oegentlighet. Motsvarande definition av begreppet oegentlighet ingår i den föreslagna paragrafens 7 mom. Med oegentlighet avses i denna paragraf en händelse som inträffar under en flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande, genom vilken en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga produkter inte avslutats i enlighet med 57 §, med

undantag för den situationen att produkterna så som avses i 9 § fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade.

12 §. Skattskyldiga. I punktskattedirektivets artikel 8 föreskrivs vilka som är skyldiga att betala punktskatt. De punktskatteskyldiga indelas enligt den situation som skattskyldigheten uppkommit i. Den föreslagna paragrafen följer samma uppbyggnad som punktskattedirektivet.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs vem som är skyldig att betala punktskatt när produkter frisläpps från ett uppskovsförfarande. Skyldig att betala punktskatt är den godkände upplagshavaren, den registrerade mottagaren, den tillfälligt registrerade mottagaren eller någon annan person som frisläpper eller på vars vägnar de punktskattepliktiga produkterna frisläpps från uppskovsförfarandet. Bestämmelsen innebär bl.a. att den godkände upplagshavaren är skattskyldig för produkter som frisläppts för konsumtion från ett skatteupplag. Enligt den gällande lagen är en lagerhållare skattskyldig också för skattepliktigt svinn. I den föreslagna bestämmelsen föreskrivs inte längre särskilt om svinn, eftersom svinn jämföras med frisläppande för konsumtion. En registrerad mottagare och en tillfälligt registrerad mottagare är enligt förslaget skattskyldig för mottagna produkter. Vid direkt leverans är i första hand den godkände upplagshavare eller registrerade näringsidkare skattskyldig, som tar emot produkterna under ett uppskovsförfarande.

I vissa situationer förs produkterna inte fysiskt bort från skatteupplaget trots att de har frisläppts för konsumtion. Med tanke på sådana situationer föreskrivs att den godkände upplagshavare är skyldig att betala punktskatt i vars skatteupplag har konstaterats outredd konsumtion av produkter, i vars skatteupplag har tagits punktskattepliktiga produkter för eget bruk eller i vars skatteupplag har förekommit otillåtet frisläppande av produkter och varje annan person som deltagit i sådant tagande för eget bruk eller otillåtet frisläppande.

Skyldig att betala punktskatt är vidare den godkände upplagshavaren, den registrerade avsändaren eller den som ställt eller borde ha ställt säkerhet för flyttningen av produkterna eller varje annan person som medverkat i den

otillåtna avvikelser från frisläppandet av produkterna från uppskovsförfarande och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten, då det under flyttning av punktskattepliktiga produkter enligt ett uppskovsförfarande har skett en sådan oegentlighet som avses i 11 § 1, 2 eller 4 mom. Punktskattedirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att godkänna också att andra än avsändare ställer säkerhet. Också någon annan än avsändaren kan ha ställt säkerhet för produkter som ska levereras till Finland, vilket innebär att också en sådan annan person som ställt säkerhet är skyldig att betala punktskatt. Skyldig att betala punktskatt är dessutom också den som medverkat i den otillåtna avvikelser från frisläppandet av produkterna från uppskovsförfarandet och som var medveten eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten.

Skyldig att betala punktskatt är vidare den som innehar punktskattepliktiga produkter för vilka punktskatt inte har betalats i Finland eller som deltar i innehavet av sådana produkter utanför ramen för ett uppskovsförfarande. Också den är skyldig att betala punktskatt som någon annanstans än i ett skatteupplag tillverkar eller bearbetar punktskattepliktiga produkter eller deltar i tillverkningen eller bearbetningen.

Också den är skyldig att betala punktskatt som deklarerar de punktskattepliktiga varorna och den på vars vägnar de deklarerar vid import eller otillåten import samt varje annan person som medverkar i importen. Med den som deklarerar produkterna jämföras också den som importerar produkterna till Finland från ett tredjeteritorium som hör till gemenskapens tullområde.

Då andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter, exempelvis nationellt punktskattepliktiga produkter eller stenkol importeras från andra länder eller områden utanför gemenskapen och inom ramen för ett uppskovsförfarande flyttas på Finlands territorium, ska för flyttningen av produkterna inte ställas säkerhet genom den godkände upplagshavarens eller den registrerade avsändarens försorg. Av denna anledning föreslås att skattskyldig, utöver de personer som avses ovan i 3 eller 6 punkten, ska vara den

godkände upplagshavare till vars upplag det är tänkt att produkterna ska flyttas eller den registrerade mottagare som har för avsikt att ta emot produkterna.

Vidare föreslås i paragrafen en bestämmelse vari det föreskrivs att om de skattskyldiga enligt 1 eller 2 mom. är flera ska de solidariskt ansvara för skatten.

Med den föreslagna paragrafen verkställs punktskattedirektivets artikel 8. Bestämmelser om skattskyldighet ingår också i lagens 9 kap. som gäller produkter som tidigare frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat. Bestämmelser om skattskyldighet ingår dessutom i respektive lagar om punktsskatt eller accis.

13 §. Skattskyldighet i vissa situationer. I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att den som har förvärvat punktsskattepliktiga produkter skattefritt med stöd av denna lag eller respektive lag om punktsskatt eller accis är skyldig att betala punktsskatt på produkterna om de har använts för annat än skattefritt ändamål. Bestämmelsen motsvarar 10 § 3 mom. i den gällande lagen. Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt årsboksavgörande (1046/2003) ansett att också i något annat land förvärvade punktsskattepliktiga produkter ska anses vara förvärvade skattefritt med stöd av den accislagstiftning som tillämpas i Finland.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. ingår motsvarande bestämmelse som i den gällande lagen om konkursbons skattskyldighet. Den som efter att en godkänd upplagshavare försatts i konkurs från dennes skatteupplag frisläpper punktsskattepliktiga produkter för konsumtion är liksom den godkände upplagshavaren skyldig att betala punktsskatt på produkterna. Även om konkursboet inte skulle betraktas som en upplagshavare enligt lagen och även om något separat tillstånd att verka som upplagshavare inte behövs för realiseringen, ska konkursboet betala punktsskatt på samma sätt som den godkände upplagshavaren. Konkursboets skatteansvar för produkter som frisläppts för konsumtion omfattar, utöver de produkter som fanns i upplaget vid den tidpunkt då upplagshavaren försattes i konkurs, också produkter som anländer till upplaget efter denna tidpunkt.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagens 11 § 4 mom. om skattskyldighet i samband med extern transitering.

14 §. Tidpunkten för fastställande av skatt. Enligt punktsskatteledningens artikel 9 ska villkoren för skattskyldighet och den punktsskattesats som ska tillämpas vara de som är i kraft den dag då skattskyldighet inträder i den medlemsstat där varan frisläppts för konsumtion. Om frisläppandet för konsumtion sker i Finland ska Finlands punktsskattelagstiftning tillämpas.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att punktsskatten ska fastställas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkten har frisläppts för konsumtion i Finland eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit. I lagförslagets 8 § föreskrivs om frisläppande för konsumtion. Med den föreslagna paragrafens 1 mom. genomförs punktsskatteledningens artikel 9.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs närmare om den tidpunkt då punktsskatten fastställs i det fall att produkterna inte omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande. För produkter som importerats från ett område utanför gemenskapen och som inte omedelbart efter importen har hänförts till ett uppskovsförfarande ska punktsskatten fastställas enligt bestämmelserna som gällde den dag då tullmyndigheten godkände anmälan om produktens övergång till fri omsättning.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs enligt vilken tidpunkt skatten ska fastställas då produkter som förvärvats för ett skattefritt ändamål används för ett skattepliktigt ändamål. Skatten ska då fastställas enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten användes för ett skattepliktigt ändamål.

Den föreslagna paragrafens 4 mom. motsvarar 13 § 5 mom. i den gällande lagen. Om skattepliktiga produkter har tagits emot eller importerats i kommersiellt syfte eller annars för näringsverksamhet utan att denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning har iakttagits, ska skatten fastställas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkten togs emot eller importerades eller en oegentlighet annars konstaterades.

15 §. Beskattningsbara kvantiteter. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen för vilken tid den skattskyldige ska påföras punktskatt. Enligt bestämmelsen ska en godkänd upplagshavare för varje period påföras skatt på de produkter som under skatteperioden har frisläppts för konsumtion. En registrerad mottagare och en skatterepresentant ska för varje skatteperiod påföras skatt på de produkter som tagits emot under perioden.

För skattskyldiga som avses i 13 § 1 mom. ska fastställas skatt på produkter som under skatteperioden har använts för skattepliktiga ändamål. I sådana situationer ska på beskattningen också i övrigt tillämpas vad som föreskrivs om registrerade mottagare. I andra situationer ska skatten fastställas på produkter som mottagits vid respektive tidpunkt eller som annars är skattepliktiga.

Dessutom föreskrivs i överensstämmelse med 15 a § i den gällande lagen att om tillståndet för en godkänd upplagshavarens skatteupplag återkallas, ska upplagshavaren betala punktskatt på de produkter som finns i skatteupplaget när tillståndet upphör. Punktskatten ska då fastställas enligt de bestämmelser som gäller dagen efter att tillståndet upphört. Skatten ska deklarerars och betalas i enlighet med 31 § 2 mom. och 46 § 2 mom. Bestämmelsen ska emellertid inte tillämpas om den godkände upplagshavaren har försatts i konkurs.

16 §. Avdrag från skatt. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. har en godkänd upplagshavare, liksom enligt den gällande lagen, rätt att från punktskatten för en skatteperiod dra av den punktskatt som har betalats eller ska betalas på produkter som under skatteperioden i fråga har återförts till skatteupplaget. Avdraget kan motiveras med att produkterna inte har konsumerats. Om produkterna på nytt frisläpps för konsumtion ska punktskatt betalas. Det förekommer i praktiken situationer då det är nödvändigt att kunna återför produkter som frisläppts för konsumtion till ett uppskovsförfarande. Dessutom föreskrivs att avdrag inte får göras i fråga om sådana till skatteupplaget återförda produkter som har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av sina egenskaper, t.ex. för att de blivit gamla, avdunstat eller av

någon jämförbar orsak som har samband med produktens egenskaper.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs om rätten att dra av skatt då produkter som frisläppts för konsumtion har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade. En registrerad mottagare har enligt den föreslagna bestämmelsen avdragsrätt under motsvarande förutsättningar som en godkänd upplagshavare. Rätten att från punktskatten för en skatteperiod dra av den skatt som har betalats eller ska betalas på produkter som frisläppts för konsumtion och som fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure gäller punktskatten för en skatteperiod. Avdrag kan göras t.ex. för produkter som inte har kunnat frisläppas från minuthandelsledet till konsumenterna av den anledningen att produkterna förstörts på grund av tillverkningsfel, felaktig förpackning, eldsvåda eller trafikolycka.

Avdrag får inte göras för produkter som på grund av sina egenskaper har förstörts t.ex. för att de blivit gamla, avdunstat eller av någon jämförbar orsak som sammanhänger med deras egenskaper. Denna bestämmelse motsvarar gällande lag. Dessutom föreskrivs att avdrag får göras endast för produkter som bevisligen har förstörts fullständigt eller oåterkalleligen gått förlorade. På motsvarande sätt som när det är fråga om ett uppskovsförfarande förutsätts att avdrag får göras endast i sådana fall då produkterna bevisligen har förstörts eller gått förlorade. Dessutom föreskrivs att de produkter för vilka görs avdrag ska förstöras under tullmyndighetens övervakning eller annars på ett sätt som den godkända. Avdrag får göras endast under förutsättning att produkterna förstöras i samband med affärsverksamhet. Avdrag får inte göras för produkter som innehas av privatpersoner.

På motsvarande sätt som enligt den gällande lagen föreslås att avdrag får göras av den upplagshavare eller registrerade mottagare som har betalt eller är skyldig att betala punktskatt på produkterna. Om avdrag inte kan göras till fullt belopp vid beräkningen av den punktskatt som ska betalas för skatteperioden, får den godkände upplagshavaren eller registrerade mottagaren dra av det oavdragna beloppet i deklarationerna för det in-

nevarande året00s följande skatteperioder eller för följande kalenderårs skatteperioder.

I lagförslagets 81 § föreskrivs om produkter som har förstörts under transport mellan medlemsstater.

3 kap. Skattefrihet

17 §. Punktskattefrihet. I överensstämmelse med gällande lag föreslås för tydlighetens skull en bestämmelse om skattefrihet för produkter som tillverkas, bearbetas, innehas eller flyttas enligt ett uppskovsförfarande och produkter på vilka tillämpas tullagerförfarande enligt artikel 98 i tullkodex eller exportförfarande enligt artikel 161 i tullkodex. Bestämmelser om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter ingår dessutom i respektive lagar om punktskatt eller accis.

18 §. Befrielse från punktskatt. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. 1 punkten är sådana produkter skattefria som är avsedda för officiellt bruk vid i Finland verksamma utländska diplomatiska eller andra representationer eller utsända konsulers kanslier eller för diplomatiska representanters eller utsända konsulers eller till deras hushåll hörande familjemedlemmars personliga bruk. I denna paragraf preciseras de användningsändamål som är skattefria. Bestämmelsen motsvarar 127 § i lagen om mervärdesskatt och 10 § i tullagen. Med den föreslagna paragrafen genomförs punktskattedirektivets artikel 12.1 a, enligt vilken punktskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktskatt om de är avsedda att användas i samband med diplomatiska eller konsulära förbindelser.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. 2 punkten föreskrivs att sådana produkter är skattefria som är avsedda att användas av i Finland verksamma internationella organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom internationella konventioner om upprättande av dessa organisationer eller genom avtal om organisationernas ledning. Bestämmelsen motsvarar gällande lag utom i det avseendet att i den inte längre för tydlighetens skull nämns organisationernas medlemmar, som i regel är självständiga stater.

I punktskattedirektivets artiklar 12.1 c och d föreskrivs om produkter som är avsedda att

användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget och Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern. Enligt den föreslagna paragrafens 3 och 4 punkt är sådana produkter skattefria som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier samt sådana produkter som är avsedda att användas av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar eller marketenterier.

I enlighet med punktskattedirektivets artikel 12.1 e föreskrivs i den föreslagna paragrafens 1 mom. 5 punkten att sådana produkter är skattefria som är avsedda för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredje länder eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. 6 punkten föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagens 16 § 7 a punkten om europeiska unionens institutioner i Finland. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska sådana produkter undantas från punktskatt som för officiellt bruk levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i Finland, om produkternas skattepliktiga anskaffningspris sammanlagt uppgår till minst 80 euro, samt produkter som levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i en annan medlemsstat under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i etableringsstaten.

Enligt punktskattedirektivets artikel 12.2 ska undantag från skatteplikt gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning av punktskatten. Medlemsstaterna har sålunda möjlighet att reglera förfarande för beviljande av skattefrihet. I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs att punktskattepliktiga produkter kan säljas skattefritt från

ett skatteupplag för ändamål som nämns i 1 mom. Detta motsvarar gällande praxis. Dessutom föreskrivs i den föreslagna paragrafen att när det gäller energiprodukter och elektricitet kan skattefriheten förverkligas genom återbetalning av punktskatten, varvid 83 § om återbetalning ska tillämpas.

Enligt punktskattedirektivets artikel 17.1 får punktskattepliktiga varor flyttas under ett uppskovsförfarande inom gemenskapens territorium, även om varorna flyttas från ett skatteupplag till en sådan mottagare i en annan medlemsstat som i enlighet med artikel 12.1 har rätt till undantag från skatteplikt. Vid sådan flyttning ska iaktas de bestämmelser om uppskovsförfarande som förutsätter användning av ett elektroniskt administrativt dokument. Dessutom förutsätts i punktskattedirektivets artikel 13 att punktskattepliktiga varor som flyttas under ett uppskovsförfarande ska åtföljas av ett intyg om undantag, som till form och innehåll har fastställts av kommissionen. Intygets form och innehåll fastställs för närvarande i kommissionens förordning (EG) nr 31/1996 om ett intyg om befrielse från punktskatt.

I den föreslagna paragrafens 3 och 4 mom. föreskrivs om de formkrav som ska iaktas när produkter levereras till mottagare som nämns i 1 mom. När punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande flyttas från Finland till en mottagare i en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till en mottagare i Finland, ska de åtföljas av ett intyg om undantag som fastställts av en myndighet. Med ett intyg om undantag avses ett intyg enligt förordningen (EG) nr 31/1996. Intyget ska upprättas i två exemplar varav avsändaren ska förvara det ena i sin bokföring och det andra ska åtfölja produkterna under transporten. Dessutom iaktas vad som i 8 kap. föreskrivs om flyttning under ett uppskovsförfarande. Innan produkterna avsänds ska ett elektroniskt administrativt dokument upprättas.

Rätten till undantag från skatt ska intygas innan produkterna avsänds. En godkänd upplagshavare kan enligt förslaget avsända produkterna först efter att ha fått ett originalintyg från de behöriga myndigheterna i mottagarens etableringsstat. I Finland fastställer utrikesministeriet ett sådant intyg om undantag

från skatteplikt som avses i 4 mom. Bestämmelsen motsvarar den 3 § 2 mom. i den gällande förordningen om påförande av accis.

Om produkter levereras till någon av Europeiska unionens institutioner på det sätt som förutsätts i protokollet om immunitet och privilegier för europeiska gemenskaperna, ska Europeiska unionens vederbörande institution utfärda ett intyg enligt 3 mom.

För flyttning av produkter från ett skatteupplag i Finland till en i Finland etablerad mottagare som har rätt till undantag från punktskatt förutsätts inte användning av ett elektroniskt administrativt dokument. Den som har ett av utrikesministeriet utfärdat intyg, ett s.k. franskt dokument, får skattefritt köpa produkter från ett skatteupplag.

När punktskattepliktiga produkter importeras från ett område utanför gemenskapen för ett sådant ändamål som nämns i 1 mom. gäller i fråga om förfarandet för förverkligande av skattefrihet vad som föreskrivs eller bestäms om tullfrihet för motsvarande produkter.

19 §. Skattefrihet för proviantering. Enligt punktskattedirektivets artikel 41 får medlemsstaterna, till dess att rådet har antagit gemenskapsbestämmelser om furnering för fartyg och luftfartyg, bibehålla sina nationella bestämmelser avseende undantag för sådan furnering. Bestämmelsen gäller både trafik mellan medlemsstaterna och trafik mellan en medlemsstat och ett tredjeland. På fartyg som trafikerar inom gemenskapen får emellertid inte säljas skattefria produkter som förs bort från fartygen.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med gällande lag om skattefrihet för produkter som är avsedda för konsumtion på fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik. Skattefria är produkter som är avsedda för försäljning på fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik under de förutsättningar som nämns i 89 § samt produkter avsedda för konsumtion på sådana fartyg samt fartygets bränsle- och smörjmedel som det för med sig till Finlands tullområde eller som på Finlands tullområde levereras till fartyget för ovan nämnda ändamål. Skattefriheten gäller också produkter som säljs och konsumeras på fartyg inom Finlands tullområde. Bestämmelsen

innebär att också sådana produkter som på ett fartyg som anländer till Finlands tullområde ska användas för provianteringsändamål undantas från punktskatt som de annars skulle påföras.

Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas av den som levererar eller förvärvar produkter för proviantering. Tullmyndigheten har rätt att begränsa den kvantitet produkter som skattefritt levereras till ett fartyg enligt vad som är nödvändigt med hänsyn till passagegarantalet, fartygets storlek, trafikområdet och andra omständigheter. Paragrafen motsvarar gällande lag samt tullagens bestämmelser om förhindrande av överproviantering.

20 §. Skattefria produkter som förstörts och blivit förstörda. I denna paragraff föreskrivs om produkter som förstörts eller blivit förstörda efter att de levererats för ett skattefritt ändamål. Enligt bestämmelsen ska punktskatt inte uppbäras på sådana skattefritt levererade produkter om de inte har kunnat användas för det skattefria ändamål som de ursprungligen var avsedda för. I sådana fall gäller motsvarande förutsättningar som under ett uppskovsförfarande. På produkterna uppbärs inte punktskatt om de har förstörts fullständigt eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av deras beskaffenhet, en oförutsedd händelse eller force majeure eller om de har blivit förstörda på ett sätt som tullmyndigheten godkänt. En förutsättning är emellertid att det utreds hur produkterna förstörts eller gått förlorade. Den skattskyldige ska i efterhand kunna lägga fram godtagbar utredning om orsakerna och om produkternas kvantitet.

4 kap. **Verksamhet och tillstånd som avser punktskattepliktiga produkter**

21 §. Tillståndspliktig verksamhet. Enligt denna paragraf får punktskattepliktiga produkter tillverkas, bearbetas, avsändas och mottas enligt ett uppskovsförfarande endast med stöd av tillstånd som beviljats för denna verksamhet. Produkter är skattefria inom ramen för ett uppskovsförfarande. Tillståndsplikten gäller sålunda verksamhet som be-

drivs med produkter för vilka punktskatt inte har betalats.

Enligt den föreslagna bestämmelse beviljar tullmyndigheten på ansökan tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatte-representant samt att hålla ett skatteupplag. Vilken verksamhet sökanden får bedriva är beroende av det beviljade tillståndet. Nedan i kapitlet föreskrivs närmare vilken typ av verksamhet varje tillståndshavare får bedriva. Om verksamhet som bedrivs i samband med punktskattepliktiga produkter är sådan att den förutsätter tillstånd ska tillståndet vara i kraft när verksamheten inleds och medan den pågår.

Med den föreslagna paragrafen genomförs punktskattedirektivets artikel 16.1.

22 §. Skatteupplag. Den föreslagna paragrafens bestämmelser om skatteupplag stämmer överens med punktskattedirektivets artikel 15.2. Enligt bestämmelsen ska tillverkning, bearbetning och innehav av punktskattepliktiga produkter för vilka punktskatt inte har betalats äga rum i ett skatteupplag. När verksamheten sker i ett skatteupplag hänförs produkterna till ett uppskovsförfarande. Om produktion, bearbetning eller innehav av punktskattepliktiga produkter sker utanför ett skatteupplag anses produkterna ha frisläppts för konsumtion.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska en godkänd upplagshavare föra in alla punktskattepliktiga produkter som den mottagit under ett uppskovsförfarande i sitt skatteupplag. Vid direkt leverans har produkterna sänts någon annanstans än till en godkänd upplagshavares upplag, vilket innebär att dessa produkter inte förutsätts bli förda till ett skatteupplag. En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare ska enligt förslaget föra bok också över produkter som levererats direkt. Med paragrafens 2 mom. genomförs punktskattedirektivets artikel 16.2 d.

I skatteupplaget ska produkterna ordnas så att myndigheten utan svårighet kan konstatera deras kvantitet och kvalitet.

23 §. Förutsättningar för beviljande av tillstånd att verka som godkänd upplagshavare. I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av tillstånd att verka som

godkänd upplagshavare. Tillstånd att verka som godkänd upplagshavare beviljas en fysisk eller juridisk person som i sin affärsverksamhet tillverkar och bearbetar punktskattepliktiga produkter. Tillverkningen och bearbetningen av de punktskattepliktiga produkterna förutsätts ske i ett skatteupplag, vilket innebär att en godkänd upplagshavare också ska ha skatteupplagstillstånd för den lokal eller det område där produkterna tillverkas eller bearbetas.

Tillstånd ska enligt förslaget beviljas personer som i sin affärsverksamhet bedriver parthandel med punktskattepliktiga produkter. Verksamheten förutsätts vara kontinuerlig. Tillstånd ska inte beviljas om avsikten är att bedriva verksamhet endast under en viss kort period. Det förutsätts också att verksamheten bedrivs i en betydande omfattning. Härmed avses att verksamheten ska bedrivas i en sådan omfattning att punktskatterna för den skulle uppgå till ett betydande belopp, om sökanden inte hade tillstånd att verka som godkänd upplagshavare.

Tillstånd ska beviljas också den som kontinuerligt och i en betydande omfattning använder eller levererar punktskattepliktiga produkter för ändamål som enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis är skattefria. Verksamheten förutsätts liksom ovan vara kontinuerlig och ha en betydande omfattning. Detta innebär att verksamheten ska vara så omfattande att beloppet av punktskatterna skulle vara betydande om det inte vore fråga om skattefri användning.

Tillstånd ska beviljas också den som har en sådan butik för skattefria varor som avses i 89 § 2 mom. Vidare beviljas tillstånd den som hyr ut lagerlokaler och -tjänster för verksamhet som avses i denna lag eller som bedriver annan verksamhet som kan jämföras med verksamhet enligt 1—5 punkten.

Den föreslagna bestämmelsen är baserad på punktskattedirektivets artikel 16. Enligt den ska godkännandet ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

24 §. Förutsättningar för beviljande av tillstånd för skatteupplag. Enligt punktskattedirektivets artikel 16.1 ska en godkänd upplagshavares öppnande och drift av ett skatte-

upplag godkännas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Tillstånd att hålla skatteupplag ska enligt förslaget beviljas för upplag, lokaler eller områden som är i sökandens besittning. Om sökandens besittningsrätt till upplaget inte är ostridig kan tillstånd inte beviljas förrän frågan om besittningsrätten har avgjorts. Tillstånd beviljas inte för upplag som myndigheterna inte kan övervaka.

Tillstånd att hålla ett skatteupplag beviljas personer som har beviljats eller kommer att beviljas tillstånd att verka som godkänd upplagshavare. Utgångspunkten är den att sökanden först beviljas tillstånd att verka som godkänd upplagshavare och samtidigt eller senare tillstånd för ett skatteupplag. Skatteupplaget ska sålunda vara lämpat och användas för den verksamhet som den godkände upplagshavaren bedriver. Ovan i 23 § föreskrivs vilken typ av verksamhet tillstånd att verka som godkänd upplagshavare beviljas för. En godkänd upplagshavare kan också beviljas flera tillstånd för skatteupplag.

Det har i praktiken förekommit situationer där tillstånd har sökts för ett nytt upplag av den anledningen att upplagshavaren före en skatteförhöjning ska kunna föra in sådana produkter i upplaget som kommer att frisläppas för konsumtion inom en kort tid. Upplaget används sålunda inte därefter. Av denna anledning föreslås att tillstånd för skatteupplag ska beviljas endast för upplag som tillståndssökanden har ett godtagbart och motiverat behov att hålla.

Tillstånd att hålla skatteupplag ska inte beviljas för den delen av ett upplag som används för ändamål som avses i 23 § 1—3 punkten, som lager eller plats för minutförsäljning av punktskattepliktiga produkter, som serveringslokal eller för liknande ändamål.

25 §. Förutsättningar för beviljande av tillstånd att verka som registrerad mottagare, registrerad avsändare och skatterepresentant. Tillstånd att verka som registrerad mottagare ska enligt denna paragraf beviljas en fysisk eller juridisk person som i sin affärsverksamhet tar emot punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland. En registrerad mot-

tagare kan enligt förslaget ta emot produkter som avsänts från andra medlemsstater av en godkänd upplagshavare eller registrerad avsändare. Med stöd av punktskattedirektivets artikel 30 är det möjligt att i Finland bevara det nuvarande förfarandet som innebär att en registrerad mottagare kan ta emot produkter också från en importplats i Finland. Med den föreslagna paragrafens 1 mom. genomförs punktskattedirektivets artikel 19.1.

Tillstånd att verka som registrerad avsändare ska enligt den föreslagna paragrafen beviljas en fysisk eller juridisk person som i sin affärsverksamhet sänder punktskattepliktiga produkter efter att de övergått till fri omsättning och som också sköter förtullningen av produkterna. Tillstånd att verka som registrerad avsändare kan beviljas också en person som samtidigt verkar som godkänd upplagshavare.

Tillstånd att verka som skatterepresentant kan enligt den föreslagna paragrafen beviljas en fysisk eller juridisk person som en distansförsäljare av punktskattepliktiga produkter som är verksam i en annan medlemsstat har befullmäktigat att i Finland verka som skatterepresentant för produkter som distansförsäljaren sålt på distans.

26 §. Övriga förutsättningar för beviljande av tillstånd. I denna paragraf föreskrivs om sådana förutsättningar för beviljande av tillstånd som gäller samtliga tillståndssökande. Tillstånd beviljas sökande som uppfyller villkoren. Sökanden ska också uppfylla de tillståndsvillkor som föreskrivs ovan i detta kapitel.

En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden enligt vad som utretts anses vara tillförlitlig. Dessutom försätts att sökanden har tillräckliga ekonomiska och funktionella förutsättningar för att bedriva den verksamhet som avses i ansökan. Tillstånd kan inte beviljas en person som är försatt i konkurs eller en fysisk person vars handlingsbehörighet har begränsats. För sökanden får sålunda inte gälla någon sådan begränsning som avses i 18 § i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999). Sökanden förutsätts också ställa säkerhet för tryggande av skattefordringar.

En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden enligt vad som utretts anses

vara tillförlitlig. Detta är inte fallet om sökanden är en fysisk person eller har ställningen av styrelsemedlem, verkställande direktör, ansvarig bolagsman eller en jämförbar ställning eller är faktisk förmånstagare i förhållande till det sökande företaget och har gjort sig skyldig till ett brott som kan anses visa att sökanden är uppenbart olämplig att bedriva sådan verksamhet som tillståndsansökan avser. Sökanden anses inte heller vara tillförlitlig om denna annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att bedriva sådan verksamhet som tillståndsansökan avser.

Uppenbar olämplighet kan anses framgå i synnerhet av lagstridiga handlingar som har samband med affärsverksamhet eller med vilka ekonomisk nytta har eftersträfvats. Sådana handlingar är t.ex. ekonomiska brott, bedrägeri och förskingring.

Sökanden anses inte heller vara tillförlitlig, även obestraftad, om sökanden genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att bedriva verksamhet med punktskattepliktiga produkter. Olämpligheten kan i ett sådant fall framgå t.ex. av en dom som inte vunnit laga kraft.

Sökanden anses sakna tillräckliga ekonomiska förutsättningar om denne vid utmätning eller någon annan utredning har konstaterats vara oförmögen att svara för sina skulder. Också upprepade eller betydande försummelser att betala skatter och offentliga avgifter betyder att sökanden anses sakna ekonomiska förutsättningar. Ett hinder för beviljande av tillstånd är enligt förslaget också att sökanden i betydande utsträckning eller upprepade gånger försummat privaträttsliga förpliktelser. Ytterligare hinder för beviljande av tillstånd är t.ex. att ett bolag har förlorat sitt eget kapital eller att det finns graverande uppgifter om sökanden i kreditupplysningsregistret.

För tillståndsprövningen behöver tullmyndigheten uppgifter om huruvida sökanden har försummat att betala skatter eller offentliga avgifter. Av denna anledning föreslås att tullmyndigheten utan hinder av sekretessbestämmelserna har rätt att för tillståndsprövning enligt paragrafen av Skatteförvaltningen få uppgifter om hur sökanden har fullgjort sin skyldighet att betala skatt samt om skatte-

relaterade betalningsarrangemang. I straffregisterlagen (770/1993) föreskrivs om utlämnande av uppgifter ur straffregistret.

Bestämmelsen är baserad på punktskattedirektivets artikel 16. En förutsättning för tillstånd är enligt artikeln att godkännandet ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk.

27 §. Tillståndets innehåll. Enligt punktskattedirektivet är utgångspunkten den att myndigheterna kan uppställa villkor för beviljande av tillstånd i syfte att hindra kringgående av skatt och missbruk. I fråga om en godkänd upplagshavare är en förutsättning för tillstånd enligt det andra stycket i punktskattedirektivets artikel 16.1 att godkännandet ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk. I fråga om registrerade mottagare och registrerade avsändare framgår det av punktskattedirektivets artiklar 4.9 och 4.10 att myndigheterna kan fastställa förutsättningar för beviljande av tillstånd. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att i tillståndsbeslutet ska fastställas de för övervakningen och beskattningen nödvändiga villkor som tillståndshavaren ska iaktta.

I tillståndsbeslutet kan fastställas villkor som gäller t.ex. tillverkning, transport och lagring av produkter eller de personer som svarar för dessa funktioner och deras skyldigheter.

Dessutom ska tillståndshavaren enligt paragrafen underrätta tullmyndigheten om väsentliga förändringar i de uppgifter som lämnats i tillståndsansökan. Tillstånd kan beviljas för viss tid.

28 §. Säkerheter. En godkänd upplagshavare ska vid behov ställa säkerhet för betalningen av punktskatt. Genom sådan säkerhet tryggas skattefordringar i samband med tillverkning, bearbetning och innehav av produkter, eftersom skatter inte ännu har betalats för produkter som hänförts till ett uppskovsförfarande. Bestämmelsen motsvarar gällande lag och med den genomförs punktskattedirektivets artikel 16.2 a. Dessutom ska en godkänd upplagshavare som sänder punktskattepliktiga produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande och en registrerad av-

sändare ställa säkerhet för tryggande av skattefordringar i samband med flyttningar av produkter. Det är i praktiken ändamålsenligt att fortsätta gällande praxis som innebär att en godkänd upplagshavare ställer en säkerhet som tryggar skattefordringar såväl i samband med tillverkning och lagring av produkter som i samband med flyttning av produkter. I 55 § föreskrivs om säkerhet som ska ställas för flyttningsrelaterade risker.

En registrerad mottagare ska ställa säkerhet för skatten på mottagna produkter. Enligt punktskattedirektivets artikel 19.2 a ska en registrerad mottagare före avsändandet av de punktskattepliktiga varorna garantera betalning av punktskatt på de villkor som anges av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter. Säkerheten ska ställas innan tillstånd beviljas så att den är i kraft när verksamheten inleds och innan de punktskattepliktiga produkterna avsänds. I lagförslaget 53 § föreskrivs om säkerhet som ska ställas av en tillfälligt registrerad mottagare.

En skatterepresentant ska ställa säkerhet också för betalning av punktskatt. Skatterepresentanten betalar på en distansförsäljares vägnar skatt på produkter som tagits emot i Finland. I 9 kap. föreskrivs närmare om säkerheter i anslutning till flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om säkerhetens belopp. Enligt bestämmelsen ska tullmyndigheten liksom för närvarande fastställa beloppet. Avsikten är att säkerheten ska trygga betalningen av skatter. Av denna anledning är det skäl att fastställa säkerheten med beaktande av tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och sökandens ekonomiska förutsättningar. Säkerhetens belopp varierar sålunda beroende på vilken aktör och verksamhet det är fråga om. Eftersom det kan ske förändringar i tillståndshavarens verksamhet kan tullmyndigheten på ett flexibelt sätt sänka eller höja säkerhetens belopp. I paragrafen föreskrivs att tullmyndigheten i syfte att beakta förändringar i tillståndshavarens verksamhet kan ändra säkerhetens belopp.

29 §. Återkallelse av tillstånd samt varning. I paragrafen föreskrivs när ett tillstånd ska återkallas. Ett tillstånd ska för det första åter-

kallas om tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd. Bestämmelser om beviljande av tillstånd ingår ovan i detta kapitel. Ett tillstånd återkallas också om tillståndshavaren i en betydande utsträckning har försummat att betala punktskatter. Tillståndet kan sålunda återkallas omedelbart om det konstateras att tillståndshavaren har lämnat skatter obetalda t.ex. på en stor mängd produkter.

I tillståndshavarens verksamhet kan det förekomma brister, förseelser eller försummelser som inte direkt leder till återkallelse av tillståndet med stöd av 1 mom. 1 och 2 punkten. I en sådan situation ska tillståndshavaren först ges en skriftlig varning. Tillståndet återkallas om tillståndshavaren trots den skriftliga varningen inte korrigerar bristerna, förseelserna eller försummelserna och om dessa är betydande eller upprepade.

Ett tillstånd kan också återkallas om tillståndshavaren ansöker om återkallelse av tillståndet.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs om varning. Tullmyndigheten kan ge tillståndshavaren en varning om det uppdragas brister, förseelser eller försummelser i tillståndshavarens verksamhet. I samband med varningen kan för tillståndshavare sättas ut en frist inom vilken bristerna eller försummelserna ska avhjälpas.

I samband med skatteförhöjningar har det förekommit situationer där tillståndshavaren ber om återkallelse av tillståndet för hela upplaget för att alla produkter i upplaget ska bli beskattade strax innan en skatteförhöjning träder i kraft. Det har också förekommit att tillstånd på nytt har sökts för samma upplag omedelbart efter att skatteförhöjningen trätt i kraft. Syftet med punktskattetillstånd är att göra det möjligt att vidta åtgärder inom ramen för ett uppskovsförfarande och att skatt ska betalas först när produkterna frisläpps för konsumtion. Avsikten är inte att återkallelse eller ändring av tillstånd för skatteupplag ska utnyttjas i sådana situationer. I syfte att förhindra förfaranden av detta slag föreslås att ett tillstånd i sådana fall då tillståndshavaren ansöker om att det ska återkallas kan förordnas upphöra senast sex månader efter att ansökan lämnats in till tullmyndigheten. Bestämmelsen begränsar inte tillståndshavarens

rätt att bedriva affärsverksamhet med punktskattepliktiga produkter, eftersom tillståndshavaren i varje fall själv kan välja vilken kvantitet som vid en viss tidpunkt frisläpps för konsumtion. Detta kommer emellertid att ske så att produkterna förs bort från skatteupplaget och inte enbart genom att ansökan om ändringar i upplagstillståndet görs av skatteplaneringsskäl.

Tullmyndigheten ska utan dröjsmål helt eller delvis återbetala säkerhet som avses i 28 § då tillståndshavaren inte längre har obetalda skatter och den verksamhet som avses i tillståndet veterligen inte orsakar ytterligare skatteförpliktelser.

Tillståndet anses upphöra direkt med stöd av lag om tillståndshavaren försätts i konkurs.

30 §. Register för punktbeskattning. Tullmyndigheten ska föra ett register över tillståndshavare och skatteupplag. I rådets förordning 2004/2073/EG anges närmare vilka uppgifter registret innehåller och hur informationsutbytet ska ske mellan medlemsstaterna. Tullmyndigheten för dessutom ett annat register för verkställandet av denna lag och respektive lagar om punktskatt. Det registret ska innehålla uppgifter som behövs för verkställande av punktbeskattning och återbetalning av skatter, dvs. de skattskyldiga namn och kontaktuppgifter samt företags- och organisationsnummer.

I registret används företags- och organisationsnummer samt personbeteckning för identifiering av personer. Enligt personuppgiftslagens (523/1999) 13 § får en personbeteckning behandlas med den registrerades en tydiga samtycke eller när behandlingen regleras i lag. Personbeteckning används i syfte att individualisera registrerade personer så att punktbeskattning kan verkställas.

Ur registret över tillståndshavare och skatteupplag lämnas ut information med hjälp av teknisk anslutning eller på annat elektroniskt sätt till myndigheter som sköter punktskatteärenden, i enlighet med rådets förordning (2073/2004/EG).

5 kap. Deklarationsskyldighet

31 §. Inlämmande av skattedeklaration. I denna paragraf föreskrivs om deklarations-

skyldighet, om deklARATIONSTIDERNAS samt om skattedeKLARATIONENS innehåll och inlämnande. Enligt paragrafens 1 mom. ska de som deklarerar per skatteperiod enligt 6 § 18 punkten, t.ex. godkända upplagshavare, andra än tillfälligt registrerade mottagare samt skatterepresenteranter lämna in deklARATION för varje skatteperiod, dvs. i allmänhet per kalendermånad. DeklARATIONEN ska lämnas in senast den adertonde dagen i kalendermånaden efter skatteperioden. Bestäm-melsen motsvarar i saken den gällande lagen om påförande av accis.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. gäller skattskyldiga som inte beskattas per skattepe-riod utan per varuparti. Sådana tillfälliga skattskyldiga är t.ex. tillfälligt registrerade mottagare, registrerade avsändare samt de som till Finland importerar eller här i kommersiellt syfte innehar produkter som beskattas i en annan medlemsstat. Enligt paragrafen gäller deklARATIONSSKYLDIGHETEN också privatpersoner som i enlighet med 74 § på distans förvärvar produkter från en annan medlemsstat eller som i Finland tar emot gåvo-försändelser som är skattepliktiga enligt 73 §. Bestäm-melsen ska emellertid inte tillämpas på privatpersoner som då de anländer till landet från ett område utanför gemenskapen i sitt resgods för eget bruk för med sig en större kvantitet produkter än vad som får föras in skattefritt eller som tar emot produkter som beställts från ett område utanför gemenskapen eller gåvoförsändelser. Till denna del tillämpas de deklARATIONSFÖRFARANDE som föreskrivs i tullagstiftningen.

Tiden för inlämnande av deklARATION förlängs från nuvarande två vardagar till fyra vardagar. Förlängningen av deklARATIONSTIDEN beror på den föreslagna bestämmelsen enligt vilken en skattedeKLARATION anses vara inlämnad den dag då den har anlänt till tullmyndigheten. För inlämnande av deklARATIONEN per post behövs sålunda en längre tid än nuvarande två vardagar, eftersom det inte längre räcker att skattedeKLARATIONEN har lämnats in till posten för vidarebefordran inom utsatt tid, utan postförsändelsen måste också hinna fram inom den utsatta tiden. Liksom för närvarande räknas tiden för inlämnande av deklARATIONEN i vardagar. Som vardag anses emellertid inte helgfri lördag. På motsvaran-

de sätt som enligt gällande lag ingår i paragrafen också en bestämmelse enligt vilken tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklARATION inte tillämpas om produkterna har förts in eller tagits emot i strid med lagens bestämmelser.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen att Tullstyrelsen har rätt att i fråga om en enskild skattskyldig besluta om avvikelser från bestämmelserna om inlämnande av skattedeKLARATION. Tullstyrelsen kan av grundad anledning ålägga en skattskyldig att lämna in skattedeKLARATION vid någon annan tidpunkt än vad som föreskrivs i lagen. Ett sådant beslut kan fattas på antingen tullmyndighetens eller den skattskyldiges initiativ. Dessutom kan Tullstyrelsen av grundad anledning ålägga den skattskyldige att lämna in en skattedeKLARATION som är gemensam för två eller flera upplag.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om skattedeKLARATIONENS innehåll samt om hur den ska lämnas in. SkattedeKLARATIONEN kan lämnas in på en av Tullstyrelsen fastställd blankett eller elektroniskt med användning av det system som Tullstyrelsen anvisat för ändamålet. På motsvarande sätt som enligt den gällande regleringen är avsikten med den föreslagna lagen att inte i detalj räkna upp vilka uppgifter som ska lämnas i skattedeKLARATIONEN, eftersom dessa varierar beroende på vilket slag av punktskatt det är fråga om. Beroende på statistikföringens och skatteövervakningens behov ska i deklARATIONEN också lämnas uppgifter om skattefria leveranser. Godkända upplagshavare ska liksom för närvarande lämna en deklARATION för varje skatteupplag. Den skattskyldige ska också underteckna deklARATIONEN.

En skattedeKLARATION kan lämnas in elektroniskt (elektronisk skattedeKLARATION). En elektronisk skattedeKLARATION ska certifieras enligt 5 § 2 mom. i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) eller på något annat godtagbart sätt.

En elektronisk skattedeKLARATION anses vara inlämnad då den har anlänt till tullmyndigheten. Bestämmelser om ankomsttidpunkten finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen

(434/2003). Enligt 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet anses ett elektroniskt meddelande ha kommit in till en myndighet när det finns tillgängligt för myndigheten i en mottagarordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas. I praktiken kan en elektronisk skattedeklaration sålunda lämnas in ännu den dag som nämns i 1 eller 2 mom.

Enligt gällande lag anses en skattedeklaration vara inlämnad inom utsatt tid om den har inlämnats till posten för befordran inom deklarationstiden. Reglerna för hur tiden beräknas föreslås bli så ändrade att en skattedeklaration i pappersform anses vara inlämnad i rätt tid om den har inkommit till tullmyndigheten senast den dag som avses i 18 § i förvaltningslagen (434/2003). Enligt förvaltningslagen anses en handling ha kommit in till en myndighet den dag då den har getts in till myndigheten. Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas emellertid också den dag då handlingen har kommit till myndighetens postbox eller då myndigheten har tillställts ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag. För att en skattedeklaration ska hinna komma in till tullmyndigheten inom utsatt tid måste den i praktiken i allmänhet postas 1—2 vardagar före den utsatta dagen. Den kan ännu den sista dagen lämnas i till vederbörande myndighets verksamhetsställe.

32 §. Närmare bestämmelser om inlämnande av elektronisk skattedeklaration. I denna paragraf föreskrivs om Tullstyrelsens befogenheter att utfärda närmare föreskrifter om inlämnande av elektroniska skattedekclarationer. Det finns inte ännu något datasystem för mottagning och behandling av elektroniska skattedeklaration, men ett sådant är under planering. Eftersom den exakta tidpunkten för införandet av datasystemet inte är känd är det ändamålsenligast att Tullstyrelsen beslutar om införandet av systemet med elektroniska skattedeklaration i ett senare skede. Eftersom systemets användningsområde, de certifierings- eller identifieringsmetoder som användningen av systemet kräver samt andra omständigheter kring det elektroniska deklaraionsförfarandet preciseras i ett senare skede, föreslås att Tullstyrel-

sen också till denna del får utfärda föreskrifter om begränsning av förfarandet med elektroniska skattedeklaration samt också i övrigt utfärda föreskrifter om förfarandena.

6 kap. Verkställande av beskattning

33 §. Beskattningsbeslut. I denna paragraf föreskrivs om beskattningsbeslut. Tullmyndigheten fastställer genom ett beskattningsbeslut beloppet av den punktskatt som ska betalas per produktgrupp. På motsvarande sätt som enligt gällande lag ska punktskatt sålunda i regel betalas på basis av tullmyndighetens debitering. Nedan i lagförslagets 46 § 3 mom. föreskrivs emellertid om den skattskyldiges skyldighet att betala punktskatt på eget initiativ enligt sin deklaration eller bokföring i sådana situationer där tullmyndigheten i undantagsfall inte har kunnat lägga fram något beskattningsbeslut före den i lagen angivna dagen då skatten ska betalas.

34 §. Beskattning enligt uppskattning. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen om verkställande av beskattning i sådana situationer då någon skattedeklaration inte har lämnats in eller då deklarationen i sin helhet eller till någon del inte är tillförlitlig. I så fall ska tullmyndigheten verkställa beskattningen enligt uppskattning. I beslutet ska nämnas på vilka grunder myndigheten har gjort uppskattningen.

35 §. Rättelse till skattetagarens fördel. Om punktskatt helt eller delvis, på grund av ett räknfel eller något därmed jämförbart misstag eller på grund av att tullmyndigheten till någon del inte har prövat saken, utan den skattskyldiges förskyllan inte har blivit påförd, eller om punktskatt av samma orsak har återbetalts till ett alltför högt belopp, ska tullmyndigheten enligt denna paragraf rätta sitt beslut, om ärendet inte annars behandlas eller om det inte har avgjorts med anledning av ett överklagande. Rättelsen ska göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det då skatten eller återbetalningen fastställdes eller borde ha fastställts. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen om påförande av accis.

36 §. Efterbeskattning. Efterbeskattning kan verkställas om den skattskyldige helt el-

ler delvis har försummat sin deklarations-skyldighet eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig deklaration eller en annan uppgift eller handling på grund av vilken punktskatt helt eller delvis inte blivit fastställd eller återbetalts till ett alltför högt belopp. Efterbeskattning ska verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det då skatten eller återbetalningen fastställdes eller borde ha fastställts. Bestämmelsen om efterbeskattning motsvarar innehållsmässigt den gällande lagen om påförande av accis.

37 §. Verkställande av rättelse och efterbeskattning. På motsvarande sätt som i den gällande lagen föreskrivs i den föreslagna paragrafen att rättelse och efterbeskattning kan verkställas också för längre tid än en skatteperiod, dock för högst ett kalenderår.

38 §. Utredning av ärenden. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen om uppdelning av utrednings-skyldigheten mellan myndigheten och den skattskyldige. Vid punktbeskattning ska, liksom vid annan beskattning, huvudsakligen den part som har bättre förutsättningar lägga fram utredning i ärendet. Den part har bättre förutsättningar att lägga fram en utredning som de facto har uppgifterna eller som enklast kan få fram dem. Den skattskyldige kan i allmänhet anses ha bättre möjligheter att utifrån sitt material lägga fram utredning, medan myndigheten lättare får uppgifter ur de flesta register.

39 §. Motivering av beslut. I denna paragraf föreskrivs om skyldigheten att motivera beskattningsbeslut. Eftersom beskattningsbeslut huvudsakligen ges i ett massförfarande är det inte i alla situationer ändamålsenligt att motivera dem på det sätt som förvaltningslagen förutsätter. Eftersom punktskattebeslut oftast är helt och hållet baserade på uppgifter som den skattskyldige själv har lämnat finns det inte heller något behov av att motivera besluten till denna del. Enligt den föreslagna paragrafen ska ett beskattningsbeslut motiveras om det avviker från den skattskyldiges skattedeklaration eller om beslutet gäller beskattning enligt uppfattning, rättelse till skatttagarens fördel, efterbeskattning, skatteförhöjning eller felavgift eller om beslutet annars innebär avvikelse från den ordinarie beskattningen. I motiveringen ska anges vilka

huvudsakliga fakta som lagts till grund för beslutet och nämnas vilka bestämmelser som tillämpats. Ett beslut behöver inte motiveras om en motivering är uppenbart onödig. Bestämmelsen motsvarar gällande lag.

40 §. Hörande. Denna paragraf innehåller bestämmelser om tullmyndighetens skyldighet att höra den skattskyldige eller tullombudet innan beslut fattas. I den föreslagna paragrafens 1 och 2 mom. föreskrivs om hörande av den skattskyldige. Den skattskyldige ska ges tillfälle att bli hörd om det när beskattningen verkställs görs väsentlig avvikelse från den skattskyldiges skattedeklaration. Den skattskyldige ska också ges tillfälle att bli hörd innan beskattning enligt uppskattning, rättelse till skatttagarens fördel eller efterbeskattning verkställs. Bestämmelsen stämmer överens med den gällande lagen.

41 §. Delgivning av beslut. I denna paragrafs 1 mom. föreskrivs om delgivning av skriftliga beslut. Beskattningsbeslut som fattats med stöd av punktskattelagen och andra beslut kan enligt den föreslagna paragrafen delges utan mottagningsbevis varvid besluten, om inte något annat visas, anses ha delgivits den sjunde dagen efter den dag då de lämnades i till posten. Ett beslut kan också delges personligen och anses då ha delgivits vardagen efter den dag då det fastställdes.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs om delgivning av tullmyndighetens beslut då ett ärende har väckts med anledning av en elektronisk skattedeklaration eller ansökan om återbetalning. Ett beskattningsbeslut kan enligt den föreslagna bestämmelsen delges elektroniskt med ett meddelande om att beslutet finns på tullmyndighetens webbplats. Om beskattningsbeslutet behandlas helt maskinellt kan det delges den skattskyldige omedelbart i samband med att denne sänder in sin elektroniska skattedeklaration. Om det emellertid inte är möjligt att omedelbart ge ett automatiskt beslut ska den skattskyldige sändas ett e-postmeddelande om när beslutet är klart. Beslutet anses ha delfåtts vardagen efter den dag då beslutet kunde hämtas på tullmyndighetens datasystem. Om den skattskyldige på grund av ett tekniskt fel i tullmyndighetens datasystem inte får tillgång till beslutet anses beslutet med stöd av denna pa-

ragraf ha delfåtts då det de facto blivit tillgängligt för den skattskyldige.

Tullombudet ska höras och delges ett beslut så att tullombudet får tillfälle att ta del av beslutet och de handlingar som ligger till grund för det. Delgivning av beslut regleras till övriga delar i förvaltningslagen och i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

42 §. *Kringgående av skatt.* På motsvarande sätt som i den gällande lagen föreskrivs om möjligheten att ingripa i arrangemang som kan anses utgöra kringgående av skatt.

43 §. *Skatteförhöjning.* I denna paragraf föreskrivs om förhöjning av punktskatt. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. kan punktskatt höjas till följd av att den skattskyldige försummat deklareringskyldigheten eller lämnat felaktiga uppgifter. Skatteförhöjningens minimibelopp föreslås bli höjd från 10 euro till 50 euro. Till övriga delar föreslås samma grunder för fastställande av skatteförhöjning som enligt den gällande lagen. Om skattedeklaration eller andra handlingar eller uppgifter lämnas in efter föreskriven tid kan skatten höjas med högst 2 500 euro. Om deklARATIONEN eller andra handlingar har lämnats in först efter uppmaning eller om det finns mindre brister i dem och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristerna kan skatteförhöjningen fastställas till 3 500 euro. Skatten kan höjas med 30 procent om den skattskyldige utan giltigt skäl har lämnat in deklARATIONEN eller andra uppgifter eller handlingar i felaktigt eller väsentligt bristfälligt skick eller om den skattskyldige utan giltigt skäl efter en uppmaning helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin deklARATIONSSKYLDIGHET. Skatteförhöjningen kan fastställas till högst 50 procent om den skattskyldige uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har lämnat in bristfällig, vilseledande eller oriktig deklARATIONEN eller andra uppgifter eller handlingar eller annars har försummat att fullgöra sin deklARATIONSSKYLDIGHET och förfarandet har varit ägnat att medföra att den skattskyldige skulle ha kunnat undgå skatt. Om förfarandet med beaktande av storleken av den nytta som hade kunnat uppnås och andra relevanta omständigheter måste anses vara grovt, kan skatten höjas med minst 50 och högst 100 procent. I

32 § 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen om påförande av accis föreskrivs om accisförhöjning om en person som anländer till Finland har försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET genom att föra in eller försöka föra in en större mängd varor accisfritt än vad han har rätt till. I lagförslagets 43 § föreslås inte någon motsvarande bestämmelse. Passagerars rätt att föra in varor skattefritt har begränsats endast i sådana fall då de anländer till Finland från områden utanför gemenskapen. I sådana situationer tillämpas tullbestämmelserna på beskattningen av hemkomstgåvor samt på skatteförhöjning. I tullagens (1466/1994) 31 § ingår i sakligt hänseende motsvarande bestämmelser om tullförhöjning. Bestämmelsen kan tillämpas också på förhöjning av punktskatt i sådana fall då i samband med förtullningen också tas ut punktskatt på produkterna i fråga.

44 §. *Felavgift.* I den nya lagen föreslås en bestämmelse som motsvarar den gällande lagens bestämmelse om felavgift. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. kan felavgift fastställas i stället för skatteförhöjning i sådana fall då ingen skatt påförs eller om ett så litet skattebelopp påförs att en förhöjning skulle vara betydelselös. Felavgift kan påföras om den deklARATIONSSKYLDIGHET eller någon annan skyldighet har försumrats som följer av denna lag eller av respektive lag om punktskatt eller accis eller av en på dessa lagar baserad förordning eller tullmyndighetens beslut. Det kan t.ex. vara fråga om att den skattskyldige inte iakttagit villkoren i tullmyndighetens tillståndsbeslut. Felavgift kan påföras också i det fall att den skattskyldige lämnat bristfälliga eller felaktiga uppgifter för att få skatteåterbetalning. Felavgiftens minimibelopp föreslås vara 50 euro. Felavgiftens nuvarande maximibelopp 5 000 eller i visa fall 8 000 euro har i praktiken i många fall visat sig vara alltför låg. Maximibeloppet föreslås därför bli höjt till 15 000 euro.

45 §. *Påförande av skatteförhöjning och felavgift.* I sådana fall då de i lagen angivna förutsättningarna är uppfyllda är påförande av skatteförhöjning och felavgift beroende av prövning och baserat på bedömning i det enskilda fallet. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om de omständigheter som tullmyndigheten ska ta i beaktande när den beslutar om skatte-

förhöjningens eller felavgiftens belopp. Den ska då beakta hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra jämförbara omständigheter.

Innan skatteförhöjning eller felavgift påförs ska tullmyndigheten ge den skattskyldige tillfälle att bli hörd. Den skattskyldige behöver emellertid inte höras om påföljden påförs enbart på den grunden att till tullmyndigheten inte inom föreskriven tid har lämnats in deklaration eller andra uppgifter eller handlingar. På grund av den snabba handläggningen av skattedeklarationer har det i dessa situationer i praktiken inte varit möjligt att reservera tillräckligt med tid för hörande av skattskyldiga, eftersom beskattningsbesluten i så fall inte skulle hinna beredas före den lagstadgade förfallodagen för skatten. Skatteförhöjningarna och felavgifterna är i dessa situationer i allmänhet relativt små och de fastställs enligt vedertagen praxis. Om en part emellertid anser att en administrativ påföljd har påförts utan grund eller till ett alltför högt belopp har parten också i sådana situationer möjlighet att yrka på rättelse, vilket innebär att tullmyndigheten utreder ärendet på nytt. Ett annat alternativ är att överklaga skatteförhöjningen eller felavgiften till förvaltningsdomstolen. Också i andra avseenden motsvarar förfarandet vad som gäller i fråga om påförande av punktskatt. För tydlighetens skull föreslås att i lagen också tas in en bestämmelse enligt vilken skatteförhöjningen eller felavgiften förblir i kraft trots att skattskyldigheten upphört, om orsakerna till påföljden fortfarande är för handen.

7 kap. **Betalning och uppbörd av skatt**

46 §. Tidpunkten för betalning av skatt. Lagförslagets bestämmelser om tidpunkten för betalning av skatt motsvarar i sak de gällande bestämmelserna. De som deklarerar per skatteperiod ska enligt förslaget betala punktskatt för skatteperioden senast den 27 dagen i månaden efter skatteperioden. Om denna dag är en helgdag eller helgfri lördag får skatten betalas den första vardagen därefter. Andra skattskyldiga ska betala skatten inom tio vardagar efter att produkterna tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars

har uppkommit, denna dag medräknat. Som vardag anses inte helgfri lördag. Om punktskattepliktiga produkter har förts in i strid med bestämmelserna om beskattning och övervakning uppkommer skyldigheten att betala skatt omedelbart. När produkter förs in i Finland i strid med bestämmelserna gäller ingen räntefri betalningstid för skatten liksom i andra fall, utan skattetillägg påförs omedelbart.

Punktskatt ska betalas i enlighet med tullmyndighetens beskattningsbeslut. Avsikten är att beskattningsbeslutet som är baserat på skattedeklarationen ska delges den skattskyldige före den i lagen angivna förfallodagen för skatten. Om den skattskyldige emellertid av någon anledning inte får beskattningsbeslutet före förfallodagen ska denne på eget initiativ betala skatten i enlighet med deklarationen eller bokföringen.

47 §. Skatteuppbörd. I lagförslaget tas inte in fullständiga bestämmelser om skatteuppbörden utan till denna del hänvisas till lagen om skatteuppbörd (609/2005). Lagen om skatteuppbörd innehåller detaljerade bestämmelser om betalning av skatt, överföring av betalningar till skatteuppbördsmyndigheten, användning av betalningar till betalning av skatt, återbetalning av skatt, skattekvittning, indrivning av skatter, ansvar för skatter samt om vissa andra situationer i anslutning till skatteuppbörd. Den allmänna lagen ska i tillämpliga delar tillämpas på uppbörd, indrivning och återbetalning av punktskatt om inte något annat föreskrivs om saken i punktskattelagen. Tullmyndigheten verkar som den i lagen om skatteuppbörd angivna myndigheten.

48 §. Skattetillägg och förseningsränta. I denna paragraf föreskrivs om räntepåföljder för försenad betalning av skatt. En skattskyldig som på eget initiativ i enlighet med 46 § 2 mom. betalar punktskatt efter den i lagen angivna tiden ska själv räkna ut och betala skattetillägg. Om den skattskyldige betalar punktskatt som påförts genom ett beskattningsbeslut efter utsatt dag ska den skattskyldige betala förseningsränta. Dessa förseningspåföljder ska beräknas i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). För tydlighetens skull konstateras i lagförslaget också att på fastställande av

efterbeskattning och skattetillägg i samband med rättelse till skattetagarens fördel ska tillämpas de bestämmelser i lagen om skattetillägg och föreningsränta som är tillämpliga på efterbeskattning då den skattskyldige betalat skatt på eget initiativ. Motsvarande bestämmelser ska tillämpas på beräkning av skattetillägg också när grundlös återbetalning av punktskatt återkrävs i efterbeskattningsförfarande. Av denna anledning föreslås i punktskattelagen inte någon särskild bestämmelse om ränta på återbetalning som återkrävs.

49 §. Återbetalningsränta. På återbetalning av punktskatt ska enligt förslaget betalas ränta om återbetalningen sker till följd av skatterättelse eller överklagande. I andra fall av återbetalning ska ränta inte betalas. Återbetalningsräntan beräknas så att Finlands Banks referensränta minskas med två procentenheter, dock med minst 0,5 procent. Räntan bestäms årligen på basis av referensräntan för den föregående halvårsperioden. Räntan räknas från den faktiska skattebetalningsdagen till den dag då återbetalningen betalades. Ränta betalas inte på återbetalningsbelopp under 100 euro eftersom räntan i så fall skulle bli obetydlig i förhållande till handläggningskostnaderna.

50 §. Minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas. Minsta belopp som uppbärs eller återbetalas föreslås vara 10 euro. Beloppet fastställs på basis av beskattningsbeslutets slutsumma, vari utöver punktskatten beaktas också sådana andra i beslutet angivna poster som skatteförhöjning eller felavgift samt räntor. För tydlighetens skull föreslås i paragrafen också ett omnämmande att när punktskatt i samband med förtullning uppbärs på produkter som förts in från områden utanför gemenskapen ska på minsta skattebelopp som uppbärs och återbetalas tillämpas tullagstiftningen.

8 kap. **Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande**

51 §. Flyttningar av produkter under ett uppskovsförfarande. I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs mellan vilka destinationer harmoniserade punktskattepliktiga produkter som nämns i punkt 2.11 i bilagan till förordningen om genomförande av punkt-

skattedirektivet får flyttas under ett uppskovsförfarande. Paragrafens 1 mom. gäller sålunda framför allt alkohol, alkoholdrycker, tobaksprodukter och flytande bränslen. Flyttningen av sådana produkter övervakas med EMCS och åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument. Produkterna kan flyttas under ett uppskovsförfarande inom gemenskapens territorium eller på så sätt inom gemenskapens territorium att produkterna flyttas via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium. Avsändningsorten och destinationsorten ska vara belägna inom gemenskapens territorium.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. 1 och 2 punkten föreskrivs till vilka destinationsorter produkter får flyttas från ett skatteupplag. Från ett skatteupplag får produkter flyttas till ett annat skatteupplag, till en registrerad mottagare eller till en tillfälligt registrerad mottagare. Dessutom får produkter från ett skatteupplag sändas till en exportplats. Härmed avses att produkter under ett uppskovsförfarande får flyttas till en i Finland eller i en annan medlemsstat belägen plats där varorna lämnar gemenskapens territorium. Enligt artikel 161.5 i tullkodex ska exportdeklarationen inges vid det tullkontor som är ansvarigt för övervakning av den plats där exportören är etablerad eller där varorna packas eller lastas för att sändas på export. Produkter kan flyttas från en annan medlemsstat under ett uppskovsförfarande på basis av diplomatiska eller konsulära förbindelser.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. 3 punkten föreskrivs till vilka destinationer en registrerad avsändare under ett uppskovsförfarande får flytta produkter från importplatsen. I denna punkt föreslås en hänvisning till de destinationer som avses i 1 eller 2 punkten. En registrerad avsändare får sålunda sända produkter till samma destinationer som en godkänd upplagshavare.

Med den föreslagna bestämmelsen genomförs punktskattedirektivets artikel 17.1.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs hur andra harmoniserade punktskattepliktiga produkter får flyttas under ett uppskovsförfarande. Till denna kategori av produkter hör sådana nationellt punktskattepliktiga produkter som läskedrycker och tallolja samt produkter som kan flyttas utan över-

vakning, t.ex. stenkol. Sådana produkter kan inom Finlands territorium flyttas mellan skatteupplag eller från ett skatteupplag till en annan medlemsstat eller till en exportplats. Inom ramen för ett uppskovsförfarande kan produkter också flyttas från en annan medlemsstat eller importplats till ett skatteupplag eller en registrerad mottagare.

52 §. Registrerad mottagare. I denna paragraf föreskrivs om en registrerad mottagares ställning under ett uppskovsförfarande. En registrerad mottagare får i sin affärsverksamhet under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland. Detta innebär att en registrerad mottagare får ta emot produkter som avsänts från ett skatteupplag i en annan medlemsstat samt att en registrerad avsändare i Finland eller i en annan medlemsstat får sända produkter till en registrerad mottagare i Finland. Inom ramen för ett uppskovsförfarande får till en registrerad mottagare inte sändas varor från ett skatteupplag i Finland.

En registrerad mottagare får inte inneha eller under ett uppskovsförfarande avsända punktskattepliktiga produkter. En registrerad mottagare får endast ta emot produkter.

Med denna paragraf genomförs delvis punktskattedirektivets artikel 19.

53 §. Tillfälligt registrerad mottagare. I punktskattedirektivets artikel 19.3 föreskrivs att för en registrerad mottagare som endast mottar punktskattepliktiga varor vid enstaka tillfällen ska det tillstånd som avses i artikel 4.9 begränsas till att gälla en viss kvantitet punktskattepliktiga varor, en enda avsändare och en viss tidsperiod. Medlemsstaterna kan begränsa tillståndet till en enda flyttning.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs om tillfälligt registrerade mottagare. En tillfälligt registrerad mottagare får i sin affärsverksamhet under ett uppskovsförfarande vid en viss tidpunkt ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland.

Försändelser till en tillfälligt registrerad mottagare övervakas via EMCS och produkterna ska åtföljas av ett elektroniskt administrativt dokument. Av denna anledning föreskrivs att tullmyndigheten beviljar en fysisk eller juridisk person rätt att verka som tillfälligt

registrerad mottagare, om denne före avsändandet av de punktskattepliktiga produkterna har gjort en anmälan till tullmyndigheten och ställt säkerhet för betalningen av punktskatt på produkterna.

54 §. Direkt leverans. I denna paragraf föreskrivs att en godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare under ett uppskovsförfarande får ta emot punktskattepliktiga produkter vid direkt leverans. Att produkterna tas emot vid direkt leverans betyder att de inte levereras till en godkänd upplagshavares skatteupplag eller till en registrerad mottagares lokaler utan till någon annan plats, dvs. till direkt leveransplats. Produkterna kan levereras direkt t.ex. till en godkänd upplagshavares eller registrerad mottagares kunder som är produkternas slutanvändare. Mottagaren ska för avsändaren som leveransplats uppge den adress som varorna ska levereras till. Det mottagande företagens namn behöver inte över huvud taget nämnas i det elektroniska administrativa dokumentet. Produkterna anses ha frisläppts för konsumtion när de har tagits emot vid direkt leverans.

En förutsättning för direkt leverans är att tullmyndigheterna underrättas innan förfarandet tas i bruk. Direkta leveransplatser ska inte särskilt registreras i registret över punktskatteskyldiga. En godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare är enligt förslaget skyldig att i enlighet med 64 § ge en mottagningsrapport över produkter som tagits emot vid direkt leverans. Tullmyndigheten kan av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda direkt leverans.

Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artikel 17.2.

55 §. Säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter. I denna paragraf föreskrivs att en godkänd upplagshavare och en registrerad avsändare ska ställa säkerhet för betalning av punktskatt vid flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett punktskatteuppskov. Säkerheten ska vara giltig i hela gemenskapen. Tullmyndigheten fastställer säkerhetsbeloppet i samband med att den beviljar tillstånd.

Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artikel 18.

56 §. Påbörjande av flyttning. I denna paragraf föreskrivs när en flyttning av produk-

ter börjar under ett uppskovsförfarande. När en godkänd upplagshavare sänder produkter från ett skatteupplag påbörjas flyttningen då de punktskattepliktiga produkterna lämnar skatteupplaget. När en registrerad avsändare sänder produkter från en importplats påbörjas flyttningen då produkterna i enlighet med artikel 79 i förordningen (EEG) nr 2913/92 övergår till fri omsättning.

Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artikel 20.1.

57 §. Avslutande av flyttning. Enligt denna paragraf ska en flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande avslutas när mottagaren har tagit emot leveransen av produkterna. När produkter flyttas till en importplats avslutas flyttningen under ett uppskovsförfarande först när produkterna har lämnat gemenskapens territorium.

Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artikel 20.2.

58 §. Avsändande av produkter via det datoriserade systemet. Flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ska ske via det datoriserade systemet EMCS. Flyttningar av sådana produkter anses äga rum under ett uppskovsförfarande endast om produkterna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument. Om produkterna inom Finlands territorium flyttas mellan skatteupplag i ett sådant förenklat förfarande som avses i 66 § ska emellertid varken EMCS eller ett elektroniskt administrativt dokument användas. Detta innebär att en godkänd upplagshavare alltid ska upprätta ett elektroniskt administrativt dokument i situationer då upplagshavaren sänder produkter till en annan medlemsstat eller plats där produkterna lämnar gemenskapens territorium. En registrerad avsändare ska för sin del upprätta ett elektroniskt administrativt dokument i alla situationer, oberoende av om den sänder produkterna till en mottagare i Finland eller till en mottagare i en annan medlemsstat.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs att tullmyndigheten ska göra en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska administrativa dokumentet. Denna kontroll görs automatiskt via EMCS. Om uppgifterna inte är giltiga ska avsändaren omedelbart underrättas om detta. Om uppgifterna är giltiga ska tullmyndighe-

ten tilldela dokumentet en unik administrativ referenskod och underrätta avsändaren om denna.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska tullmyndigheten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten. Efter att det elektroniska administrativa dokumentet tilldelats en unik administrativ referenskod sänds dokumentet via EMCS automatiskt till destinationsmedlemsstatens EMCS och till mottagaren. När destinationen är Finland anländer det elektroniska administrativa dokumentet till EMCS, som också mottagaren har tillgång till. Om punktskattepliktiga produkter sänds från en plats i Finland till en destination i Finland via en annan medlemsstat, kan det elektroniska administrativa dokumentet sändas direkt till mottagaren.

Om punktskattepliktiga produkter flyttas från Finland till en exportplats och någon exportdeklaration inte inlämnas i Finland, ska tullmyndigheten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten. Med exportmedlemsstaten avses den medlemsstat där exportdeklarationen ska lämnas in. Exportdeklarationen ska lämnas in till det behöriga tullkontoret där exportören är etablerad eller där varorna packas eller lastas för att sändas på export. Om exportdeklarationen lämnas in i Finland ska tullmyndigheten förvara det elektroniska administrativa dokumentet i väntan på exportrapporten.

Efter att det elektroniska administrativa dokumentet har inkommit till tullmyndigheten ska det vidarebefordras till mottagaren endast om denne är en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare eller en tillfälligt registrerad mottagare. Detta sker så att om kunden tar emot meddelandetrafik sänds meddelandet till kundens eget datasystem. En kund som använder tullens kundgränssnitt får per e-postmeddelande veta att ett elektroniskt administrativt dokument har anlänt. Mottagaren kan ta fram dokumentet via EMCS med sitt eget användar-ID.

Med den föreslagna bestämmelsen genomförs punktskattedirektivets artiklar 21.1–21.5.

59 §. Dokument som ska åtfölja produkterna. Under en transport av punktskattepliktiga produkter är det viktigt att det kan kontrolleras att formaliteterna har iakttagits. Tullmyndigheten måste vid behov under transporten kunna kontrollera att produkterna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument. Enligt den föreslagna paragrafen ska en godkänd upplagshavare och en registrerad avsändare ge den person som medföljer de punktskattepliktiga produkterna en utskriftsversion av det elektroniska administrativa dokumentet eller ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den unika administrativa referenskoderna. Detta dokument ska på begäran kunna uppvisas för de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande.

Med denna paragraf genomförs punktskatte-direktivets artikel 21.6.

60 §. Återkallelse. I denna paragraf föreskrivs om återkallelse av ett elektroniskt administrativt dokument. Via EMCS kan det elektroniska administrativa dokumentet upprättas en vecka innan flyttningen påbörjas. Återkallelsen gör det möjligt att innan flyttningen påbörjas korrigera eventuella fel i det elektroniska administrativa dokumentet. Efter återkallelsen måste ett nytt elektroniskt administrativt dokument upprättas innan produkterna avsänds. En förutsättning för återkallelse av dokumentet är att flyttningen inte har påbörjats i enlighet med 56 §, eftersom produkterna inte ännu har lämnat skatteupplaget eller inte ännu övergått till fri omsättning.

Med denna paragraf genomförs punktskatte-direktivets artikel 21.7.

61 §. Ändring av destinationsort. I denna paragraf föreskrivs om de förutsättningar under vilka avsändaren kan ändra destinationsorten. Det har i praktiken förekommit situationer där mottagaren vägrat ta emot hela försändelsen eller en del av den. Då har avsändaren eventuellt efter att ha avsänt produkterna varseblivit att försändelsen t.ex. innehåller fel mängd beställda produkter eller att produkterna i något annat avseende inte motsvarar det som man kommit överens om. För att sådana situationer ska kunna reda upp utan mottagaren blir skattskyldig föreslås att avsändaren ska kunna ändra destinationsor-

ten via det datoriserade systemet. Avsändaren kan föreslå en ny destinationsort där det eventuellt finns ett skatteupplag, en registrerad mottagare, en tillfälligt registrerad mottagare eller en exportplats eller där direkt leverans i enlighet med 54 § lämpligen kan ske. Avsändaren kan sålunda leverera produkterna till en annan mottagare eller tillbaka till sitt eget upplag. Till den ursprungliga mottagaren sänds då via EMCS ett meddelande om att destinationsorten ändrats.

Med denna paragraf genomförs punktskatte-direktivets artikel 21.8.

62 §. Flyttningar av energiprodukter. I denna paragraf föreskrivs om öppen destination. Detta innebär att uppgifter om mottagaren kan lämnas bort från det elektroniska administrativa dokumentet om mottagaren inte är slutgiltigt känd när flyttningen påbörjas. Det elektroniska administrativa dokumentet kontrolleras via EMCS och förses med en administrativ referenskod, varefter flyttningen kan påbörjas. Detta förfarande kan tillämpas endast då energiprodukter sänds till sjöss eller på inre vattenvägar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om avsändarens skyldighet att på det sätt som nämns i 58 § tillställa tullmyndigheterna uppgifter om mottagaren så snart de är kända och senast efter att flyttningen slutförts.

Med denna paragraf genomförs punktskatte-direktivets artikel 22.1.

63 §. Uppdelning av flyttning. I denna paragraf föreskrivs om uppdelning av en flyttning i två eller flera flyttningar så att produkterna kan levereras till flera mottagare. En flyttning kan delas upp t.ex. när transportformen ändras eller när samma transportmedel används för flyttning till flera mottagare. Endast flyttningar av energiprodukter kan delas upp på detta sätt. För varje flyttning ska upprättas ett nytt elektroniskt administrativt dokument. Den totala kvantiteten produkter som flyttas får inte ändras till följd av uppdelningen. Uppdelning av en flyttning får göras endast på Finlands territorium eller på en sådan annan medlemsstats territorium som tillåter uppdelningsförfarandet. Före uppdelningen ska de behöriga myndigheterna i det land där uppdelningen ska ske underrättas via EMCS. Innan förfarandet inleds ska tullmyndigheten underrättas om saken.

Med den föreslagna bestämmelsen genomförs punktskattedirektivets artikel 23.

64 §. Mottagande. I denna paragraf föreskrivs om förfarandet vid mottagande av punktskattepliktiga produkter. En godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare och en tillfälligt registrerad mottagare ska utan dröjsmål och senast fem vardagar efter att flyttningen avslutats, via EMCS lämna en rapport om att produkterna mottagits. Om produkterna har mottagits endast delvis ska av mottagningsrapporten närmare framgå vad som tagits emot. Mottagaren kan också vägra att ta emot hela försändelsen. I så fall måste mottagaren emellertid ange ett skäl, t.ex. att produkterna inte motsvarar vad som överenskommits. Också i sådana situationer måste en mottagningsrapport ges.

Uppgifterna i mottagningsrapporten kontrolleras elektroniskt via EMCS. Om uppgifterna inte är giltiga ska mottagaren underrättas utan dröjsmål. Om uppgifterna är giltiga ska tullmyndigheten bekräfta registrering av mottagningsrapporten och sända den till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att tullmyndigheten ska vidarebefordra mottagningsrapporten till avsändaren. Om avsändningsorten och destinationsorten är belägna i samma medlemsstat ska mottagningsrapporten sändas direkt till avsändaren.

Om mottagaren är någon av de personer eller sammanslutningar som avses i 18 § 1—6 punkten, t.ex. en diplomatisk representation som inte har tillgång till EMCS kan mottagningsrapporten inte ges via EMCS utan mottagaren måste till tullmyndigheterna lämna in en kopia av det intyg om undantag som åtföljt försändelsen samt ett kommersiellt instrument varav produkternas kvalitet och kvantitet framgår. Tullmyndigheten ska vidarebefordra handlingarna till avsändarstatens behöriga myndigheter för manuell bekräftelse av flyttningen via EMCS samt meddela avsändaren att flyttningen avslutats. Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artiklar 24.1—24.4.

65 §. Exportrapport. Om en exportrapport har gjorts i Finland fyller tullmyndigheten i exportrapporten på grundval av den påskrift som utfärdas av utfartskontoret eller av det

kontor där formaliteterna fullgjorts. Syftet med bekräftelsen är att intyga att produkterna har lämnat gemenskapens territorium.

Tullmyndigheten gör en elektroniskt kontroll av uppgifterna. Så snart uppgifterna har kontrollerats och om avsändarmedlemsstaten inte är densamma som exportmedlemsstaten, sänds exportrapporten till myndigheterna i avsändarmedlemsstaten. Tullmyndigheten ska dessutom vidarebefordra exportrapporten till avsändaren.

Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artiklar 25.1—25.3.

66 §. Förenklat förfarande. I denna paragraf föreskrivs om förfarandet när produkter under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på Finlands territorium. Avsändaren kan använda EMCS eller ett förenklat förfarande. Det förenklade förfarandet överensstämmer till stor del med det nuvarande förfarandet.

Det förenklade förfarande innebär att en godkänd upplagshavare i stället för ett elektroniskt dokument upprättar ett dokument som ska innehålla följande uppgifter: de produkter som flyttas och deras kvantiteter fördelade på skatteslag, avsändarens och mottagarens namn, adress och punktskattenummer, datum då produkterna avsändes, leveransadress, det avsändande och det mottagande upplagets punktskattenummer samt referensnummer varmed försändelsen kan individualiseras i avsändarens och mottagarens bokföring. Dokumentet ska upprättas i två exemplar varav det ena förvaras i mottagarens bokföring och det andra exemplaret ska åtfölja transporten av produkterna och förvaras i mottagarens bokföring. Dessutom förutsätts att mottagaren utan dröjsmål underrättar avsändaren om de mottagna produkterna inte stämmer överens med dokumentet.

Den föreslagna paragrafen är baserad på punktskattedirektivets artikel 30 om förenklade förfaranden.

67 §. System som ersätter det datoriserade systemet. I denna paragraf föreskrivs om ett reservsystem som ersätter EMCS. Reservsystemet tas i bruk då EMCS är otillgängligt. Sådana situationer uppkommer t.ex. vid driftsavbrott på grund av service och på grund av tekniska störningar. En störning i kundens eget system berättigar inte ännu till

användning av reservsystemet. Kunden kan då använda EMCS via tullens användargränssnitt. Kunden kan också uppsöka tullen för att fylla i ett elektroniskt administrativt dokument. En förutsättning för användning av reservsystemet är att EMCS är otillgängligt. Avsändaren bör i sådana situationer se till att produkterna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det elektroniska administrativa dokumentet. Begreppen dataelement, datagrupper och dataundergrupper definieras i bilaga 1 till kommissionens förordning (EG) nr 684/2009.

Avsändaren ska innan flyttningen påbörjas t.ex. per e-post eller fax informera den övervakande tullmyndigheten om användningen av ett administrativt dokument i pappersform.

Efter att EMCS åter blivit tillgängligt ska avsändaren upprätta ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument. Efter att detta godkänts ska det elektroniska administrativa dokumentet ersätta pappersdokumentet. Till dess att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har godkänts anses flyttningen av punktskattepliktiga produkter äga rum under ett uppskovsförfarande. Avsändaren ska dessutom förvara en kopia av pappersdokumentet i sin bokföring.

Tullmyndigheterna ska innan åtgärden vidtas informeras om ändring av destinationsorten eller om uppdelning av flyttningen under ett driftsavbrott. Tullmyndigheten ska ges samma information som framgår av det elektroniska administrativa dokumentet i samband med en ändring av destinationsorten eller uppdelning av flyttningen. Dataelement, datagrupper och dataundergrupper ska preciseras med de siffror och bokstäver som anger ändring av destination och delning av flyttning enligt bilaga 1 till kommissionens förordning (EG) nr 684/2009.

Med den föreslagna bestämmelsen genomförs delvis punktskattedirektivets artikel 27.1.

68 §. Dokument som ersätter mottagningsrapporten och exportrapporten. I denna paragraf föreskrivs om dokument som ersätter mottagningsrapporten medan EMCS inte är tillgängligt. Mottagaren kan då inte sända mottagningsrapporten via EMCS. När det är

fråga om en flyttning som åtföljts av ett elektroniskt administrativt dokument ska mottagaren i första hand vänta på att EMCS i Finland blir tillgängligt och först efter ett längre avbrott använda ett pappersdokument som ersätter mottagningsrapporten. Om transporten har åtföljts av ett pappersdokument och avsändarlandets EMCS inte ännu är tillgängligt när försändelsen anländer, ska mottagaren för tullmyndigheten fylla i en mottagningsrapport i pappersform.

Tullmyndigheten ska vidarebefordra den i pappersform upprättade mottagningsrapporten till den behöriga myndigheten i avsändarstaten, som ska vidarebefordra den till avsändaren. Om EMCS i avsändarstaten åter är tillgängligt och mottagaren har fått det elektroniska administrativa ledsagardokumentet, ska mottagningsrapporten lämnas via EMCS. Tullmyndigheten ska hålla en kopia av det pappersdokument som den fått av myndigheten i avsändarlandet tillgänglig för mottagaren för den händelse att mottagaren inte kan sända dokumentet via EMCS eller i vederbörligen motiverade fall. När EMCS åter är tillgängligt ska mottagningsrapporten sändas till avsändaren via EMCS.

Om en exportrapport inte kan tillställas myndigheterna i avsändarstaten antingen på grund av att EMCS inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten eller på grund av att pappersdokumentet inte ännu har ersatts med ett elektroniskt administrativt dokument, ska exportmedlemsstatens behöriga myndigheter till avsändarmedlemsstatens behöriga myndigheter sända ett pappersdokument med samma uppgifter som i exportrapporten och med en försäkran om att flyttningen har avslutats. Detta förfarande tillämpas endast i det fall att exportrapporten inte utan dröjsmål kan sändas via det datoriserade systemet eller i vederbörligen motiverade fall.

Avsändarmedlemsstatens myndigheter ska tillställa avsändaren en kopia av pappersdokumentet och hålla den tillgänglig för avsändaren. Exportrapporten ska genom exportmedlemsstatens behöriga myndigheters försorg upprättas via EMCS så snart systemet är tillgängligt eller ett elektroniskt administrativt dokument har ersatt pappersdokumentet.

Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artikel 27.2.

69 §. Alternativa bevis. I denna paragraf föreskrivs att mottagningsrapporten eller exportrapporten utgör bevis på att flyttningen av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande har avslutats eller på att varorna lämnat gemenskapens territorium, också i det fall att EMCS är otillgängligt.

Om någon mottagnings- eller exportrapport inte har lämnats av någon annan anledning än att EMCS är otillgängligt, kan flyttningen alternativt avslutas genom en påskrift från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om att varorna har tagits emot eller, när det är fråga om export till tredjeländer, genom en påskrift från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utfärskontoret är beläget om att de punktskattepliktiga produkterna har lämnat gemenskapens territorium. Ett tillfredsställande bevis är ett dokument som lämnas av mottagaren och som innehåller samma uppgifter som mottagningsrapporten eller exportrapporten. I en sådan situation kan tullmyndigheten manuellt avsluta flyttningen via EMCS, om avsändarstaten är Finland.

Med den föreslagna bestämmelsen genomförs punktskattedirektivets artikel 28.

70 §. Närmare föreskrifter om införande och användning av det datoriserade systemet. Tullstyrelsen ska utfärda närmare föreskrifter om införande och användning av det datoriserade systemet. Tullstyrelsen utfärdar också föreskrifter om dokumentens informationsinnehåll inom ramen EMCS, när detta i enlighet med tillämpningsförfordningen för punktskattedirektivet får fastställas nationellt av medlemsstaterna.

I paragrafens 2 mom. hänvisas till kommissionens förordning (EG) nr 684/2009, där de regler och förfaranden samt den form och det innehåll för elektroniska meddelanden fastställs som ska tillämpas vid utbyte av information mellan medlemsstaterna via EMCS. Förordningen är till alla delar förpliktande och ska tillämpas i alla medlemsstater.

71 §. Flyttning av vissa produkter utan det datoriserade systemet. I denna paragraf föreskrivs om flyttning av andra produkter än sådana som hänförs till det harmoniserade punktskattesystemet. Vid flyttning av produkter som t.ex. läskedrycker, stenkol och

smörjoljor ska enligt förslaget inte tillämpas EMCS och dess förfaranden.

Om sådana produkter som nämns ovan under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på Finlands territorium, ska det förenklade förfarandet enligt 66 § iakttas. När dessa produkter förs in från områden utanför gemenskapen ska en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare i tulldeklarationen om övergång till fri omsättning anteckna numret på det skatteupplag till vilket produkterna flyttas och importpartiets referensnummer samt i sin bokföring efter mottagandet anteckna tulldeklarationens nummer och importpartiets referensnummer. Om dessa produkter utanför ramen för ett uppskovsförfarande flyttas till Finland från andra medlemsländer ska bestämmelserna i 9 kap. om produkter som frisläpps för konsumtion tillämpas, med undantag för bestämmelserna om rapporteringsskyldighet och skyldighet att ställa säkerhet.

9 kap. **Beskattning av produkter i andra medlemsstater**

72 §. Produkter som privatpersoner för med sig. Bestämmelserna i denna paragraf motsvarar i sak den gällande lagens bestämmelser om produkter som privatpersoner för med sig. I punktskattedirektivets artikel 32 föreskrivs om enskilda personers förvärv.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. uppbärs i Finland inte punktskatt på alkohol- drycker, tobaksprodukter och andra punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat, förutsatt att den privatperson som förvärvat produkterna använder produkterna för eget bruk och själv transporterar dem till Finland. På produkterna uppbärs skatt endast i den medlemsstat där de punktskattepliktiga produkterna förvärvas. Med eget bruk avses att förvärvaren och dennes familjemedlemmar använder produkterna personligen eller ger dem som gåva. Produkter som överläts mot vederlag av något slag anses ha förts in i kommersiellt syfte.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att produkter som förs in i kommersiellt syfte är skattepliktiga oberoende av kvantiteter. En privatperson som förvärvar produkter som är av-

sedda för kommersiellt bruk ska, i likhet med andra som för in produkter i kommersiellt syfte, före införseln till Finland lämna in en deklaration till tullmyndigheten samt ställa säkerhet för de punktskatter som tas ut på produkterna. Dessutom ska de allmänna bestämmelserna om inlämnande av skattedeklaration och betalning av skatter iakttas.

Vid bedömningen av om alkoholdrycker och tobaksprodukter som en privatperson för med sig ska anses vara avsedda för eget bruk eller för något kommersiellt ändamål, ska innehavarens ställning och yrke beaktas och likaså orsaken till att produkterna förs in i landet samt vart produkterna kommer att transporteras och hurdan fordon som används för transporten. Dessutom ska enligt paragrafens 3 mom. beaktas de dokument som hänför sig till produkterna, produkternas kvantitet och andra relevanta omständigheter. Oberoende av vilka kvantiteter alkoholdrycker som förs in ska produkterna emellertid alltid beskattas om övriga omständigheter tyder på att produkterna förs in i kommersiellt syfte.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att skatt uppbärs i den medlemsstat där motorbränslet förbrukas, om en privatperson med ovanliga metoder transporterar bränsle som redan beskattats i en annan medlemsstat till Finland för förbrukning här. Med ovanliga transportmetoder avses att motorbränsle förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank eller reservtank, då kvantiteten är större än 10 liter per motorfordon, eller flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

Till paragrafen föreslås för tydlighetens skull bli fogat ett 5 mom. enligt vilket en privatperson i situationer som avses i 4 mom. vid sin ankomst till Finland ska anmäla bränslet till tullmyndigheten för beskattning.

73 §. Gåvoförsändelser. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen om skattefrihet för gåvoförsändelser innehållande alkoholdrycker och tobaksprodukter som tagits emot från en annan medlemsstat. I paragrafen räknas upp de skattefria maximikvantiteterna. Inom ramen för maximikvantiteterna ska en skattefri gåvoförsändelse alltid vara vederlagsfri och av-

sedd för mottagarens eget bruk. Skattefria är enligt denna paragraf endast gåvor av tillfällig karaktär mellan två privatpersoner.

74 §. Privatpersoners förvärv. I denna paragraf föreskrivs om den situationen att en privatperson på något annat sätt än enligt 72 § eller genom distansförsäljning från en annan medlemsstat för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter. I detta fall för privatpersonen inte själv med sig produkterna till Finland utan de transporteras av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare. Det är fråga om att privatpersonen t.ex. via internet förvärvar produkter från en annan medlemsstat och själv ordnar transporten till Finland och att varken försäljaren eller någon på dennes vägnar deltar i ordnandet av transporten. På motsvarande sätt tillämpas bestämmelsen t.ex. då en privatperson under sin vistelse i ett annat medlemsland därifrån sänder punktskattepliktiga produkter till sig själv i Finland. I de ovan nämnda fallen är privatpersonen skyldig att betala punktskatt på produkterna i Finland. Ansvariga för betalningen av den punktskatt som påförts privatpersonen är också en annan privatperson eller yrkesmässig näringsidkare som deltagit i transporten av produkterna och den som innehar produkterna i Finland t.ex. i ett upplag.

På produkterna uppbärs skatt oberoende av om de förs in i Finland av en yrkesmässig näringsidkare, t.ex. av ett transportföretag eller posten, eller av en annan privatperson. En väsentlig skillnad jämfört med distansförsäljning är att varken säljaren eller någon på dennes vägnar på något sätt får delta i transporten eller ordnandet av transporten av produkterna. Om säljaren t.ex. på sina internet-sidor råder köparen att anlita ett visst transportföretag är det fråga om distansförsäljning, vilket innebär att distansförsäljaren eller dennes skatterepresentant är skyldig att betala punktskatt i destinationsmedlemsstaten.

Punktskatt ska betalas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkterna levereras eller då produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att tullmyndigheten ska underrättas om förvärvet och att säkerhet ska ställas för betalningen av

skatter innan produkterna avsänds. Detta förfarande tillämpas endast då harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas till Finland från en annan medlemsstat.

75 §. Innehav i kommersiellt syfte. Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artiklar 33.1, 33.3 och 33.4. I paragrafen föreskrivs att om punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat innehas i kommersiellt syfte i Finland för att levereras eller användas här, ska punktskatt på produkterna upp bäras i Finland. Paragrafens 1 mom. överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelse i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om skattskyldighet. Skattskyldig är den som verkställt leveransen eller som innehar de produkter som är avsedda för leverans eller den till vilken produkterna levereras i Finland. Enligt denna bestämmelse omfattar skattskyldigheten alla som i ovan nämnt syfte innehar produkter.

Enligt paragrafens 3 mom. ska punktskatt betalas enligt de bestämmelser som är i kraft den dag då produkterna levereras eller produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att när punktskattepliktiga produkter som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat flyttas inom gemenskapen i kommersiellt syfte, ska det inte anses att produkterna innehas för sådant syfte förrän de anländer till destinationsmedlemsstaten. En förutsättning är att vid flyttningen iakttas de förfaranden som gäller kommersiella flyttningar. Detta innebär att produkterna inte beskattas i varje medlemsstat som de transporteras genom utan att produkterna transporteras åtföljda av ett förenklat ledsagardokument ända till destinationsmedlemsstaten, där skatten tas ut.

76 §. Innehav på fartyg eller luftfartyg. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med punktskattedirektivets artikel 33.5 att om punktskattepliktiga produkter förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som trafikerar mellan Finland och en annan medlemsstat och inte är till försäljning när fartyget befinner sig på Finlands territorium, ska det inte anses att produkterna innehas i kommersiellt syfte i Finland. På flyttning av

produkterna ska sålunda inte tillämpas bestämmelserna om förfarandet vid kommersiella flyttningar.

77 §. Skattefritt bränsle i yrkesmässig trafik. Enligt denna paragraf får bränsle som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som används i ett fordon i yrkesmässig trafik inte beskattas i Finland. Paragrafen stämmer överens med motsvarande bestämmelse i den gällande lagen. Enligt bestämmelsen gäller skattefriheten bränsle som finns i den sedvanliga bränsletanken i ett motorfordon i yrkesmässig trafik som kommer från en annan medlemsstat eller i den sedvanliga bränsletanken till ett kylsystem eller ett annat system i fordonet, då bränslet är avsett för fordonets eget bruk eller för upprätthållande av det kylsystem eller det system av annat slag som finns i fordonet. Med sedvanlig bränsletank avses en tank som tillverkaren permanent har installerat i motorfordon av samma typ och som är fast installerad på ett sådant sätt att bränslet direkt kan användas antingen som motorbränsle eller för att upprätthålla ett kylsystem eller något annat system. Med sedvanlig bränsletank avses dessutom en tank som tillverkaren fast har installerat i specialsläpvagnar av samma typ på ett sådant sätt att bränslet kan användas direkt i släpvnagnens kylsystem eller motsvarande system. Med specialsläpvagn avses en släpvagn i vilken har installerats ett kylsystem, ett sursättningssystem eller ett värmesystem eller annan utrustning som planerats för ett sådant system.

78 §. Förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte. Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artiklar 34 och 35. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att den som mellan Finland och en annan medlemsstat eller inom Finland flyttar produkter som redan frisläppts för konsumtion på så sätt att produkterna transporteras via en annan medlemsstat, ska förse produkterna med ett förenklat ledsagardokument som innehåller den relevanta information som avses i 58 § 1 mom.

Närmare bestämmelser om förenklade ledsagardokument finns i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som re-

dan har frisläppts för konsumtion i den av-sändande medlemsstaten. Kommissionen ska godkänna ett sådant förfarande som avses i punktskattedirektivets artikel 43.2 för fast-ställelse av ledsagardokumentets form och innehåll.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska en skattskyldig innan produkter avsänds från en annan medlemsstat till Finland göra en anmälan till tullmyndigheten om de produkter som avsänds och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna. Användning av ett förenklat ledsagardokument möjliggör återbetalning av skatter som betalats i avsändarmedlemsstaten. Punktskatt ska betalas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i denna lag. Den skattskyldige ska dessutom samtycka till att tullmyndigheterna kontrollerar att de punktskattepliktiga produkterna de facto tagits emot och att punktskatt har betalats på dem.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att procedurbestämmelserna i denna paragraf ska tillämpas endast vid flyttning av produkter som nämns i punkt 2.11 i bilagan till förordningen om genomförande av punktskattedirektivet från en annan medlemsstat till Finland.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om förenklat förfarande. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om ett förfarande som ersätter ett ledsagardokument och som ska iakttas när produkter som frisläppts för konsumtion regelbundet flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat. Försäljningen ska då övervakas via bokföringen.

79 §. Distansförsäljning. Denna paragraf överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen, men den föreslås bli justerad och preciserad i enlighet med punktskattedirektivet. Med paragrafen genomförs punktskattedirektivets artiklar 36.1, 36.2 och 36.3.

Enligt paragrafens 1 mom. ska punktskatt uppbäras på produkter som sålts i Finland genom distansförsäljning. I samband med distansförsäljning tas i enlighet med principen om konsumtionslandet punktskatten ut i den medlemsstat till vilken produkterna säljs för konsumtion.

Enligt paragrafens 2 mom. är distansförsäljaren skattskyldig. Distansförsäljaren kan men måste inte utse en skatterepresentant.

Om distansförsäljaren inte har utsett en skatterepresentant är distansförsäljarens skattskyldig för produkter som mottagits i Finland. Om distansförsäljaren har utsett en skatterepresentant är denne skattskyldig för produkter som mottagits i Finland. Skatterepresentanten ska då betala punktskatt på säljarens vägnar för produkter som levererats direkt till konsumenter. Distansförsäljaren är enligt lagförslaget solidariskt ansvarig för punktskatt som ska betalas av skatterepresentanten.

Enligt paragrafens 3 mom. uppkommer skyldighet att betala punktskatt då punktskattepliktiga produkter levereras i Finland. Punktskatt ska betalas enligt bestämmelserna som gäller den dag då produkten levereras i Finland.

80 §. Förfarandet vid distansförsäljning. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att en distansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland ska innan punktskattepliktiga produkter avsänds från en annan medlemsstat till Finland göra anmälan till tullmyndigheten och ställa säkerhet för betalning av punktskatten. Distansförsäljaren ska lämna in en skattedeklaration och betala punktskatten i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag. Distansförsäljaren ska föra bok över leveranser av punktskattepliktiga produkter i enlighet med vad som i denna lag föreskrivs om bokföring.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att deklarationsskyldigheten och skyldigheten att ställa säkerhet gäller endast harmoniserade punktskattepliktiga produkter.

Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artikel 36.4.

81 §. Produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat inte anses ha levererats i Finland och på dem uppbärs sålunda inte skatt i Finland om de under transport fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, inklusive förluster som beror på produkternas egenskaper. I enlighet med punktskattedirektivet ska sådana punktskattepliktiga produkter som redan frisläppts för konsumtion och som förstörts eller gått förlorade under transport mellan medlemsstater be-

handlas på samma sätt som om de förstörts eller gått förlorade under ett uppskovsförfarande.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om punktskattepliktiga produkter helt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i Finland eller om detta upptäcks i Finland ska det påvisas ett för tullmyndigheten tillfredsställande sätt. Om produkterna förstörts eller gått förlorade eller om detta upptäcks i en annan medlemsstat ska det påvisas på ett för medlemsstatens behöriga myndigheter tillfredsställande sätt. Enligt paragrafens 3 mom. ska säkerhet som ställts för betalning av punktskatt släppas fri.

Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artikel 37.

82 §. Oegentligt förfarande. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att när en oegentlighet har begåtts i Finland i samband med flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat, ska produkterna vara punktskattepliktiga i Finland. I enlighet med paragrafens 2 mom. ska punktskatten uppbäras i Finland om det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts men den upptäcks i Finland. Om det likväl, före utgången av en treårsperiod från den dag då de för konsumtion frisläppta produkterna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begåtts ska punktskatten uppbäras i den medlemsstaten. I lagförslagets 83 § föreskrivs om återbetalning av skatt i sådana fall.

Enligt paragrafens 3 mom. ska punktskatten betalas av den som ställt säkerhet för betalning av skatten och av varje person som medverkat i oegentligheten. Med oegentlighet avses enligt 4 mom. ett fall som inträffat under flyttning av punktskattepliktiga produkter i kommersiellt syfte eller vid distansförsäljning, och på grund av vilket en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga inte avslutats i vederbörlig ordning. Enligt punktskattedirektivet ska oegentligheter i samband med punktskattepliktiga produkter som redan frisläppts för konsumtion och transporteras mellan medlemsstater behandlas på samma sätt som om produkterna förstörts eller gått förlorade under ett uppskovsförfarande. Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artikel 38.

83 §. Återbetalning och eftergift av punktskatt. I punktskattedirektivets artikel 11 fastställs principen att medlemsstaterna själva får bestämma när och under vilka förhållanden punktskatter återbetalas eller efterges. Återbetalning och eftergift får emellertid inte leda till sådana andra undantag som avses i punktskattedirektivets artikel 12 eller i respektive direktiv om punktskatt på vissa produkter. I lagförslagets 3 kap. föreskrivs om undantag från punktskatt och i lagarna om punktskatt eller accis ingår ett stort antal bestämmelser om skattefrihet för olika produkter.

Paragrafens 1 mom. är en allmän bestämmelse om skattefrihet i sådana fall då en produkt som frisläppts för konsumtion och för vilken betalats punktskatt har använts eller levererats för ett skattefritt ändamål. Paragrafen ska inte tillämpas om det föreskrivs något annat om skattefrihet i punktskattelagen eller i respektive lag om punktskatt eller accis. Återbetalningsförfarandet behövs inte i situationer där produkterna i enlighet med punktskattelagen eller någon annan lag kan levereras eller förvärvas direkt, utan punktskatt. Bestämmelsen ska tillämpas i situationer där det är fråga om skattefri användning som konstateras i efterhand. Den får återbetalning som använt produkten för ett skattefritt ändamål eller levererat produkten till ett skattefritt ändamål. Det är i allmänhet fråga om den aktör som har betalat skatt på produktens inköpspris. I punktskattelagen och andra lagar om punktskatt eller accis ingår skattefrihetsbestämmelser som närmare anger vem som har rätt att ansöka om återbetalning av betald skatt. Återbetalning kan sökas av produktens slutanvändare i sådana fall då det föreskrivs att produkten får användas för ett visst skattefritt ändamål, t.ex. för tillverkning av andra produkter. Till den del som det föreskrivs att produkten skattefritt får levereras för ett visst ändamål kan återbetalning sökas av den som har levererat produkten för detta ändamål. Punktskatt kan inte längre till följd av ett rättelseyrkande återbetalas på basis av skattefri användning till den som ursprungligen betalat skatten till tullmyndigheten, till den del som rätten till återbetalning har övergått på den som levererat eller använt produkterna. En rättelse av beskattningen skulle

sålunda begränsas till enbart korrigering av fel i skattebeslut.

Paragrafens 2 mom. gäller sådana i Finland beskattade produkter som i kommersiellt syfte innehas i en annan medlemsstat för leverans eller användning där. Den som avsänt produkterna skulle ha rätt att få tillbaka den punktskatt som betalats i Finland. En förutsättning för återbetalning i sådana situationer vore att produkterna har flyttats med iakttagande av förfarandet för kommersiella flyttningar. Dessutom ska sökanden påvisa att skatt vederbörligen har betalats på produkterna i destinationsmedlemsstaten. Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artikel 33.6.

Med paragrafens 3 mom. genomförs punktskattedirektivets artikel 36.5 som gäller återbetalning av skatt i samband med distansförsäljning från Finland till ett annat medlemsland. I sådana fall skulle distansförsäljaren ha rätt att på ansökan få återbetalning som motsvarar den punktskatt som betalats i Finland. En förutsättning för återbetalning är att distansförsäljaren eller dennes skatterepresentant har iakttagit det förfarande för distansförsäljning som gäller i destinationsmedlemsstaten.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om återbetalning av skatt på produkter som frisläppts för konsumtion i Finland i sådana situationer där skatt uppbärs också i den andra medlemsstaten på den grunden att i denna upptäckts någon oegentlighet i samband med transporten av produkterna. Med denna bestämmelse genomförs punktskattedirektivets artikel 38.3.

I stället för återbetalning ska punktskatt efterges om skatt inte har betalats i Finland men det konstateras föreligga andra i 1—4 mom. nämnda förutsättningar för återbetalning av skatt. Därefter ska obetald punktskatt inte längre drivas in hos den skattskyldige. Tidsfristen för ansökan om återbetalning eller eftergift föreslås vara tre år från utgången av det kalenderår då skatt har betalats på produkten i Finland. I fråga om ansökan om återbetalning och verkställande av efterbeskattning ska tillämpas samma tre års frist. Om det i samband med att efterbeskattning verkställs konstateras att produkter som frisläppts för skattepliktig konsumtion har använts eller le-

vererats för något skattefritt ändamål, kan det i en sådan situation bli aktuellt att ansöka om och få återbetalning.

10 kap. **Skattefrihet för produkter som förs in från områden utanför gemenskapen**

84 §. *Produkter som privatpersoner för med sig.* Denna paragraf stämmer överens med motsvarande bestämmelse i den gällande lagen där det föreskrivs om begränsningar och förutsättningar när det gäller skattefrihet för accispliktiga produkter som passagerare som anländer från områden utanför gemenskapen för med sig i sitt resgods. Enligt paragrafens 1 mom. är en förutsättning för skattefrihet att införseln inte är av kommersiell natur. I paragrafens 2 mom. föreskrivs när införsel inte anses vara av kommersiell natur. I paragrafens 3 mom. definieras begreppet personligt resgods. Bestämmelserna motsvarar huvudsakligen mervärdesskattelagens 95 § 1—3 mom.

Enligt paragrafens 4 mom. ska på införsel av andra punktskattepliktiga produkter än sådana som avses i 85—87 § tillämpas mervärdesskattelagens 95 d § om maximivärdet på produkter som får föras in skattefritt. Med stöd av dessa bestämmelser får en resande skattefritt föra med sig annat personligt resgods än alkohol, alkoholdrycker, vissa tobaksprodukter och bränsle för motorfordon till ett värde av högst 300 euro. I fråga om resande som har anlänt flyg- eller sjöledes är begränsningen dock 430 euro. Enligt paragrafens 5 mom. är produkter som bevisligen har förvärvats beskattade i en annan medlemsstat dock skattefria enligt vad som föreskrivs i 72 §.

85 §. *Skattefria införselkvantiteter av tobaksprodukter.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen om skattefria maximikvantiteter och om andra särskilda förutsättningar i fråga om vissa tobaksprodukter. I paragrafens 1 mom. räknas upp de skattefria maximikvantiteterna av olika slags tobaksprodukter. Enligt paragrafens 2 mom. gäller skattefriheten och också den situationen att en resande för in flera än en tobaksprodukt. I paragrafens 3 mom. föreskrivs att skattefriheten inte gäller perso-

ner under 18 år. Enligt paragrafens 4 mom. ska punktskatt betalas på kvantiteter som överstiger gränserna.

86 §. Skattefria införselkvantiteter av alkoholdrycker. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen om skattefria maximikvantiteter och andra särskilda förutsättningar i fråga om alkohol och alkoholdrycker. En resande får med stöd av paragrafens 1 mom. föra in högst 4 liter icke-mousserande viner och 16 liter öl. Dessutom får en resande med stöd av 2 mom. skattefritt föra in 1 liter alkohol eller alkoholdrycker med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent. Alternativt får en resande skattefritt föra in två liter alkohol och alkoholdrycker med en alkoholhalt på högst 22 volymprocent. Enligt paragrafens 2 mom. gäller skattefriheten också den situationen att en resande för in produkter enligt såväl 1 mom. 1 som 2 punkten, om de procentuella andelarna av de skattefria maximikvantiteterna uppgår till sammanlagt högst 100 procent.

87 §. Skattefritt bränsle. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen om skattefrihet för bränsle som finns i motordrivna transportmedel som är i privat bruk. Skattefritt får det bränsle föras in som finns i motorfordonets sedvanliga bränsletank och högst 10 liter bränsle som transporteras i en bärbar tank. En förutsättning är att den bärbara tanken finns i fordonet och inte bärs av t.ex. en passagerare. Skattefrihet ska tillämpas endast när det är fråga om aktiva transportmedel som anländer till Finland för egen maskin och inte t.ex. på en trailer efter ett egentligt fordon.

88 §. Gåvoförsändelser. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen att sådana andra än kommersiella försändelser av ringa värde är skattefria, som en privatperson har skickat från ett område utanför gemenskapen till en annan privatperson i Finland, med undantag för tobaksprodukter och alkoholdrycker.

89 §. Försäljning av skattefria produkter på fartyg, luftfartyg och flygplatser. Denna paragraf stämmer överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Enligt paragrafens 1 mom. är sådana produkter fortfarande skattefria som säljs för att medföras

som passagerares resgods på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik under en sådan resa utanför gemenskapen under vilken passagerarna har möjlighet att stiga av fartyget eller luftfartyget. Sådana fartyg kan sålunda fortsättningsvis provianteras skattefritt, också för försäljning av produkter ombord. Enligt paragrafens 2 mom. är också sådana produkter skattefria som säljs i en skattefri butik på en flygplats till passagerare som reser utanför gemenskapen för att medföras som resgods. En sådan butik ska ha ett skatteupplag för vilket Tullstyrelsen har beviljat tillstånd. Detta motsvarar nuvarande praxis.

Med denna paragraf genomförs punktskattedirektivets artikel 14.

90 §. Personalens hemkomstgåvor. I denna paragraf hänvisas liksom i den gällande lagen till mervärdesskattelagens 95 e §, eftersom i den ingår en materiell bestämmelse om hemkomstgåvor som personalen på transportmedel för in.

91 §. Skattefritt bränsle i yrkesmässig trafik. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen att bränsle som finns i motorfordon och specialcontainrar som anländer från områden utanför gemenskapen är skattefritt under samma förutsättningar och med samma begränsningar som gäller tullfrihet för dessa produkter, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

11 kap. Bokföringsskyldighet

92—94 §. Bestämmelserna om bokföringsskyldighet i dessa paragrafer gäller godkända upplagshavare, övriga skattskyldiga, registrerade avsändare, distansförsäljare samt representanter för utländska filialer i Finland. Paragraferna motsvarar i sak bestämmelserna i den gällande lagens 60 §. Dessutom föreskrivs om registrerade avsändares bokföringsskyldighet. En registrerad avsändare ska ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som avsänts enligt ett uppskovsförfarande samt andra uppgifter som behövs för fastställande av punktskatten och övervakningen av beskattningen.

95 §. Bokföringsmaterialets läsbarhet och förvaringstid. Denna paragrafs bestämmelser om bokföringsmaterialets läsbarhet och för-

varingstid stämmer överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Bokföringsmaterialet ska förvaras fyra kalenderår både i läsbar form och i maskinläsbart data-medium, om det finns i båda formerna.

12 kap. **Granskning, informations-skyldighet och omhändertagande**

96 §. Granskning. Bestämmelserna om granskning och informationsskyldighet stämmer i stor utsträckning överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Informations-skyldigheten har i allmänhet samband med myndigheternas efterhandsgranskning och övervakning och uppgifter lämnas i allmänhet på begäran av myndigheterna. Enligt paragrafens 1 mom. ska den skattskyldige på begäran förete sitt bokföringsmaterial gällande punktbeskattningen för den myndighet som utför granskningen samt bistå vid granskningen. Den skattskyldige ska också ställa sin dator eller motsvarande anordning eller hjälpmedel till granskarens förfogande för att granskaren ska kunna ta del av maskinläsbart material.

Tullmyndigheten kan förordna en sakkunnig och ojävig person att utföra granskningen. Om en sådan av tullmyndigheten förordnat person utför granskningen ska den skattskyldige för denne förete allt motsvarande material och lämna övrig information samt också i övrigt bistå vid granskningen så som föreskrivs i 1 mom.

Enligt paragrafens 3 mom. har den som utför granskningen rätt att föra bort material som bör granskas från den skattskyldiges lokaler för granskning hos myndigheten. Bokföringsmaterial får emellertid inte föras bort om detta skulle åsamka den skattskyldige oskäliga olägenheter. I paragrafens 4 mom. föreskrivs att den som skattefritt förvärvat punktskattepliktiga produkter är skyldig att förete sitt bokföringsmaterial för den myndighet som utför granskningen och att bistå vid granskningen. Vidare föreskrivs att också en representant för en utländsk näringsidkares filial i Finland ska lämna uppgifter som behövs för granskning av beskattningen och bistå vid granskningen.

Enligt paragrafens 5 mom. ska var och en, utan hinder av sekretessbestämmelserna, på begäran ge tullmyndigheten uppgifter om inköp, innehav, flyttningar, försäljningar och tillverkning av punktskattepliktiga produkter.

97 §. Tullmyndighetens övriga granskningsbefogenheter. Tullmyndigheten har allmänna befogenheter att granska alla sådana platser där punktskattepliktiga produkter förvaras eller behandlas, t.ex. restauranger och andra företag. Tullmyndigheten får emellertid inte granska lokaler som i enlighet med grundlagens 10 § omfattas av hemfriden, dvs. utrymmen som används för stadigvarande boende och bostäder. Till övriga delar stämmer paragrafen överens med motsvarande bestämmelse i den gällande lagen.

98 §. Annan informations-skyldighet. Denna paragraf motsvarar gällande bestämmelser om redovisningsskyldighet i fråga om proviantering. De skattefria kvantiteterna begränsas i detta avseende till vad som är ändamålsenligt och motsvarar fartygets och passagerarnas behov, för att förhindra att högt beskattade produkter hamnar på den s.k. grå marknaden. Begränsningarna övervakas i efterhand genom granskning av bokföringen. För att kunna ordna övervakningen av beskattningen på ett ändamålsenligt sätt behöver tullmyndigheterna sinsemellan jämförbara uppgifter från de företag som säljer punktskattepliktiga produkter skattefritt samt från de företag som levererar produkterna till skattefri användning. Eftersom behovet av övervakningsuppgifter i praktiken i stor utsträckning är beroende av vilka punktskattepliktiga produkter det är fråga om och för vilket användningsändamål de skaffas, är det ändamålsenligt att Tullstyrelsen ges rätt att utfärda närmare föreskrifter om hur och när dessa uppgifter ska lämnas. Dessutom föreskrivs i överensstämmelse med den gällande lagen om skyldigheten att ge prover. Prover ska enligt förslaget ges utan ersättning.

99 §. Underlåtelse att utreda skattefri användning. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som enligt den gällande lagens 63 § om skyldigheten att påvisa att skattepliktiga produkter som levererats skattefritt har använts för skattefritt ändamål.

100 §. Utomståendes informations-skyldighet. I denna paragraf föreskrivs på motsva-

rande sätt som i den gällande lagen om andra än skattskyldigas informationsskyldighet.

101 §. Ansvar för granskningskostnader. Denna paragraf motsvarar 64 a § i den gällande lagen. Enligt paragrafen ska den som är skyldig att förete och ge tullmyndigheten uppgifter om punktbeskattning eller bistå vid granskning, vidta dessa åtgärder på egen bekostnad.

102 §. Vite. Enligt denna paragraf har Tullstyrelsen rätt att vid vite förplikta den som inte har följt en uppmaning enligt 96, 98 och 100 § att fullgöra sin skyldighet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka en part för brott och det begärda materialet har samband med brottsmisstanken.

103 §. Omhändertagande. I denna paragraf föreskrivs om omhändertagande på motsvarande sätt som i den gällande lagens 41 §. Avsikten är att mera detaljerat än för närvarande föreskriva om förfarandet vid och förutsättningarna för omhändertagande. Omhändertagande är inte ett straffrättsligt tvångsmedel utan en tillfällig administrativ åtgärd vars syfte i allmänhet är att trygga en skattefordran. Enligt bestämmelsen har tullmyndigheten rätt att för tryggande av skattefordringar omhänderta punktskattepliktiga produkter som inte vederbörligen har anmälts till beskattning eller på vilka inte har tillämpats bestämmelserna om punktbeskattning eller de beslut och föreskrifter som tullmyndigheten har meddelat med stöd av dessa bestämmelser. Produkterna kan omhändertas också om felaktiga eller bristfälliga uppgifter har lämnats eller om det råder oklarhet om skattepliktigheten eller om formaliteter i samband med tillverkningen eller importen. Det kan också vara fråga om att det råder oklarhet om skattskyldigheten eller om att tullmyndigheten har grundad anledning att misstänka att en skattefordran är i fara. Produkter kan också omhändertas när det finns någon annan grundad anledning att trygga en punktskattefordran, t.ex. om en aktörs tillstånd återkallas på grund av en snabbt växande punktskatteskuld och det finns risk för att produkterna säljs utan att skatt har betalats på dem. Bestämmelsen gäller alla punktskattepliktiga produkter.

Den som har omhändertagit produkten ska ha bokföring varav framgår alla för omhändertagandet relevanta omständigheter. Enligt allmänna rättsprinciper ska tullmyndigheten om möjligt förvara omhändertagen egendom så att den inte minskar kvantitetsmässigt och värdemässigt. Om produkter har omhändertagits grundlöst blir tullmyndigheten i enlighet med skadeståndslagens allmänna bestämmelser ersättningsskyldig för eventuell skada. Beslut om omhändertagande av produkter kan överklagas i den ordning som föreskrivs i lagförslagets 107 §.

Omhändertagandet upphör då skatten är betalt eller skattefordran annars är tryggad. De omhändertagna produkterna ska återlämnas till ägaren eller till den som beslutet om omhändertagandet avser, efter att det inte längre finns någon grund för omhändertagandet. Omhändertagandet upphör om förundersökningsmyndigheten inte beslagtagit produkterna i enlighet med tvångsmedelslagen samt om produkterna inte döms förverkade till staten. Tullmyndigheten är skyldig att förvara produkterna i minst sex månader efter att de omhändertagits. Om den skattskyldige inte betalar eller ställer säkerhet för sin skatteskuld inom sex månader och produkterna inte beslagtagits eller döms förverkade till staten, kan de säljas på tullauktion eller förstöras enligt vad som föreskrivs i tullagen.

13 kap. Rättsmedel

104 §. Förhandsavgörande. Denna paragraf stämmer överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Tullstyrelsen ger förhandsavgöranden om punktskatter som ska betalas med stöd av punktskattelagen.

105 §. Lättnader och uppskov med betalning. Paragrafen stämmer överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Enligt paragrafen kan Tullstyrelsen i enskilda fall på ansökan bevilja lättnader eller uppskov med betalning av skatt. Det är huvudsakligen Tullstyrelsen som har behörighet att avgöra ansökningar, likväl så att finansministeriet kan förbehålla sig avgörandet av principiellt viktiga ärenden.

106 §. Rättelse till den skattskyldiges fördel. Denna paragraf stämmer överens med motsvarande bestämmelser i den gällande lagen. Om tullmyndigheten med anledning av ett rättelseyrkande eller överklagande eller annars konstaterar att ett alltför stort skattebelopp har påförts eller ett alltför litet belopp återbetalts, ska tullmyndigheten rätta sitt beslut om ärendet inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av ett överklagande.

107—108 §. Överklagande till följande instans och till högsta förvaltningsdomstolen. I dessa paragrafer föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande lagen om överklagande till följande instans och till högsta förvaltningsdomstolen.

14 kap. Straffbestämmelser

109 §. Hänvisningar till strafflagen. I denna paragraf konstateras i överensstämmelse med den gällande lagens 68 § att det föreskrivs i strafflagens 29 kap. om skattebedrägeri. Vidare hänvisas till strafflagen på motsvarande sätt som enligt den gällande lagens 69 §.

110 §. Punktskatteförseelse. Bestämmelserna i denna paragraf motsvarar 68 § 2 mom. i den gällande lagen om påförande punktskatt. Den som gör sig skyldig till punktskatteförseelse kan bl.a. dömas till bötesstraff i det fall att bokföringsmaterial inte har förvarats i en sådan form som avses i lagförslagets 95 § eller den där angivna minimi-tiden.

111 §. Förundersökning. I denna paragraf hänvisas på motsvarande sätt som i 70 § i den gällande lagen till att vid förundersökning i tillämpliga delar utöver förundersökningslagen och tvångsmedelslagen ska tillämpas vad som föreskrivs om förundersökning av tullbrott.

15 kap. Ikraftträdande

112 §. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 april 2010, dvs. vid den tidpunkt som punktskattedirektivet förutsätter. Lagens 58—62 och 65 och 67 § ska tillämpas från den 1 januari 2011. Lagens 63 § ska tillämpas från den 1 januari 2012. Verkställighetsåtgärder får vidtas innan lagen träder i kraft.

113 §. Bestämmelser som upphävs. Genom den föreslagna lagen upphävs lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994), nedan *den gamla accislagen*, och de ändringar som gjorts i den, med undantag för vad som i 66 och 67 § föreskrivs om sekretess. Sekretessbestämmelserna i den gamla accislagen om påförande av accis förblir sålunda i kraft.

114 §. Övergångsbestämmelser om uppskovsförfarande. Eftersom de elektroniska förfaranden som EMCS innebär i regel tas i bruk först den 1 januari 2010 föreslås bestämmelser om förfarandet före detta datum. Bestämmelserna i denna paragraf ska tillämpas på flyttningar av harmoniserade punktskattepliktiga produkter som senast den 31 december 2010 påbörjas under ett uppskovsförfarande. Förfarandet med administrativa dokument motsvarar det förfarande med ledsagardokument som föreskrivs i den gällande lagen.

Mottagaren ska i kronologisk ordning förvara de fjärde exemplaren av ledsagardokument som åtföljt produkter som tagits emot i Finland. Dessa exemplar ska på begäran lämnas in till tullmyndigheten. En tillfälligt registrerad mottagare ska till sin skattedeklaration foga det ovan nämnda exemplaret av ledsagardokumentet samt handelsfakturan.

Den som i enlighet med denna paragraf sänder eller tar emot punktskattepliktiga produkter ska underrätta tullmyndigheten om avsändandet och mottagandet. Tullstyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas samt om sättet och tidpunkten för leveransen.

115 §. Övriga övergångsbestämmelser. Om de förutsättningar för beviljande av tillstånd som avses i denna lag uppfylls förblir de tillstånd i kraft som med stöd av den gamla accislagen beviljats att verka som godkänd upplagshavare och hålla skatteupplag och liksom de tillstånd för distansförsäljning som beviljats en skatterepresentant, och ska betraktas som motsvarande tillstånd enligt denna lag. En godkänd upplagshavare som importerar produkter från områden utanför gemenskapen får till den 30 juni 2010 verka som registrerad avsändare utan sådant tillstånd enligt denna lag. Om det är fråga om en sådan registrerad eller oregistrerad närings-

idkare som är skattskyldig enligt respektive lag om punktskatt eller accis ska på skattskyldigheten i tillämpliga delar tillämpas vad som föreskrivs i lagens 2 kap.

116 §. Tillämpningsbestämmelse. Om inte annat följer av denna lag ska hänvisningar till den gamla accislagen betraktas som hänvisningar till denna lag.

1.2 Lag om ändring av 27 § i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

27 §. När punktskattepliktiga produkter flyttas mellan landskapet Åland och det övriga Finland ska bestämmelserna om import och export iakttas enligt den gällande lagen. I punktskattedirektivets artikel 3 ges Finland möjlighet att på sådana flyttningar tillämpa samma förfaranden som på flyttningar inom sitt eget territorium. I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse om att punktskattepliktiga produkter kan flyttas mellan landskapet Åland och det övriga Finland i ett sådant i punktskattelagen föreskrivet förfarande som gäller flyttningar som i sin helhet sker på Finlands territorium. Detta föreslås gälla endast produkter som inte har frisläppts för konsumtion.

2 Ikraftträdande

Regeldirektivet upphävs den 1 april 2010. Enligt punktskattedirektivets artikel 48 ska medlemsstaterna senast den 1 januari 2010 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv från och med den 1 april 2010. De föreslagna lagarna föreslås träda i kraft den 1 april 2010.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att tillverkning, bearbetning, innehav och flyttning av punktskattepliktiga produkter, liksom enligt den gällande lagen, ska vara beroende av tillstånd. Regleringen är baserad på Europeiska unionens lagstiftning. I syfte att underlätta den fria rörligheten för produkter föreskrivs

om ett uppskovsförfarande som gör det möjligt att skattefritt tillverka, bearbeta, inneha och flytta produkter. Syftet med regleringen är att verksamheten ska kunna övervakas så att skattefordringar tryggas inom ramen för uppskovsförfarandet.

Förslaget måste granskas med utgångspunkt i näringsfriheten som är tryggad enligt grundlagens 18 § 1 mom. En person som uppfyller förutsättningarna ska beviljas tillstånd. Lagförslaget innehåller detaljerade bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd och dessa innebär bunden prövning. I lagförslaget föreskrivs dessutom om återkallelse av tillstånd. I grundlagsutskottets praxis har det ansetts att återkallelse av tillstånd är en kraftigare åtgärd än förvägrande av tillstånd. Tillstånd kan förvägras endast om tillståndshavaren inte längre uppfyller de föreskrivna förutsättningarna för beviljande av tillstånd eller om tillståndshavaren väsentligen har försummat att betala skatt eller om det i tillståndshavarens verksamhet har förekommit betydande eller upprepade brister, förseelser eller försummelser och om dessa inte har avhjälpits trots skriftlig varning. Ett tillstånd kan också återkallas på tillståndshavarens begäran.

Enligt grundlagens 10 § är vars och ens hemfrid tryggad. Av denna anledning föreslås i propositionen att tullmyndigheten inte får granska lokaler som omfattas av hemfriden.

I lagförslaget ingår bemyndiganden att utfärda förordning. Statsrådet kan enligt förslaget föreskriva om ett förfarande som ersätter ett ledsagardokument enligt 78 § 1 mom. Förfarandet ska iakttas då produkter som redan frisläppts för konsumtion regelbundet flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat. En förutsättning är att det i den andra medlemsstaten finns bestämmelser eller föreskrifter om tillämpning av ett liknande förenklat förfarande i förhållande till Finland. Den föreslagna bestämmelsen om bemyndigande att utfärda förordning är en procedurbestämmelse som gäller en enskild detalj och är baserad på punktskattedirektivets artikel 35.2.

I lagförslaget ingår också bestämmelser om Tullstyrelsens befogenheter att utfärda förordning. Tullstyrelsen får enligt förslaget ut-

färda närmare föreskrifter om skattedeklara-
tioner, om användning av det datoriserade
systemet, om elektroniska administrativa do-
kuments informationsinnehåll, om certifie-
ringsmetoder, om övervakning av proviante-
ring och om informationsskyldighet. De före-
slagna bestämmelserna om dessa befogenhe-
ter är så avgränsade att de uttryckligen gäller

förfaranden och tekniska omständigheter som
är nödvändiga för övervakningen. Med stöd
av det som anförs ovan kan lagförslaget be-
handlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med det stöd av det som anförs ovan före-
läggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Punktskattelag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Punktskatter ska betalas till staten i enlighet med denna lag.

Denna lag tillämpas när punktskatt uppbärs på energiprodukter, elektricitet, alkohol, alkoholdrycker och tobaksprodukter, om inte något annat föreskrivs i respektive lag om punktskatt eller accis.

Denna lag ska, enligt vad som föreskrivs i respektive lag om punktskatt eller accis, tillämpas också när punktskatt uppbärs på andra produkter än de som nämns i 1 mom.

I respektive lagar om punktskatt eller accis föreskrivs om grunderna för fastställande av skatt och om skattebelopp på punktskattepliktiga produkter.

I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) föreskrivs om undantag för landskapet Åland från bestämmelserna i denna lag.

2 §

Territoriellt tillämpningsområde

Punktskattepliktiga är produkter som avses i 1 § och som i Finland tillverkas eller tas emot från andra medlemsstater eller förs in i Finland från områden utanför gemenskapen.

3 §

Tillämpning av tullagstiftningen

Om produkter förs in från ett område utanför gemenskapen och inte omedelbart efter

införseln hänförs till ett uppskovsförfarande ska på beskattningen samt på andra förfaranden i tillämpliga delar tillämpas vad som bestäms eller föreskrivs om tull. Punktskatt ska dock alltid betalas innan punktskattepliktiga produkter övergår till fri omsättning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska dock inte tillämpas om den skattskyldige är en registrerad kund enligt tullagen (1466/1994).

De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för införsel av produkter till gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid införsel av punktskattepliktiga produkter till gemenskapen från tredjeterterritorier.

De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för utförsel av varor från gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid utförsel av punktskattepliktiga produkter från gemenskapen till tredjeterterritorier.

4 §

Behörig myndighet

Tullverket svarar för verkställande och övervakning av punktbeskattning och för andra myndighetsuppgifter enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis. Tullstyrelsen utfärdar föreskrifter om tullverkets interna behörighet och uppgiftsfördelning.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag ska tullagen tillämpas i fråga om tullmyndighetens befogenheter och åtgärder.

5 §

Geografiska definitioner

I denna lag avses med

1) *gemenskapen och gemenskapens territorium* Europeiska gemenskapernas medlemsstaters territorier,

2) *tredjeterritorium* Kanarieöarna, de franska utomeuropeiska departementen, landskapet Åland, Kanalöarna, ön Helgoland, territoriet Büsingen, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön,

3) *medlemsstat och en medlemsstats territorium* territoriet i varje medlemsstat i gemenskapen där gemenskapens lagstiftning är tillämplig, med undantag av tredjeterritorier,

4) *Finland* Finlands territorium enligt gemenskapens lagstiftning, inklusive landskapet Åland,

5) *tredjeland* varje stat eller territorium där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte gäller, dock inte Monaco, San Marino, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia samt Isle of Man, flyttningar av punktskattepliktiga produkter som utgår från eller är avsedda för

a) Monaco ska behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,

b) San Marino ska behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Italien,

c) Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia ska behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Cypern,

d) Isle of Man behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Förenade kungariket,

e) Jungholtz och Mittelberg (Kleines Walsertal) ska behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Tyskland.

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

1) *tullkodex* rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen,

2) *tillämpningsförfarandet för tullkodex* kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen,

3) *suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang* något av de särskilda förfarandena enligt tullkodex med anknytning till den tullövervakning som icke-gemenskapsvaror är föremål för vid införsel till gemenskapens tullområde, tillfällig förvaring, frizoner eller frilager samt något av arrangemangen enligt artikel 84.1 a i tullkodex,

4) *uppskovsförfarande* ett system som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning av punktskattepliktiga produkter enligt ett uppskovsförfarande inom gemenskapens territorium eller via ett tredje land eller ett tredjeterritorium, dock inte på produkter på vilka tillämpas suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang,

5) *skatteupplag* en plats där produkter som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds enligt ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget,

6) *godkänd upplagshavare* en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, ta emot eller avsända punktskattepliktiga produkter, enligt ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,

7) *registrerad mottagare* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga produkter som förflyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

8) *tillfälligt registrerad mottagare* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått rätt att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett vid en viss tidpunkt från en viss avsändare ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter som förflyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

9) *registrerad avsändare* en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin

affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, under ett uppskovsförfarande avsända punktskattepliktiga produkter vid deras övergång till sådan fri omsättning som avses i tullkodex.

10) *det datoriserade systemet* ett sådant datoriserat system för elektronisk överföring av administrativa ledsagardokument som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor,

11) *distansförsäljning* försäljning av punktskattepliktiga produkter vilka redan frisläppts för konsumtion och köps av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad eller tillfälligt registrerad mottagare som är etablerad i Finland och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till Finland av distansförsäljaren eller för dennes räkning,

12) *distansförsäljare* en försäljare som säljer produkter till Finland i enlighet med 11 punkten,

13) *skatterepresentant* en i Finland etablerad person som en distansförsäljare har utsett och som tullmyndigheten har godkänt att på distansförsäljarens vägnar betala punktskatt på produkter som tagits emot i Finland,

14) *innehav i kommersiellt syfte* innehav av punktskattepliktiga produkter av någon annan än en enskild person eller av en enskild person av andra orsaker än för dennes eget bruk och som transporteras av denne i enlighet med 72 §,

15) *import av punktskattepliktiga produkter* införsel till gemenskapens territorium av punktskattepliktiga produkter såvida inte produkterna vid införseln till gemenskapen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt arrangemang,

16) *direkt leverans* mottagande av punktskattepliktiga produkter någon annanstans än i en godkänd upplagshavares skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats,

17) *skatteperiod* en kalendermånad,

18) *skattskyldig som deklarerar per skatteperiod* en godkänd upplagshavare, en regi-

strerad mottagare och en skatterepresentant samt sådana skattskyldiga på vilka enligt respektive lag om punktskatt eller accis eller enligt någon annan lag ska tillämpas bestämmelserna om registrerade näringsidkare,

19) *importplats* den plats där varorna befinner sig när de övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i tullkodex,

20) *exportplats* den plats där punktskattepliktiga produkter lämnar gemenskapens territorium,

21) *exportmedlemsstat* den medlemsstat där exportdeklarationen lämnas in i enlighet med artikel 161.5 i tullkodex,

22) *förordningen om genomförande av punktskattedirektivet* kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov,

23) *harmoniserade punktskattepliktiga produkter* sådana produkter som avses i punkt 2.11 i bilagan till förordningen om genomförande av punktskattedirektivet.

2 kap.

Skattskyldighet

7 §

Skyldighet att betala skatt

Skattskyldighet uppkommer då en punktskattepliktig produkt frisläpps för konsumtion i Finland om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis.

8 §

Frisläppande för konsumtion

Med frisläppande för konsumtion avses

1) punktskattepliktiga produkters avvikelse, även otillåten, från ett uppskovsförfarande,

2) innehav av sådana punktskattepliktiga produkter utanför ramen för ett uppskovsförfarande för vilka punktskatt inte har betalats

enligt denna lag eller enligt respektive lag om punktskatt eller accis,

3) tillverkning eller bearbetning av punktskattepliktiga produkter utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4) import av punktskattepliktiga produkter, även otillåten, till Finland från ett område utanför gemenskapen, såvida inte de punktskattepliktiga produkterna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande,

5) att en registrerad mottagare, en tillfälligt registrerad mottagare eller en person som avses i 18 § tar emot produkter,

6) att produkter tas emot vid direkt leverans,

7) att det i ett skatteupplag konstateras outredd konsumtion av produkter,

8) att punktskattepliktiga produkter i ett skatteupplag tas för eget bruk.

9 §

Produkter som förstörs inom ramen för ett uppskovsförfarande

Som ett frisläppande för konsumtion betraktas inte att punktskattepliktiga produkter fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade inom ramen för ett uppskovsförfarande på grund av produkternas egen beskaffenhet, såsom att de blivit gamla, avdunstat eller av någon annan orsak som har samband med deras beskaffenhet, force majeure eller oförutsägbara omständigheter, såsom eldsvåda, skada eller någon annan motsvarande händelse. Produkterna anses vara fullständigt förstörda eller oåterkalleligen förlorade om de har gjorts oanvändbara som punktskattepliktiga produkter.

Att produkterna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna förstörts eller gått förlorade. Om det inte är möjligt att fastställa var förstöringen eller förlusten skett ska detta på ett tillfredsställande sätt påvisas för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där förlusten upptäcktes. Om produkterna förstörts eller gått förlorade i Finland eller om detta fak-

tum upptäcks i Finland, ska det påvisas på ett för tullmyndigheten tillfredsställande sätt.

10 §

Förstöring av produkter

Som frisläppande för konsumtion betraktas inte förstöring av punktskattepliktiga produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande, om förstöringen skett med tullmyndighetens tillstånd. En förutsättning är dessutom att förstöringen sker under övervakning av tullmyndigheten eller på något annat godtagbart sätt.

11 §

Oegentligheter inom ramen för ett uppskovsförfarande

Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion inom ramen för ett uppskovsförfarande har begåtts vid flyttning av punktskattepliktiga produkter, anses frisläppandet för konsumtion ha skett i Finland.

Om en oegentlighet som ger upphov till frisläppande för konsumtion inom ramen för ett uppskovsförfarande har konstaterats vid flyttning av punktskattepliktiga produkter och det inte kan fastställas var oegentligheten har begåtts, anses frisläppandet för konsumtion ha skett i Finland vid den tidpunkt då oegentligheten upptäcktes.

I sådana fall som avses i 1 och 2 mom. ska tullmyndigheten underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten.

Om punktskattepliktiga produkter som avsänts från Finland under ett uppskovsförfarande inte har anlänt till destinationsorten och ingen oegentlighet som ger upphov till deras frisläppande för konsumtion inom ramen för förfarandet har konstaterats under flyttningen, ska produkterna anses ha frisläppts för konsumtion i Finland vid den tidpunkt då flyttningen inleddes, utom ifall det, inom fyra månader efter att flyttningen inleddes kan visas att flyttningen har avslutats eller på vilken plats oegentligheten har begåtts.

Om produkterna har avsänts från Finland inom ramen för ett uppskovsförfarande och inte har anlänt till destinationsorten och om den person som ställt säkerheten inte har blivit eller har kunnat bli informerad om att varorna inte anlänt till destinationsorten, kan personen i fråga inom 30 dagar från den tidpunkt då denna information lämnas av tullmyndigheterna bevisa att flyttningen har avslutats eller visa var oegentligheten begicks.

Om det i fall som avses i 2 eller 4 mom., före utgången av en period på tre år från den dag då flyttningen inleddes fastställs att oegentligheten som ledde till frisläppande av produkterna för konsumtion skedde i en annan medlemsstat, återbetalar tullmyndigheten punktskatterna som uppburits i Finland så snart som bevis lagts fram på uppörd av punktskatt i den medlemsstat där frisläppandet för konsumtion skedde.

Om punktskatterna har uppburits i en annan medlemsstat men det tre år från den dag då flyttningen inleddes fastställs att den oegentlighet som ledde till frisläppandet av produkterna för konsumtion skedde i Finland, ska tullmyndigheten informera myndigheterna i den medlemsstat där punktskatten har uppburits.

Med oegentlighet avses i denna paragraf en händelse som inträffar under en flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande, genom vilken en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga produkter inte avslutats i enlighet med 57 §, med undantag för den situationen att produkterna så som avses i 9 § fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade.

12 §

Skattskyldiga

Skyldig att betala punktskatt är

1) den godkände upplagshavaren, den registrerade mottagaren, den tillfälligt registrerade mottagaren eller någon annan person som frisläpper eller på vars vägnar de punktskattepliktiga produkterna frisläpps från uppskovsförfarandet,

2) den godkände upplagshavaren i vars skatteupplag konstaterats outredd konsumtion av produkter eller i vars skatteupplag har tagits punktskattepliktiga produkter för eget bruk eller i vars skatteupplag har förekommit otillåtet frisläppande av produkter och varje annan person som deltagit i sådant tagande för eget bruk eller otillåtet frisläppande,

3) den godkände upplagshavaren, den registrerade avsändaren eller den som ställt eller borde ha ställt säkerhet för flyttningen av produkterna eller varje annan person som medverkat i den otillåtna avvikelser från frisläppandet av produkterna från uppskovsförfarandet och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna avvikelse var otillåten, om det under flyttning av punktskattepliktiga produkter enligt ett uppskovsförfarande har skett en sådan oegentlighet som avses i 11 § 1, 2 eller 4 mom.

4) den som innehar punktskattepliktiga produkter för vilka punktskatt inte har betalats i Finland eller som deltar i innehavet av sådana produkter utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

5) den som någon annanstans än i ett skatteupplag tillverkar eller bearbetar punktskattepliktiga produkter eller deltar i tillverkningen eller bearbetningen,

6) den som deklarerar de punktskattepliktiga varorna och den på vars vägnar de deklarerar vid import eller vid otillåten import samt varje annan person som medverkar i importen. Med den som deklarerar produkterna jämföras också den som importerar produkterna till Finland från ett tredjeterritorium som hör till gemenskapens tullområde.

Om andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter förs in från en medlemsstat eller från ett område utanför gemenskapen är, utöver de som avses i 3 och 6 punkten, den godkände upplagshavare skattskyldig till vars skatteupplag produkterna flyttas eller borde ha flyttats eller den registrerade mottagare skattskyldig, som har för avsikt att ta emot produkterna.

Om de skattskyldiga enligt 1 eller 2 mom. är flera ska de solidariskt ansvara för skatten.

I denna lags 9 kap. och i respektive lagar om punktskatt och accis föreskrivs dessutom om skattskyldighet i vissa fall.

13 §

Skattskyldighet i vissa situationer

Den som har förvärvat punktskattepliktiga produkter skattefritt med stöd av denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis, är skyldig att betala punktskatt på produkterna om de har använts för annat än skattefritt ändamål.

Den som efter att en godkänd upplagshavare har försatts i konkurs från dennes skatteupplag frisläpper punktskattepliktiga produkter för konsumtion är liksom den godkände upplagshavaren skyldig att betala punktskatt på produkterna.

Om produkter som ska föras till ett område utanför gemenskapen i enlighet med artikel 91 i tullkodex har hänförts till förfarandet för extern transitering i en annan medlemsstat och detta förfarande inte avslutas enligt bestämmelserna om det, ska punktskatt betalas på produkterna om de finns i Finland eller om det kan antas att de konsumerats här. Den skattskyldige är enligt tullkodex gäldenär i förhållande till de produkter som avses ovan.

14 §

Tidpunkten för fastställande av skatt

Punktskatten ska fastställas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkten har frisläppts för konsumtion i Finland eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit.

För produkter som importerats från ett område utanför gemenskapen och som inte omedelbart efter importen har hänförts till ett uppskovsförfarande ska punktskatten fastställas enligt de bestämmelser som gällde den dag då tullmyndigheten godkände anmälan om produktens övergång till fri omsättning.

I sådana fall som avses ovan i 13 § 1 mom. ska skatten fastställas enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten användes för ett skattepliktigt ändamål.

Om skattepliktiga produkter har tagits emot eller importerats i kommersiellt syfte eller annars för näringsverksamhet utan att denna lags bestämmelser om beskattning och över-

vakning iakttagits, ska skatten fastställas de enligt bestämmelser som gäller den dag då produkten togs emot eller importerades eller en oegentlighet annars konstaterades.

15 §

Beskattningsbara kvantiteter

En godkänd upplagshavare ska för varje skatteperiod påföras skatt på de produkter som under en skatteperiod har frisläppts för konsumtion.

En registrerad mottagare och en skatterepresentant ska för varje skatteperiod påföras skatt på de produkter som tagits emot under perioden.

Skattskyldiga som avses i 13 § 1 mom. ska påföras skatt på de produkter som under skatteperioden har använts för skattepliktiga ändamål. På beskattningen tillämpas också i övrigt bestämmelserna om registrerade mottagare.

I andra situationer än de som avses ovan ska skatt påföras på de produkter som vid tidpunkten i fråga har tagits emot eller på vilka skatt annars ska betalas.

Om tillståndet för en godkänd upplagshavares skatteupplag återkallas, ska upplagshavaren betala punktskatt på de produkter som finns i skatteupplaget när tillståndet upphör. Punktskatten fastställs då enligt de bestämmelser som gäller dagen efter att tillståndet har upphört. Skatten ska deklarerars och betalas i enlighet med 31 § 2 mom. och 46 § 2 mom. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om den godkände upplagshavaren har försatts i konkurs.

16 §

Avdrag från skatt

En godkänd upplagshavare har rätt att från punktskatten för en skatteperiod dra av den punktskatt som har betalats eller ska betalas på produkter som under skatteperioden i fråga har återförts till skatteupplaget. Avdrag får emellertid inte göras i fråga om sådana produkter som fullständigt förstörts eller oå-

terkalleligen gått förlorade på grund av sina egenskaper, exempelvis för att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon jämförbar orsak som har samband med deras egenskaper.

Dessutom har en godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare rätt att från punktskatten för en skatteperiod dra av den skatt som har betalats eller ska betalas på produkter som frisläppts för konsumtion och som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure. Avdrag får inte göras för produkter som på grund av sina egenskaper har förstörts. Avdrag får göras endast för produkter som bevisligen har förstörts fullständigt eller oåterkalleligen gått förlorade. Produkter för vilka görs avdrag ska förstöras under tullmyndighetens övervakning eller annars på ett sätt som den godkännt.

Avdrag som avses i 1 och 2 mom. får göras av den upplagshavare eller registrerade mottagare som har betalt eller är skyldig att betala punktskatt på produkterna. Om avdrag enligt 1 och 2 mom. inte kan göras till fullt belopp vid beräkningen av den punktskatt som ska betalas för skatteperioden, får den godkände upplagshavaren eller registrerade mottagaren dra av det oavdragna beloppet i deklARATIONERNA för det innevarande årets följande skatteperioder eller för följande kalenderårs skatteperioder.

3 kap.

Skattefrihet

17 §

Punktskattefrihet

Skattefria är produkter som tillverkas, bearbetas, innehas eller flyttas enligt ett uppskovsförfarande och produkter på vilka tillämpas tullagerförfarande enligt artikel 98 eller exportförfarande enligt artikel 161 i tullkodex.

Bestämmelser om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter ingår dessutom i respektive lagar om punktskatt och accis.

18 §

Befrielse från punktskatt

Skattefria är produkter som

1) är avsedda för officiellt bruk vid i Finland verksamma utländska diplomatiska eller andra representationer eller utsända konsulers kanslier eller för diplomatiska representanters eller utsända konsulers eller till deras hushåll hörande familjemedlemmars personliga bruk,

2) är avsedda att användas av i Finland verksamma internationella organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställts genom internationella konventioner om upprättande av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,

3) är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier.

4) är avsedda att användas av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier.

5) är avsedda för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt,

6) för officiellt bruk levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i Finland, om produkternas skattepliktiga anskaffningspris sammanlagt uppgår till minst 80 euro, samt produkter som levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i en annan medlemsstat under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i etableringsstaten.

För ändamål som nämns i 1 mom. kan punktskattepliktiga produkter säljas skattefritt från ett skatteupplag. När det gäller energiprodukter och elektricitet kan skattefriheten förverkligas genom återbetalning av punktskatten, varvid 83 § ska tillämpas.

Om punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande flyttas från en medlems-

stat till mottagare som avses i 1 mom. ska de åtföljas av ett intyg om undantag. Dessutom tillämpas vad som i 8 kap. föreskrivs om flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande.

En förutsättning för skattefrihet i sådana fall som avses i 1 mom. är att produkternas köpare innan produkterna levereras eller avsänds tillställer den godkända upplagshavaren ett originalintyg varmed den behöriga myndigheten i köparens etableringsstat fastställer köparens rätt att förvärva skattefria produkter.

Utrikesministeriet utfärdar på begäran av i Finland verksamma diplomatiska representationer, utsända konsulers kanslier, internationella organisationer eller deras personal i Finland ett sådant intyg om undantag från skatteplikt som avses i 3 och 4 mom. Om produkter levereras till någon av Europeiska unionens institutioner på det sätt som förutsätts i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, ska Europeiska unionens vederbörande institution utfärda ett sådant intyg om undantag från skatteplikt som avses i 4 mom.

När punktskattepliktiga produkter importeras från områden utanför gemenskapen för ändamål som nämns i 1 mom. gäller i fråga om förfarandet för förverkligande av skattefrihet vad som föreskrivs eller bestäms om tullfrihet för motsvarande produkter.

19 §

Skattefrihet för proviantering

Skattefria är produkter avsedda för försäljning på fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik under de förutsättningar som nämns i 89 § samt produkter avsedda för konsumtion på sådana fartyg samt fartygets bränsle och smörjmedel som det för med sig till Finlands tullområde eller som på Finlands tullområde levereras till fartyget för ovan nämnda ändamål. Skattefriheten gäller också produkter som säljs och konsumeras på fartyg inom Finlands tullområde.

Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid förvärv och leverans av produkter för ändamål som avses i 1 mom. Tullmyndigheten

har rätt att begränsa den kvantitet produkter som skattefritt levereras till ett fartyg enligt vad som är nödvändigt med hänsyn till passagerarantalet, fartygets storlek, trafikområdet och andra omständigheter.

20 §

Skattefria produkter som förstörts och blivit förstörda

Punktskatt ska inte uppbäras på produkter som levererats för ett skattefritt ändamål och som fullständigt förstörts, oåterkalleligen gått förlorade eller blivit förstörda, enligt vad som föreskrivs i 9 och 10 §.

4 kap.

Verksamhet och tillstånd som avser punktskattepliktiga produkter

21 §

Tillståndspliktig verksamhet

Punktskattepliktiga produkter får tillverkas, bearbetas, innehas, avsändas och mottas enligt ett uppskovsförfarande endast med stöd av tillstånd som beviljats för denna verksamhet.

Tullmyndigheten beviljar på ansökan tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag. Tillståndet ska vara i kraft när verksamheten inleds och medan den pågår.

22 §

Skatteupplag

Tillverkning, bearbetning och innehav av punktskattepliktiga produkter för vilka punktskatt inte har betalats ska äga rum i ett skatteupplag.

En godkänd upplagshavare ska föra in alla punktskattepliktiga produkter som den motagit under ett uppskovsförfarande i sitt skatteupplag, utom i det fall att produkterna under ett uppskovsförfarande levererats direkt.

Produkterna ska i skatteupplaget ordnas så att myndigheten utan svårighet kan konstatera deras kvantitet och kvalitet.

23 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd att verka som godkänd upplagshavare

Tillstånd att verka som godkänd upplagshavare beviljas en fysisk eller juridisk person om denne i sin affärsverksamhet

1) tillverkar och bearbetar punktskattepliktiga produkter,

2) kontinuerligt och i en betydande omfattning bedriver partihandel med punktskattepliktiga produkter,

3) kontinuerligt och i en betydande omfattning använder eller levererar punktskattepliktiga produkter för ändamål som enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis är skattefria,

4) har en sådan butik för skattefria varor som avses i 89 § 2 mom.

5) hyr ut lagerlokaler och -tjänster för verksamhet som avses i 1—4 punkten, eller

6) bedriver annan verksamhet som kan jämföras med verksamhet som avses i 1—5 punkten.

24 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd för skatteupplag

Tillstånd för skatteupplag beviljas för upplag, lokaler eller områden som

1) är i tillståndssökandens besittning och kan övervakas av tullmyndigheten,

2) lämpar sig för och kommer att användas för sådan verksamhet som avses i 23 §, för vilken sökanden beviljas eller har beviljats tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, och som

3) tillståndssökanden har ett godtagbart och motiverat behov att hålla.

Tillstånd att hålla skatteupplag beviljas inte för den delen av ett upplag som används för ändamål som avses i 23 § 1—3 punkten, som används som lager eller plats för minutför-säljning av punktskattepliktiga produkter,

som serveringslokal eller för liknande ändamål.

25 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd att verka som registrerad mottagare, registrerad avsändare och skatterepresentant

Tillstånd att verka som registrerad mottagare beviljas en fysisk eller juridisk person som i sin affärsverksamhet tar emot punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland.

Tillstånd att verka som registrerad avsändare beviljas en fysisk eller juridisk person som i sin affärsverksamhet sänder punktskattepliktiga produkter efter att de övergått till fri omsättning.

Tillstånd att verka som skatterepresentant beviljas en fysisk eller juridisk person som en distansförsäljare av punktskattepliktiga produkter som är verksam i en annan medlemsstat har befullmäktigat att i Finland verka som sin skatterepresentant för produkter som distansförsäljaren sålt på distans.

26 §

Övriga förutsättningar för beviljande av tillstånd

Tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant beviljas en sökande

1) som enligt vad som utretts anses vara tillförlitlig,

2) som anses ha tillräckliga ekonomiska och funktionella förutsättningar för verksamheten,

3) som inte är försatt i konkurs och, om sökanden är en fysisk person, ska ha uppnått myndig ålder och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, och

4) som har ställt säkerhet i enlighet med 28 §.

Sökanden anses inte vara tillförlitlig om sökanden är en fysisk person eller har ställningen av styrelsemedlem, verkställande di-

rektör, ansvarig bolagsman eller en jämförbar ställning eller är faktisk förmånstagare i förhållande till det sökande företaget och har gjort sig skyldig till ett brott som kan anses visa att sökanden är uppenbart olämplig att bedriva sådan verksamhet som tillståndsansökan avser. Sökanden anses inte heller vara tillförlitlig om denna annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att bedriva sådan verksamhet som tillståndsansökan avser.

Sökanden anses inte ha tillräckliga ekonomiska förutsättningar att bedriva verksamheten i synnerhet om sökanden enligt utmätning eller annan utredning är oförmögen att svara för sina skulder eller upprepade gånger eller i betydande utsträckning har försummat att betala skatter, offentliga avgifter eller andra förpliktelser.

Tullmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att för tillståndsprovning enligt denna paragraf av Skatteförvaltningen få uppgifter om hur sökanden fullgjort sin skyldighet att betala skatt samt om skatterelaterade betalningsarrangemang. I straffregisterlagen (770/1993) föreskrivs om utlämnande av uppgifter ur straffregistret.

27 §

Tillståndets innehåll

I tillståndsbeslutet ska fastställas de för övervakningen och beskattningen nödvändiga villkor som tillståndshavaren ska iaktta. Villkoren kan ändras i syfte att beakta med övervakningen sammanhängande behov och förändringar i tillståndshavarens verksamhet.

Tillståndshavaren ska underrätta tullmyndigheten om väsentliga förändringar i de uppgifter som lämnats i tillståndsansökan.

Tillstånd kan beviljas för viss tid.

28 §

Säkerheter

En godkänd upplagshavare ska vid behov ställa säkerhet för att trygga skattefordringar

som härrör från tillverkning, bearbetning och förvaring av punktskattepliktiga produkter.

En registrerad mottagare och en skatterepresentant ska ställa säkerhet för betalning av punktskatt.

I 55 § föreskrivs om garantiförbindelse som ska lämnas för produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande. I 9 kap. föreskrivs om säkerhet som ska ställas i anslutning till flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat.

Tullmyndigheten fastställer säkerhetens belopp. I fråga om beloppet ska beaktas sökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och sökandens ekonomiska förutsättningar att svara för skatter. Tullmyndigheten kan i syfte att beakta förändringar i tillståndshavarens verksamhet ändra säkerhetens belopp.

29 §

Återkallelse av tillstånd samt varning

Ett tillstånd återkallas om

1) tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd,

2) tillståndshavaren i en betydande utsträckning har försummat att betala punktskatter,

3) det i tillståndshavarens verksamhet har uppdagats betydande eller upprepade brister, förseelser eller försummelse som trots skriftlig varning inte har åtgärdats, eller om

4) tillståndshavaren ansöker om återkallelse av tillståndet.

Om det uppdagas brister, förseelser eller försummelse i tillståndshavarens verksamhet kan tullmyndigheten ge tillståndshavaren en skriftlig varning. I samband med varningen kan för tillståndshavaren sättas ut en frist inom vilken bristerna eller försummelserna ska avhjälpas.

När tillståndshavaren ansöker om återkallelse av tillståndet kan det förordnas upphöra senast sex månader efter att ansökan lämnats in till tullmyndigheten.

Efter att tillståndet återkallats ska tullmyndigheten utan dröjsmål helt eller delvis återbetala den säkerhet som avses i 28 § eller den del av säkerheten som inte har använts för

betalning av skatter, efter att tillståndshavaren inte längre har obetalda skatter och den verksamhet som avses i tillståndet veterligen inte orsakar ytterligare skatteförpliktelser.

Tillståndet anses upphöra om tillståndshavaren försätts i konkurs.

30 §

Register för punktbeskattning

Tullmyndigheten för ett sådant register över tillståndshavare och skatteupplag som förutsätts i rådets förordning 2073/2004/EG om administrativt samarbete i fråga om punktskatter. Dessutom för tullmyndigheten för att sätta i kraft denna lag och lagar om punktskatt, ett register med uppgifter som behövs för verkställande av punktbeskattning och återbetalning av skatter.

På utlämnande av information ur registret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) medan personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på annan behandling av personuppgifter, om inte annat följer av denna lag.

Ur registret över tillståndshavare och skatteupplag lämnas ut information med hjälp av teknisk anslutning eller på annat elektroniskt sätt till myndigheter som sköter punktskatteärenden i andra medlemsstater, i enlighet med den förordning som avses i 1 mom.

5 kap.

Deklarationsskyldighet

31 §

Inlämnande av skattedeklaration

De som deklarerar per skatteperiod ska tillställa tullmyndigheten en deklARATION för varje skatteperiod senast den 18 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden.

Andra skattskyldiga än de som avses i 1 mom. ska lämna in skattedeklaration inom fyra vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom, denna dag medräknad. Som

vardag anses inte helgfri lördag. Tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklARATION tillämpas inte om det vid inspektion eller på annat sätt konstateras att produkterna har förts in eller tagits emot i strid med denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning.

Tullstyrelsen kan av grundad anledning ålägga en skattskyldig att lämna in skattedeklaration vid någon annan tidpunkt än vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. eller att lämna in en skattedeklaration som är gemensam för två eller flera skatteupplag.

Skattedeklarationen ska innehålla de uppgifter som behövs för att konstatera hur stort skatteuttaget ska vara samt uppgifter om skattefria leveranser per produktgrupp. Godkända upplagshavare ska lämna in en särskild skattedeklaration för varje skatteupplag. Skattedeklarationen ska lämnas på Tullstyrelsens fastställda blankett och undertecknas av den skattskyldige.

Skattedeklarationen kan lämnas elektroniskt (*elektronisk skattedeklaration*). En elektronisk skattedeklaration ska certifieras enligt 5 § 2 mom. i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) eller på något annat godtagbart sätt.

Skattedeklarationen anses vara inlämnad då den har anlänt till tullmyndigheten. Bestämmelser om ankomsttidpunkten finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

32 §

Närmare bestämmelser om inlämnande av elektronisk skattedeklaration

Tullstyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om införande av systemet med elektroniska skattedeklarationer, vilka produkter och skattskyldiga det omfattar samt med vilka elektroniska förfaranden och certifierings- eller identifieringsmetoder elektroniska skattedeklarationer kan lämnas in.

6 kap.

Verkställande av beskattning

33 §

Beskattningsbeslut

På basis av skattedeklarationen och annan utredning fastställer tullmyndigheten utan dröjsmål i ett beskattningsbeslut beloppet av den punktskatt som ska betalas.

Skatten fastställs i beskattningsbeslutet per produktgrupp. Skatten beräknas på fulla skattegrundande enheter så att delar som överstiger en full enhet lämnas obeaktade. Delar som överstiger en full enhet ska dock beaktas om skatten fastställs på skattepliktiga produkter som privatpersoner för med sig eller tar emot.

34 §

Beskattning enligt uppskattning

Beskattningen ska verkställas enligt uppskattning om någon skattedeklaration inte har lämnats in eller om deklARATIONEN inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen (*beskattning enligt uppskattning*). I beskattningsbeslutet ska då nämnas på vilka grunder uppskattningen gjorts. Beskattning enligt uppskattning kan verkställas om brister upptäcks vid granskning enligt 96 §.

35 §

Rättelse till skattetagarens fördel

Om punktskatt helt eller delvis, på grund av ett räknefel eller något därmed jämförbart misstag eller på grund av att tullmyndigheten till någon del inte har prövat saken, utan den skattskyldiges förskyllan inte har blivit påförd, eller om punktskatt av samma orsak återbetalts till ett alltför högt belopp, ska tullmyndigheten rätta sitt beslut, om ärendet inte annars behandlas eller om det inte har avgjorts med anledning av ett överklagande.

Rättelse ska göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter att skatten eller åter-

betalningen fastställdes eller borde ha fastställts.

36 §

Efterbeskattning

Om den skattskyldige helt eller delvis har försummat sin deklARATIONSSKYLDIGHET eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig deklARATION eller en annan uppgift eller handling på grund av vilken punktskatt helt eller delvis inte blivit fastställd eller återbetalts till ett alltför högt belopp, ska tullmyndigheten ålägga den skattskyldige att betala den punktskatt som av nämnda orsak inte har påförts (*efterbeskattning*).

Efterbeskattning ska verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det då skatten eller återbetalningen fastställdes eller borde ha fastställts.

37 §

Verkställande av rättelse och efterbeskattning

Rättelse och efterbeskattning kan verkställas också för längre tid än en skatteperiod, dock för högst ett kalenderår.

38 §

Utredning av ärenden

När den skattskyldige har uppfyllt sin deklARATIONSSKYLDIGHET ska skattemyndigheten och den skattskyldige i mån av möjligheter delta i utredningen av ärendet. I regel ska den part som har bättre förutsättningar lägga fram utredning.

39 §

Motivering av beslut

Ett beskattningsbeslut ska motiveras om det avviker från den skattskyldiges skattedeklaration eller om beslutet gäller beskattning enligt uppskattning, rättelse till skattetagarens fördel, efterbeskattning, skatteförhöj-

ning eller felavgift eller om beslutet annars innebär avvikelse från den ordinarie beskattningen. I motiveringen ska anges vilka huvudsakliga fakta som lagts till grund för beslutet och nämnas vilka bestämmelser som tillämpats.

Ett beslut behöver inte motiveras om en motivering är uppenbart onödig.

40 §

Hörande

Den skattskyldige ska ges tillfälle att bli hörd om det när beskattningen verkställs görs väsentlig avvikelse från den skattskyldiges skattedeklaration.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att bli hörd innan beskattning enligt uppskattning, rättelse till skattetagarens fördel eller efterbeskattning verkställs.

41 §

Delgivning av beslut

Ett beslut kan delges utan mottagningsbevis varvid det, om inte något annat visas, anses ha delgivits den sjunde dagen efter att det lämnades in till posten. Ett beslut kan också delges personligen. Då anses beslutet ha delgivits vardagen efter den dag då det fastställdes.

Ett beslut med anledning av en elektronisk deklaration eller ansökan kan delges också elektroniskt med ett meddelande om att beslutet kan hämtas via tullmyndighetens datasystem. Beslutet anses då ha delfåtts vardagen efter den dag då beslutet kunde hämtas via tullmyndighetens datasystem.

Tullombudet ska höras och delges ett beslut så att tullombudet får tillfälle att ta del av beslutet och de handlingar som ligger till grund för det.

Delgivning av beslut regleras till övriga delar i förvaltningslagen och i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

42 §

Kringgående av skatt

Om ett förhållande eller en åtgärd har givits en rättslig form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte, ska vid punktbeskattningen förfaras som om den riktiga formen hade använts.

43 §

Skatteförhöjning

Punktskatt kan höjas

1) med minst 50 och högst 2 500 euro om den skattskyldige utan giltigt skäl har lämnat in deklaration eller andra uppgifter eller andra handlingar efter föreskriven tid, och med högst 3 500 euro om deklarationen eller andra uppgifter eller handlingar har lämnats in först efter uppmaning eller om det finns mindre brister i dem och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristerna,

2) med högst 30 procent om den skattskyldige utan giltigt skäl har lämnat in deklaration eller andra uppgifter eller handlingar i felaktigt eller väsentligen bristfälligt skick, eller om den skattskyldige utan giltigt skäl efter en uppmaning helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin deklarationsskyldighet,

3) med högst 50 procent om den skattskyldige uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat in bristfällig, vilseledande eller oriktig deklaration eller andra uppgifter eller handlingar eller annars har försummat att fullgöra sin deklarationsskyldighet och förfarandet har varit ägnat att medföra att den skattskyldige skulle ha kunnat undgå skatt.

Om förfarandet enligt 1 mom. 3 punkten, med beaktande av storleken av den nytta som hade kunnat uppnås och andra relevanta omständigheter måste anses vara grovt, kan skatten höjas med minst 50 och högst 100 procent.

Om felaktigheten eller försummelsen enligt 1 eller 2 mom. gäller endast en del av de skattepliktiga produkterna, ska skatteförhöj-

ning påföras endast den punktskatt som motsvarar denna del.

44 §

Felavgift

Om förfarande som avses i 43 § 1 mom. 1—3 punkten gäller punktbeskattning vid vilken ingen skatt eller endast ett ringa skattebelopp påförs och någon skatteförhöjning inte har fastställts eller om deklARATIONSSKYLDIGHETEN eller någon annan skyldighet enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis eller en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av lagarna eller enligt tullmyndighetens på dessa bestämmelser baserade beslut eller föreskrifter har försumrats, kan som felavgift påföras minst 50 och högst 15 000 euro.

45 §

Påförande av skatteförhöjning och felavgift

När skatteförhöjningens och felavgiftens storlek fastställs ska det beaktas hur klanderbart förfarandet varit, om det har upprepats och andra jämförbara omständigheter.

Innan skatteförhöjning eller felavgift påförs ska den skattskyldige ges tillfälle att bli hörd. Ett beslut om skatteförhöjning eller felavgift kan emellertid fattas utan att parten hörs, om skatteförhöjningen eller felavgiften påförs på den grunden att till tullmyndigheten inte inom föreskriven tid har lämnats in deklARATION eller andra uppgifter eller handlingar.

Skatteförhöjningen eller felavgiften förblir i kraft trots att skattskyldigheten upphört eller punktskatten återbetalts, om orsakerna till påföljden fortfarande är för handen.

7 kap.

Betalning och uppbörd av skatt

46 §

Tidpunkten för betalning av skatt

Den som deklarerar per skatteperiod ska betala punktskatt för skatteperioden senast

den 27 dagen i månaden efter skatteperioden. Om denna dag är en helgdag eller helgfri lördag får skatten betalas den första vardagen därefter.

Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod ska betala skatten inom tio vardagar efter att produkterna tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit, denna dag medräknad. Som vardag anses inte helgfri lördag. I sådana fall som avses i 12 § 1 mom. 3 punkten uppkommer skyldigheten att betala skatt omedelbart efter att produkterna tagits emot eller förts in i strid med bestämmelserna eller oegentligheten annars har konstaterats.

Om den skattskyldige inte har fått del av beskattningsbeslutet inom den tid som avses i denna paragraf, ska punktskatt betalas enligt skattedeclarationen eller den skattskyldiges bokföring.

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av denna lag ska i fråga om uppbörd och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt i tillämpliga delar tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005) eller vad som föreskrivs eller bestäms med stöd av den, varvid tullmyndigheten är den skatteuppbördsmyndighet som avses i lagen om skatteuppbörd.

48 §

Skattetillägg och förseningsränta

En skattskyldig som utan debitering betalar skatt efter utsatt tid ska på eget initiativ samtidigt betala skattetillägg. Om den skattskyldige inte på eget initiativ betalar skattetillägg påförs det av tullmyndigheten. På punktskatt som har påförts genom ett beskattningsbeslut och förfallit till betalning ska betalas förseningsränta.

Skattetillägg och förseningsränta beräknas i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). På fastställande av efterbeskattning och skattetillägg i samband med rättelse till skattetagarens fördel tilläm-

pas 3 § 1 och 2 mom. i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

49 §

Återbetalningsränta

Om punktskatt återbetalas till följd av skatterättelse eller överklagande ska ränta betalas på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som motsvarar referensräntan enligt 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntan räknas från skattens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbetalningsbelopp under 100 euro. På räntan tillämpas bestämmelserna om punktskatt, om inte annat föreskrivs i denna eller annan lag.

50 §

Minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas

Om ett beslut resulterar i en slutsumma under 10 euro uppbärs punktskatten inte. Minsta punktskattebelopp som återbetalas är 10 euro.

Vid uppbörd eller återbetalning av skatt i sådana fall som avses i 3 § 1 mom. ska på minsta skattebelopp som uppbärs och återbetalas tillämpas vad som föreskrivs eller bestäms om minsta tull som uppbärs eller återbetalas.

8 kap.

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

51 §

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

Harmoniserade punktskattepliktiga produkter får flyttas under ett uppskovsförfarande inom gemenskapens territorium eller om produkterna flyttas via ett tredjeland eller ett tredjeter territorium

1) från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag, till en registrerad mottagare, till en tillfälligt registrerad mottagare eller till en exportplats,

2) från ett skatteupplag till en mottagare enligt 18 § 1 mom., om produkterna avsänds från en annan medlemsstat,

3) från en importplats till någon av de destinationer som avses i 1 eller 2 punkten, om produkterna avsänds av en registrerad avsändare.

Andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter får under ett uppskovsförfarande flyttas

1) inom Finlands territorium från ett skatteupplag till ett annat, till en exportplats eller till en annan medlemsstat,

2) från en annan medlemsstat eller exportplats till ett skatteupplag i Finland eller till en registrerad mottagare.

52 §

Registrerad mottagare

En registrerad mottagare får i sin affärsverksamhet under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland. En registrerad mottagare får varken inneha eller avsända punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande.

53 §

Tillfälligt registrerad mottagare

En tillfälligt registrerad mottagare får i sin affärsverksamhet under ett uppskovsförfarande vid en viss tidpunkt ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland. En tillfälligt registrerad mottagare får under ett uppskovsförfarande inte inneha eller avsända punktskattepliktiga produkter.

Tullmyndigheten beviljar rätt att verka som tillfälligt registrerad mottagare, om personen i fråga före avsändandet av de punktskattepliktiga produkterna har gjort en anmälan till

tullmyndigheten och ställt säkerhet för betalningen av punktskatt på produkterna.

54 §

Direkt leverans

En godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare får under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter någon annanstans än i sitt skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats, om produkterna har avsänts från ett skatteupplag i en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland.

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare ska göra anmälan till tullmyndigheten innan de vidtar åtgärder som avses i 1 mom. Tullmyndigheten kan av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda direkt leverans.

En godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare är skyldig att ge en sådan mottagningsrapport om direktlevererade produkter som avses i 64 § 1 mom.

55 §

Säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter

En godkänd upplagshavare och en registrerad avsändare ska ställa säkerhet för betalning av punktskatt vid flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett punktskatteuppskov. Säkerheten ska vara giltig i hela gemenskapen.

Tullmyndigheten fastställer säkerhetsbeloppet i samband med att den beviljar den godkända upplagshavaren och den registrerade avsändaren tillstånd.

56 §

Påbörjande av flyttning

Flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande ska i situationer som avses i 51 § 1 mom. 1 och 2 punkten påbörjas när de punktskattepliktiga produkterna lämnar skatteupplaget och i situationer som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten när pro-

dukterna övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i tullkodex.

57 §

Avslutande av flyttning

Flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande ska avslutas när mottagaren tagit emot leveransen av de punktskattepliktiga produkterna eller när produkterna har lämnat gemenskapens territorium.

58 §

Avsändande av produkter via det datoriserade systemet

Vid flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ska det datoriserade systemet användas. En flyttning av produkter ska anses äga rum under ett uppskovsförfarande endast om produkterna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlas i enlighet med 2 och 3 mom. Användning av ett elektroniskt administrativt dokument förutsätts emellertid inte om produkterna flyttas under ett förenklat förfarande enligt 66 §.

Om punktskattepliktiga produkter avsänds under ett uppskovsförfarande ska en godkänd upplagshavare och en registrerad avsändare lämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument till tullmyndigheten, med användning av det datoriserade systemet.

Tullmyndigheten gör en elektronisk kontroll av uppgifterna på det preliminära elektroniska administrativa dokumentet. Om uppgifterna inte är giltiga, ska tullmyndigheten utan dröjsmål underrätta avsändaren om det. Om uppgifterna är giltiga ska tullmyndigheten tilldela dokumentet en unik administrativ referenskod och underrätta avsändaren om denna.

Tullmyndigheten vidarebefordrar utan dröjsmål det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten, om destinationen är i en annan medlemsstat eller direkt till mottagaren om denne finns i Finland.

Om punktskattepliktiga produkter flyttas från Finland till en exportplats och om någon exportdeklaration inte inlämnas i Finland, ska tullmyndigheten utan dröjsmål vidarebefordra det elektroniska administrativa dokumentet till de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten. Om exportdeklarationen inlämnas i Finland ska tullmyndigheten förvara det elektroniska administrativa dokumentet i väntan på exportrapporten.

Efter att det elektroniska administrativa dokumentet har inkommit till tullmyndigheten ska det vidarebefordras till mottagaren endast om denne är en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare eller en tillfälligt registrerad mottagare.

59 §

Dokument som ska åtfölja produkterna

En godkänd upplagshavare och en registrerad avsändare ska ge den person som medföljer de punktskattepliktiga varorna en utskriftsversion av det elektroniska administrativa dokumentet eller ett annat kommersiellt dokument som innehåller en tydlig uppgift om den unika administrativa referenskoderna. Detta dokument ska på begäran kunna uppvisas för de behöriga myndigheterna under hela flyttningen under ett uppskovsförfarande.

60 §

Återkallelse

Avsändaren kan återkalla det elektroniska administrativa dokumentet innan flyttningen har påbörjats enligt 56 §.

61 §

Ändring av destinationsort

Vid en flyttning under ett uppskovsförfarande kan avsändaren via det datoriserade systemet ändra destinationsort till en ny destinationsort som måste vara ett skatteupplag, en registrerad mottagare, en tillfälligt registrerad mottagare, en exportplats eller i till-

lämpliga fall en sådan plats för direkt leverans som avses i 54 §.

62 §

Flyttningar av energiprodukter

En godkänd uppdragshavare eller registrerad avsändare får under ett uppskovsförfarande sända harmoniserade punktskattepliktiga energiprodukter till sjöss eller på inre vattenvägar till en mottagare som inte är slutgiltigt känd vid den tidpunkt då avsändaren lämnar in det preliminära elektroniska administrativa dokumentet enligt 58 §.

Avsändaren ska med användning av det datoriserade systemet tillställa tullmyndigheterna uppgifter om mottagaren så snart de är kända och senast efter att flyttningen slutförts.

63 §

Uppdelning av flyttning

Avsändaren får under ett uppskovsförfarande dela upp en flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga energiprodukter i två eller flera flyttningar, om

- 1) den totala kvantiteten punktskattepliktiga produkter inte ändras,
- 2) uppdelningen sker i Finland eller på territoriet hos en annan medlemsstat som tillåter sådan uppdelning, och
- 3) tullmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten informeras om var flyttningen delas upp.

Avsändaren ska underrätta tullmyndigheten innan en åtgärd som avses i 1 mom. vidtas.

64 §

Mottagande

En godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare och en tillfälligt registrerad mottagare ska utan dröjsmål och senast fem vardagar efter att flyttningen avslutats med hjälp av det datoriserade systemet lämna en rapport om att produkterna mottagits (*mottag-*

ningsrapport). Tullmyndigheten kan av grundad anledning förlänga tidsfristen för lämnande av mottagningsrapport om mottagaren kräver det.

Tullmyndigheten gör en elektronisk kontroll av uppgifterna i mottagningsrapporten. Om uppgifterna inte är giltiga ska mottagaren underrättas utan dröjsmål. Om uppgifterna är giltiga ska tullmyndigheten bekräfta registrering av mottagningsrapporten och sända den till de behöriga myndigheterna i avsändar-medlemsstaten.

Tullmyndigheten vidarebefordrar mottagningsrapporten till avsändaren. Om avsändar- och destinationsorten är belägna i Finland ska mottagningsrapporten sändas direkt till avsändaren.

Om mottagaren är någon av de personer eller sammanslutningar som avses i 18 § 1 mom. ska mottagaren inom 30 dagar efter flyttningen tillställa tullmyndigheten ett sådant intyg om undantag som avses i 18 § 4 mom. samt ett kommersiellt dokument varav de mottagna produkternas kvalitet och kvantitet framgår. Tullmyndigheten ska utan dröjsmål sända handlingarna till avsändarstatens behöriga myndigheter för bekräftelse av flyttningen.

65 §

Exportrapport

Om en exportdeklaration har gjorts i Finland fyller tullmyndigheten i exportrapporten på grundval av den påskrift som utfärdas av utfartskontoret enligt artikel 793.2 i förordningen om tillämpningsföreskrifter för tullkodex eller av det kontor där formaliteterna fullgjorts, med intyg om att de punktskattepliktiga produkterna har lämnat gemenskapens territorium.

Tullmyndigheten gör en elektronisk kontroll av de uppgifter som avses i 1 mom. Så snart uppgifterna har kontrollerats ska tullmyndigheten sända exportrapporten till de behöriga myndigheterna i avsändar-medlemsstaten.

Tullmyndigheten ska vidarebefordra exportrapporten till avsändaren.

66 §

Förenklat förfarande

Om produkter under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på Finlands territorium får en godkänd upplagshavare i stället för ett elektroniskt administrativt dokument upprätta ett dokument som ska innehålla följande uppgifter:

- 1) de produkter som flyttas och deras kvantiteter fördelade på skatteslag,
- 2) avsändarens och mottagarens namn, adress och punktskattenummer,
- 3) datum då produkterna avsändes och leveransadressen,
- 4) det avsändande och det mottagande upplagets punktskattenummer, samt
- 5) referensnummer varmed försändelsen kan individualiseras i avsändarens och mottagarens bokföring.

Dokumentet ska upprättas i två exemplar varav det ena ska förvaras i mottagarens bokföring. Det andra exemplaret ska åtfölja transporten av produkterna och förvaras i mottagarens bokföring. Mottagaren ska utan dröjsmål underrätta avsändaren om de mottagna produkterna inte stämmer överens med dokumentet.

67 §

System som ersätter det datoriserade systemet

Om det datoriserade systemet är otillgängligt kan en godkänd upplagshavare eller registrerad avsändare påbörja en flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande förutsatt att

1) produkterna åtföljs av ett pappersdokument som innehåller samma uppgifter som det preliminära elektroniska administrativa dokumentet och att

2) den godkända upplagshavaren eller registrerade avsändaren informerar de behöriga myndigheterna i avsändar-medlemsstaten innan flyttningen påbörjas samt, när avsändaren är ansvarig för att det datoriserade systemet är otillgängligt, ger relevant information

om anledningen till denna otillgänglighet innan flyttningen påbörjas.

Den godkända upplagshavaren eller den registrerade avsändaren ska i enlighet med 58 § överlämna ett preliminärt elektroniskt administrativt dokument när det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

Så snart uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har godkänts i enlighet med 58 § 3 mom. ska det elektroniska administrativa dokumentet ersätta pappersdokumentet. Därefter ska 58 § 4 och 5 mom. samt 64 och 65 § gälla i tillämpliga delar.

Till dess att uppgifterna i det elektroniska administrativa dokumentet har godkänts anses flyttningen av punktskattepliktiga produkter äga rum under ett uppskovsförfarande med stöd av det pappersdokument som avses i 1 mom.

En kopia av det pappersdokument som avses i 1 mom. ska den godkända upplagshavaren eller den registrerade avsändaren förvara i sin bokföring.

Om det datoriserade systemet inte är tillgängligt i avsändarmedlemsstaten, får avsändaren lämna de uppgifter om ändring av destinationen som avses i 61 § eller den information om delning av energiprodukter som avses i 62 § på annat sätt. Avsändaren ska före ändringen av destinationen eller uppdelningen av flyttningen underrätta de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten om saken.

68 §

Dokument som ersätter mottagningsrapporten och exportrapporten

Om en mottagningsrapport inte inom den tidsfrist som avses i 64 § kan lämnas in efter avslutad flyttning, på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller på grund av att det datoriserade systemet har varit otillgängligt i avsändarmedlemsstaten och det elektroniska administrativa dokumentet inte ännu har ersatt pappersdokumentet, ska mottagaren, utom i vederbörligen motiverade fall, till tullmyndigheten lämna ett pappersdokument innehållande samma uppgifter som mottag-

ningsrapporten och med en försäkran om att flyttningen har avslutats.

Tullmyndigheten ska skicka en kopia av det dokument som avses i 1 mom. till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten och hålla en kopia tillgänglig för mottagaren, utom i det fall att mottagningsrapporten med kort varsel kan lämnas in av mottagaren via det datoriserade systemet eller i vederbörligen motiverade fall.

När det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i destinationsmedlemsstaten eller förfarandena enligt 67 § 3 mom. har fullföljts ska mottagaren lämna in en mottagningsrapport i enlighet med 64 §.

Om en exportrapport som avses i 65 § inte kan upprättas efter en flyttning, på grund av att det datoriserade systemet är otillgängligt i exportmedlemsstaten eller på grund av att ett elektroniskt administrativt dokument inte har ersatt pappersdokumentet, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten lämna ett pappersdokument innehållande samma uppgifter som exportrapporten och en försäkran om att flyttningen har avslutats, utom i det fall att en exportrapport kan upprättas via det datoriserade systemet eller i vederbörligen motiverade fall.

De behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten ska vidarebefordra en kopia av det pappersdokument som avses i 4 mom. till avsändaren eller hålla det tillgängligt för denne.

När det datoriserade systemet åter blir tillgängligt i exportmedlemsstaten eller ett elektroniskt administrativt dokument har ersatt pappersdokumentet, ska de behöriga myndigheterna i exportmedlemsstaten lämna en exportrapport.

69 §

Alternativa bevis

Utän att det påverkar vad som föreskrivs i 68 § ska mottagningsrapporten eller exportrapporten utgöra bevis på att flyttningen av punktskattepliktiga produkter har avslutats i enlighet med 57 §.

Om mottagningsrapporten eller exportrapporten saknas av andra anledningar än de

som anges i 68 § 1 mom. kan avslutandet av flyttningen alternativt styrkas genom en påskrift från de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten om att de avsända punktskattepliktiga produkterna har nått den angivna destinationsorten. Om det är fråga om produkter som exporteras utanför gemenskapen kan detta styrkas genom en påskrift från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där utfartstullkontoret är beläget om att de punktskattepliktiga produkterna har lämnat gemenskapens territorium.

Ett dokument som lämnas av mottagaren och innehåller samma uppgifter som mottagningsrapporten eller exportrapporten ska utgöra tillfredsställande bevis. När detta bevis har godkänts av de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten, ska dessa avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

70 §

Närmare föreskrifter om införande och användning av det datoriserade systemet

Tullstyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om användning av det datoriserade systemet, om elektroniska administrativa dokument informationsinnehåll samt om de certifierings- eller identifieringsmetoder som kan användas för utfärdande av elektroniska administrativa dokument.

I kommissionens förordning (684/2009/EG) om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov föreskrivs om form och innehåll för elektroniska meddelanden som ska användas i samband med flyttningar av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

71 §

Flyttning av vissa produkter utan det datoriserade systemet

Det datoriserade systemet används inte vid flyttning av andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter och på flyttningen

tillämpas inte 53, 58—65, 67, 68 eller 70 §. Om dessa produkter under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på Finlands territorium ska det förenklade förfarandet enligt 66 § iakttas.

Om andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter hämtas från ett område utanför gemenskapen ska den godkände upplagshavaren eller den registrerade mottagaren i tulldeklarationen om övergång till fri omsättning anteckna numret på det skatteupplag till vilket produkterna flyttas och importpartiets referensnummer samt i sin bokföring efter mottagandet anteckna tulldeklarationens nummer och importpartiets referensnummer.

9 kap.

Beskattning av produkter i andra medlemsstater

72 §

Produkter som privatpersoner för med sig

Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lag om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska dessutom iakttä de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Vid bedömningen av om produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.

Utan hinder av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig motorbränsle till Finland från en annan medlemsstat betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994), om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank,

2) motorbränsle som förs in till landet i en reservtank, då kvantiteten är större än 10 liter per motorfordon, eller

3) flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

I situationer som avses i 4 mom. ska en privatperson vid sin ankomst till Finland anmäla bränslet till tullmyndigheten för beskattning.

73 §

Gåvförsändelser

En privatperson får för eget bruk skattefritt ta emot högst följande kvantiteter tobaksprodukter och alkoholdrycker som en annan privatperson vederlagsfritt har skickat från en annan medlemsstat:

- 1) tobaksprodukter:
 - a) 300 stycken cigaretter,
 - b) 150 stycken cigariller vikt per styck högst tre gram,
 - c) 75 stycken cigarrer, eller
 - d) 400 gram pip- och cigarettobak,
- 2) alkoholdrycker:
 - a) 1 liter alkohol eller alkoholdrycker vars alkoholhalt överstiger 22 volymprocent,
 - b) 3 liter alkohol eller alkoholdrycker vars alkoholhalt är högst 22 volymprocent,
 - c) 5 liter viner utan kolsyra, och
 - d) 15 liter öl.

Den som tar emot mera tobaksprodukter eller alkoholdrycker än vad som enligt 1 mom. är skattefria är skyldig att betala skatt för den överskjutande delen. I respektive lag om punktskatt eller accis föreskrivs om skattegrunden och beloppet.

74 §

Privatpersoners förvärv

Om en privatperson på något annat sätt än enligt 72 § eller genom distansförsäljning från en annan medlemsstat för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter som transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare, är den privatperson som förvärvat produkterna skattskyldig. Också den som deltagit i transporten och den som innehar produkterna i Finland blir tillsammans med den privatperson som förvärvat produkterna solidariskt ansvariga för betalningen av skatten.

Punktskatt ska betalas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkterna levereras eller då de produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.

En privatperson som avses i 1 mom. ska innan flyttningen påbörjas göra en anmälan till tullmyndigheten om de harmoniserade punktskattepliktiga produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalningen av punktskatter.

75 §

Innehav i kommersiellt syfte

Om punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat innehas i kommersiellt syfte i Finland för att levereras eller användas här, ska punktskatt på produkterna uppbäras i Finland utan att detta dock begränsar tillämpningen av bestämmelserna om distansförsäljning.

Skattskyldig är den som verkställt leveransen eller som innehar de produkter som är avsedda för leverans, eller den till vilken produkterna levereras i Finland.

Punktskatt ska betalas enligt de bestämmelser som är i kraft den dag då produkterna levereras eller produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.

Om punktskattepliktiga produkter som redan frisläppts för konsumtion i en medlemsstat flyttas inom gemenskapen i kommersiellt syfte och flyttningen sker i enlighet med 78 §, ska det inte anses att produkterna inne-

has för sådant syfte förrän de anländer till destinationsmedlemsstaten.

76 §

Innehav på fartyg eller luftfartyg

Om punktskattepliktiga produkter förvaras ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som trafikerar mellan Finland och en annan medlemsstat och inte är till försäljning när fartyget befinner sig på Finlands territorium, ska det inte anses att produkterna innehas i kommersiellt syfte i Finland.

77 §

Skattefritt bränsle i yrkesmässig trafik

Bränsle är skattefritt om det finns i den sedvanliga bränsletanken i ett fordon i yrkesmässig trafik som kommer från en annan medlemsstat eller i den sedvanliga bränsletanken till ett kylsystem eller ett annat system i fordonet, då bränslet är avsett för fordonets eget bruk eller för upprätthållandet av det kylsystem eller ett system av annat slag som finns i fordonet.

78 §

Förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte

Den som i sådana fall som avses i 75 § 1 mom. flyttar produkter mellan Finland och en annan medlemsstat eller inom Finland så att produkterna transporteras via en annan medlemsstats territorium ska förse produkterna med ett sådant ledsagardokument som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten (*förenklat ledsagardokument*) och som innehåller den relevanta information som avses i 58 § 1 mom.

Den skattskyldige ska innan flyttningen påbörjas göra en anmälan till tullmyndigheten om de produkter som avsänds från den

andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas vid flyttning av andra än harmoniserade produkter mellan Finland och en annan medlemsstat.

Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om ett förfarande om ersätter ett sådant ledsagardokument som avses i 1 mom. och som ska tillämpas när produkter som frisläppts för konsumtion regelbundet flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat. En förutsättning är att det i den andra medlemsstaten finns ömsesidiga bestämmelser eller föreskrifter om tillämpning av ett motsvarande förenklat förfarande.

79 §

Distansförsäljning

Punktskatt uppbärs på produkter som sålts till Finland genom distansförsäljning.

Distansförsäljaren är skattskyldig. Om distansförsäljaren har en skatterelevantant är denne skattskyldig i stället för distansförsäljaren. Distansförsäljaren är solidariskt ansvarig för den punktskatt som ska betalas av skatterelevantanten.

Skyldighet att betala punktskatt uppkommer då punktskattepliktiga produkter levereras i Finland. Punktskatt ska betalas i enlighet med de bestämmelser som gäller den dag då produkterna levereras i Finland.

80 §

Förfarandet vid distansförsäljning

En distansförsäljare som inte har någon skatterelevantant i Finland ska innan punktskattepliktiga produkter avsänds från en annan medlemsstat till Finland göra anmälan till tullmyndigheten och ställa säkerhet för betalningen av punktskatten.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas då andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas till Finland från en annan medlemsstat.

81 §

Produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion

Punktskatt uppbärs inte i Finland om punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade under transporten från en annan medlemsstat till Finland. Att produkterna förstörts eller gått förlorade ska bero på produkternas beskaffenhet, såsom att de blivit gamla eller avdunstat eller någon annan orsak, force majeure eller oförutsebara omständigheter, såsom eldsvåda, skada eller motsvarande händelser, eller en behörig myndighets tillstånd. Produkterna anses fullständigt ha förstörts eller oåterkalleligen ha gått förlorade om de inte kan användas som punktskattepliktiga produkter.

Om punktskattepliktiga produkter helt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i Finland eller om detta upptäcks i Finland ska det på ett tillfredsställande sätt påvisas för tullmyndigheten. Om produkterna helt har förstörts eller gått förlorade och detta upptäcks i en annan medlemsstat ska det på ett tillfredsställande sätt kunna påvisas för de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga att så skett.

Den säkerhet som ställts enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. ska släppas fri.

82 §

Oegentligt förfarande

När en oegentlighet har begåtts i Finland i samband med flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat i enlighet med 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom., ska produkterna vara punktskattepliktiga i Finland.

Om det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts men den upptäcks i Finland, ska punktskatten uppbäras i Finland. Om det likväl, före utgången av en treårsperiod från den dag då de för konsumtion frisläppta produkterna förvärvades, fastställs i vilken med-

lemsstat oegentligheten faktiskt begåtts, ska punktskatten uppbäras i den medlemsstaten.

Punktskatten ska betalas av den som ställt säkerhet för betalning av skatten enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. och av den som medverkat i oegentligheten.

I denna paragraf avses med oegentlighet ett fall som inträffat under flyttning av punktskattepliktiga produkter enligt 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom., som inte omfattas av 78 §, och på grund av vilket en flyttning eller en del av en flyttning av punktskattepliktiga produkter inte avslutats i vederbörlig ordning.

83 §

Återbetalning och eftergift av punktskatt

Om produkter på vilka punktskatt betalats i Finland har använts eller levererats till användning för ett skattefritt ändamål har den som använt eller levererat produkterna rätt att på ansökan få en återbetalning som motsvarar den betalda skatten om inte i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis föreskrivs annat om skattefrihet. En förutsättning för återbetalning är att sökanden på ett tillförlitligt sätt påvisar att produkterna levererats eller använts för ett skattefritt ändamål.

Om produkter på vilka betalats punktskatt i Finland innehas i kommersiellt syfte i en annan medlemsstat för leverans eller användning där, har den som avsänt produkterna rätt att på ansökan få en återbetalning som motsvarar den betalda skatten. En förutsättning för återbetalning är att flyttningen till den andra medlemsstaten har skett i enlighet med 78 § och att sökanden tillförlitligt kan påvisa att på produkterna vederbörligen har betalats punktskatt i den andra medlemsstaten.

Om produkter på vilka punktskatt betalats i Finland via distansförsäljning säljs från Finland till en annan medlemsstat har den som sålt produkterna rätt att på ansökan få en återbetalning som motsvarar den punktskatt som betalats i Finland. En förutsättning för återbetalning är att distansförsäljaren eller dennes skatterepresentant innan produkterna avsändes är registrerad och har ställt garanti i destinationsmedlemsstaten samt betalat

punktskatt på produkterna i destinationsmedlemsstaten.

Punktskatt som betalats på produkter som frisläppts för konsumtion i Finland ska på ansökan återbetalas om på produkterna i en situation som avses i 82 § har uppburits skatt i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller konstaterats. I så fall ska också säkerhet som ställts enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. släppas fri.

Om den skatt som i Finland påförts en produkt i sådana fall som avses i 1—4 mom. inte är betald i sin helhet, ska obetald skatt efterges. Återbetalning eller eftergivande ska sökas hos tullmyndigheten inom tre år från utgången av det kalenderår då skatt på produkten har påförts i Finland.

10 kap.

Skattefrihet för produkter som förs in från områden utanför gemenskapen

84 §

Produkter som privatpersoner för med sig

En resande som anländer till Finland från ett område utanför gemenskapen får i sitt personliga resgods skattefritt föra in punktskattepliktiga produkter i högst de kvantiteter som anges nedan. En förutsättning för skattefrihet är att införseln inte är av kommersiell natur.

Införseln anses inte vara av kommersiell natur, om

- 1) den är tillfällig,
- 2) den enbart inbegriper produkter som är avsedda för resandens eller hans eller hennes familjs personliga bruk eller som är avsedda som gåvor, och om
- 3) produkterna till art och kvantitet är sådana att det inte kan anses att de förs in för kommersiella ändamål.

Som personligt resgods betraktas resgods som resanden kan visa upp för tullmyndigheten vid sin ankomst till Finland. Som personligt resgods betraktas också resgods som resanden kan visa upp för tullmyndigheten först vid en senare tidpunkt, om resanden lägger fram en redogörelse för att det företag

som ansvarar för transporten vid resandens avresa har registrerat dessa produkter som medföljande resgods.

På införsel av andra punktskattepliktiga produkter än sådana som avses i 85—87 § tillämpas dessutom 95 d § i mervärdesskattelagen (1501/1993).

Produkter som bevisligen har förvärvats beskattade i en annan medlemsstat är dock skattefria i enlighet med 72 §.

85 §

Skattefria införselkvantiteter av tobaksprodukter

Maximikvantiteterna av tobaksprodukter som enligt 84 § får föras in skattefritt är

- 1) 200 cigaretter,
- 2) 100 cigariller, vikt per styck högst 3 gram,
- 3) 50 cigarrer, eller
- 4) 250 gram pip- och cigarettobak.

En resande får föra in flera än en tobaksprodukt enligt 1 mom. skattefritt, om de procentuella andelarna av de skattefria maximikvantiteterna uppgår till sammanlagt högst 100 procent.

Personer under 18 år får inte föra in tobaksprodukter skattefritt.

Den som vid ankomst från ett område utanför gemenskapen för med sig en större kvantitet tobaksprodukter än den kvantitet som är skattefri enligt denna lag, är skyldig att för den överstigande delen betala skatt vars grund och belopp fastställs enligt lagen om tobaksaccis (1470/1994).

86 §

Skattefria införselkvantiteter av alkoholdrycker

En resande får med stöd av 84 § skattefritt föra in 4 liter icke-mousserande viner och 16 liter öl.

En resande får dessutom skattefritt föra in

- 1) 1 liter alkohol eller alkoholdrycker med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent, eller

- 2) 2 liter alkohol eller alkoholdrycker med en alkoholhalt på högst 22 volymprocent.

En resande får skattefritt föra in produkter enligt såväl 2 mom. 1 som 2 punkten om de procentuella andelarna av de skattefria maximikvantiteterna uppgår till sammanlagt högst 100.

87 §

Skattefritt bränsle

Med stöd av 84 § får utöver det bränsle som finns i ett motordrivet transportmedels sedvanliga bränsletank och för varje motordrivet transportmedel högst 10 liter bränsle som transporteras med transportmedlet i en bärbar tank föras in skattefritt.

Den som vid ankomst från ett område utanför gemenskapen för med sig en större kvantitet bränsle än den som enligt 1 mom. är skattefri, är skyldig att för den överstigande delen betala skatt i enlighet med de grunder och kvantiteter som anges i lagen om accis på flytande bränslen.

88 §

Gåvoförsändelser

Andra än kommersiella försändelser av ringa värde som en privatperson har skickat från ett område utanför gemenskapen till en annan privatperson i Finland, med undantag för cigaretter, cigariller, cigarrer, pip- och cigarettobak, alkohol och alkoholdrycker, är skattefria under samma förutsättningar och med samma begränsningar som gäller tullfrihet för dessa produkter, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

89 §

Försäljning av skattefria produkter på fartyg, luftfartyg och flygplatser

Skattefria är produkter som säljs för att medföras som passagerares resgods på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik under en sådan resa utanför gemenskapen under vilken passagerarna har möjlighet att stiga av fartyget eller luftfartyget,

Skattefria är produkter som säljs i en skattefri butik på en flygplats till passagerare som reser utanför gemenskapen för att medföras som resgods. Med skattefri butik avses skatteupplag enligt 6 § 2 punkten.

90 §

Personalens hemkomstgåvor

Den som hör till personalen på ett transportmedel i yrkesmässig trafik mellan Finland och ett land eller område utanför gemenskapen får skattefritt föra in varor som hemkomstgåvor under samma förutsättningar och med samma begränsningar som föreskrivs i 95 e § i mervärdesskattelagen.

91 §

Skattefritt bränsle i yrkesmässig trafik

Bränsle som finns i motorfordon och specialcontainrar som anländer från områden utanför gemenskapen är skattefritt under samma förutsättningar och med samma begränsningar som gäller tullfrihet för dessa produkter, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

11 kap.

Bokföringsskyldighet

92 §

Godkända upplagshavares bokföringsskyldighet

En godkänd upplagshavare ska för punktbeskattningen ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som tillverkats, bearbetats, lagrats, tagits för eget bruk och mottagits, helt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i ett skatteupplag samt de kvantiteter av produkter som avsänts och frisläppts för konsumtion från upplaget, de kvantiteter av produkter som tagits emot vid direkt leverans samt övriga uppgifter som behövs för fastställande av punktskatt och för övervakningen av beskattningen. Bokfö-

ringsmaterialet för skatteupplaget ska förvaras i Finland.

Skatteupplaget ska inventeras regelbundet. Verifikationerna ska förvaras i samband med skatteupplagets bokföring.

En godkänd upplagshavare ska i kronologisk ordning förvara sådana dokument i Finland som följt med produkter som tagits emot enligt ett uppskovsförfarande och som inte har registrerats i det datoriserade systemet. På begäran ska dokumenten överlämnas till tullmyndigheten.

93 §

Andra skattskyldigas, distansförsäljares och registrerade avsändares bokföringsskyldighet

Andra skattskyldiga än de som avses i 92 § samt den som i Finland via distansförsäljning säljer punktskattepliktiga produkter till en annan medlemsstat ska ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som tagits emot, innehafts, flyttats och sålts samt övriga uppgifter som behövs för fastställande av punktskatten och för övervakningen av beskattningen.

Registrerade mottagare och tillfälligt registrerade mottagare ska i kronologisk ordning förvara sådana dokument i Finland som följt med produkter som tagits emot enligt ett uppskovsförfarande och som inte har registrerats i det datoriserade systemet. Dokumenten ska på begäran överlämnas till tullmyndigheten.

En registrerad avsändare ska ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som avsänts enligt ett uppskovsförfarande samt andra uppgifter som behövs för fastställande av punktskatten och övervakningen av beskattningen.

94 §

Annan bokföringsskyldighet

Vad som föreskrivs i 92 och 93 § gäller i tillämpliga delar också företrädare för upplagshavares och andra skattskyldigas filialer i Finland.

Den som skattefritt har förvärvat punktskattepliktiga produkter för ett ändamål som enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis är skattefritt, ska för punktbeskattningen ha bokföring varav framgår kvantiteterna av skattefritt förvärvade produkter, produkternas användning och lagerkvantiteterna.

95 §

Bokföringsmaterialets läsbarhet och förvaringstid

Bokföringsmaterial som avses i 92—94 § ska upprättas i läsbar skriftlig form eller i maskinläsbart datamedium så att det kan tas fram i läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform.

Material som avses i 1 mom. ska förvaras i fyra kalenderår. Om materialet finns både i läsbar skriftlig form och i maskinläsbart datamedium ska det förvaras i båda formerna under den tid som föreskrivs ovan.

12 kap.

Granskning, informationsskyldighet och omhändertagande

96 §

Granskning

Den skattskyldige ska på begäran för den behöriga tullmyndigheten för granskning förete sitt bokföringsmaterial, uppgifter om sitt bokföringssystem och dess kopplingar till andra system, uppgifter om interna övervakningssystem och lämna andra för beskattningen nödvändiga uppgifter i begärd form. Om det material som ska granskas har förvarats i ett maskinläsbart datamedium ska den skattskyldige på begäran ta fram materialet i läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform. Den skattskyldige ska också visa granskaren sitt upplag och sina övriga lokaler samt ställa nödvändiga lokaler och anordningar till förfogande för granskningen och även i övrigt bistå vid granskningen.

Tullmyndigheten kan förordna en sakkunnig och ojävig person för granskningen. Den

skattskyldige ska för denne förete det material som avses i 1 mom. och övriga uppgifter, visa sitt upplag och sina lokaler samt bistå vid granskningen i enlighet med 1 mom.

Den som utför granskningen har rätt att föra bort material som ska granskas eller kopior av materialet från den skattskyldiges lokaler för granskning någon annanstans, om det är möjligt utan att den skattskyldige åsamkas oskäligen olägenheter. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.

Vad som föreskrivs om skattskyldiga ovan i denna paragraf gäller i tillämpliga delar också representanter för skattskyldigas filialer i Finland och den som med stöd av denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis har förvärvat punktskattepliktiga produkter skattefritt.

Var och en ska utan hinder av sekretessbestämmelserna på begäran ge tullmyndigheten uppgifter om inköp, innehav, flyttningar, försäljningar och tillverkning av punktskattepliktiga produkter.

97 §

Tullmyndighetens övriga granskningsbefogenheter

Tullmyndigheten har rätt att få tillträde till och granska upplag och andra lokaler där punktskattepliktiga produkter förvaras eller behandlas. Lokaler som omfattas av hemfriden får dock inte granskas.

Tullmyndigheten har rätt att stoppa och granska fordon.

Tullmyndigheten har rätt att meddela föreskrifter om lossning, lastning, transport, mottagande, lagring och avsändande av punktskattepliktiga produkter samt att förse produkternas emballage, transportmedel eller lager med lås, sigill eller något annat märke, om det är nödvändigt för beskattningen eller övervakningen av den.

98 §

Annan informationsskyldighet

Den som har levererat eller förvärvat produkter för användning som enligt 19 § är

skattefri ska utan hinder av sekretessbestämmelserna ge tullmyndigheten uppgifter om förvärv och användning av produkter, lagerkvantiteter och leveranser samt andra omständigheter som behövs för övervakning av beskattningen. Tullstyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om informationens innehåll samt om hur och när den ska lämnas.

Den som innehar punktskattepliktiga produkter ska på begäran utan ersättning ge tullmyndigheten produktprover som behövs för beskattningen och övervakningen av den.

99 §

Underlåtelse att utreda skattefri användning

Om den som har levererat produkter för skattefritt ändamål eller skattefritt förvärvat produkter med stöd av denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis inte vid en granskning i efterhand kan påvisa att produkterna har levererats eller använts för skattefritt ändamål, ska punktskatt betalas på produkterna enligt denna lag.

100 §

Utomstående informationskyldighet

Var och en ska på skriftlig uppmaning av tullmyndigheten för beskattningen av annan eller för därav föranlett besvärsärende utan hinder av sekretessbestämmelserna inom utsett tid lämna sådana nödvändiga uppgifter om en annan person som framgår av handlingar i dennes besittning eller som annars är känd av den andra personen, om uppgifterna inte gäller något sådant som den andra personen enligt lag har rätt att vägra vittna om.

Den myndighet som avses i 1 mom. har rätt att granska eller i enlighet med 96 § 2 mom. låta granska affärs- och andra handlingar varav uppgifter som avses i 1 mom. kan framgå.

101 §

Ansvar för granskningskostnader

Den som enligt 96, 98 och 100 § är skyldig att förete och ge tullmyndigheten uppgifter

om punktbeskattning eller att bistå vid granskning, ska vidta dessa åtgärder på egen bekostnad.

102 §

Vite

Tullmyndigheten kan förena den informationskyldighet som avses i 96, 98 och 100 § med vite. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka en part för brott och det begärda materialet har samband med brottsmisstanken.

103 §

Omhändertagande

Tullmyndigheten har rätt att för tryggande av skattefordringar omhänderta punktskattepliktiga produkter om

1) de inte vederbörligen har anmälts till beskattning,

2) på dem inte har tillämpats bestämmelserna om punktbeskattning eller de beslut och föreskrifter som tullmyndigheten har meddelat med stöd av dessa bestämmelser,

3) det råder oklarhet vad gäller skattspliktigheten för produkterna och syftet med skattepliktigheten eller importen, eller om

4) det finns någon annan grundad anledning att trygga en skattefordran.

Den som omhändertagit produkter ska ha bokföring varav framgår de omhändertagna produkternas art och kvantitet, var och när omhändertagandet skett, produkternas ägare eller innehavare samt övriga omständigheter som är relevanta för omhändertagandet.

Omhändertagna produkter ska återlämnas när skatterna är betalda eller skattefordringarna annars är tryggade, om förundersökningsmyndigheten inte beslagtar produkterna i enlighet med 4 kap. i tvångsmedelslagen (450/1987) och produkterna inte heller döms förverkade till staten.

Om produkterna inte har återlämnats eller om andra åtgärder som avses i 3 mom. inte har vidtagits inom sex månader efter att produkterna omhändertagits, kan de förstöras, användas för tillverkning av andra produkter

eller säljas på tullauktion enligt vad som föreskrivs i tullagen.

13 kap.

Rättsmedel

104 §

Förhandsavgörande

Tullstyrelsen kan på ansökan ge ett förhandsavgörande om punktskatten på en produkt. Tullstyrelsen kan ge ett förhandsavgörande om punktskatten också då beskattningen i övrigt verkställs enligt tullbestämmelserna.

Ansökningar om och överklaganden av förhandsavgöranden ska behandlas i brådskande ordning.

Ett lagakraftvunnet förhandsavgörande ska med bindande verkan iakttas när sökanden punktbeskattas i Finland under ett år från ingången av kalendermånaden efter den dag då förhandsavgörandet gavs, om inte den bestämmelse som då tillämpades ändras medan avgörandet gäller eller om inte Tullstyrelsen har återkallat förhandsavgörandet på grund av att tolkningen av bestämmelsen ändrats genom en rättskipningsmyndighets beslut eller av något annat särskilt skäl.

Ett återkallat förhandsavgörande ska, om sökanden skriftligen yrkar det, dock iakttas under två månader från början av kalendermånaden efter den då återkallandet delgavs sökanden.

105 §

Lättnader och uppskov med betalning

Tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan och villkor som den bestämmer sänka eller helt avlyfta betald eller påfordrad punktskatt, skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta eller ränta med anledning av uppskov, om det med beaktande av förhållandena vore uppenbart oskäligt att uppbära punktskatten till fullt belopp. Finansministeriet kan dock överta avgörandet i principiellt viktiga ärenden.

Tullstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Tullstyrelsen beviljar uppskov på villkor som Finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan överta avgörandet av uppskovsärenden. Ministeriet bestämmer då uppskovsvillkoren i sitt beslut med anledning av ansökan.

Beslut som avses i denna paragraf får inte överklagas genom besvär.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska tillämpas också om beskattningen i övrigt verkställs enligt tullbestämmelserna.

106 §

Rättelse till den skattskyldiges fördel

Om tullmyndigheten med anledning av ett rättelseyrkande eller överklagande eller annars konstaterar att ett alltför stort skattebelopp har påförts eller ett alltför litet belopp återbetalts ska tullmyndigheten rätta sitt beslut om ärendet inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av ett överklagande eller om ärendet inte ska avgöras med stöd av 83 § eller motsvarande bestämmelse om återbetalning i respektive lag om punktskatt eller accis.

Rättelse kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det då skatten eller återbetalningen fastställdes eller också senare, på yrkande som framställts inom nämnda tid.

107 §

Överklagande

Tullmyndighetens beslut överklagas genom besvär till Helsingfors förvaltningsdomstol. Beslut varmed Tullstyrelsen har beslutat att inte ge förhandsavgörande får emellertid inte överklagas genom besvär. På statens vägnar får ett tulldistrikts beslut överklagas av tulldistriktets tullombud medan Tullstyrelsens beslut får överklagas av Tullstyrelsens tullombud. Besvärsskrivelsen ska inom besvärstiden tillställas den tullmyndighet vars beslut överklagas.

Besvärstiden i ärenden som gäller fastställande av punktskatt och skatteåterbetalning

är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det då skatten eller återbetalningen fastställdes, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. När andra beslut överklagas är besvärstiden 30 dagar från delfäendet av beslutet. För tullombud är besvärstiden 30 dagar från beslutet.

I övrigt föreskrivs om överklagande i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om grundbesvär tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

Om tullmyndigheten på det sätt som föreskrivs i 106 § rättar eller annars korrigerar sitt beslut i enlighet med framställda yrkanden, förfaller överklagandet.

Till den del som yrkandena i ett överklagande inte föranleder rättelse eller korrigering av beslutet ska tullmyndigheten ge sitt yttrande med anledning av överklagandet och utan dröjsmål överföra handlingarna i ärendet till Helsingfors förvaltningsdomstol.

Punktskatt ska trots överklagande betalas inom föreskriven tid.

108 §

Överklagande till högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär till högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvärstillstånd ska beviljas om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att det i ärendet skett ett uppenbart fel, eller om

3) det finns vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan beviljas också så att det gäller endast en del av förvaltningsdomstolens överklagade beslut.

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfäendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskrivelsen ska inom besvärstiden till-

ställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Tullstyrelsens tullombud har rätt att anföra besvär på statens vägnar.

Om punktskatt har avlyfts eller sänkts genom förvaltningsdomstolens beslut ska tullmyndigheten oberoende av överklagandet betala det överskjutande beloppet till den skattskyldige.

Om högsta förvaltningsdomstolen med anledning av tullombudets besvär har ändrat förvaltningsdomstolens beslut, ska en kopia av högsta förvaltningsdomstolens beslut tillställas den behöriga myndigheten som utan dröjsmål ska debitera den skattskyldiga det överskjutande belopp som betalats till denne.

14 kap.

Straffbestämmelser

109 §

Hänvisningar till strafflagen

I 29 kap. 1-3 § i strafflagen (39/1889) föreskrivs om straff för lagstridigt undandragande av punktskatt och för försök därtill.

Till straff för brott mot tystnadsplikten döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

110 §

Punktskatteförseelse

Den som trots en myndighets uppmaning underlåter att vederbörligen fullgöra en skyldighet enligt 31, 92-95, 98 eller 100 § ska för punktskatteförseelse dömas till böter.

111 §

Förundersökning

Vid förundersökning med anledning av brott mot denna lag eller föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den ska utöver förundersökningslagen

(449/1987) och tvångsmedelslagen i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om förundersökning av tullbrott.

15 kap.

Ikraftträdande

112 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft 20 .

Denna lags 58—62 och 65 och 67 § ska tillämpas från den i januari 2011.

Denna lags 63 § ska tillämpas från den 1 januari 2012.

Verkställighetsåtgärder får vidtas innan lagen träder i kraft.

113 §

Bestämmelser som upphävs

Genom denna lag upphävs lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994), nedan *den gamla accislagen*, och de ändringar som gjorts i den, med undantag för lagens 66 och 67 §.

114 §

Övergångsbestämmelser om uppskovsförfarande

På sådana flyttningar av harmoniserade punktskattepliktiga produkter enligt ett uppskovsförfarande som påbörjas senast den 31 december 2010 ska denna paragraf tillämpas.

Avsändande godkända upplagshavare och registrerade avsändare ska förse produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande med ett ledsagardokument enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2719/92 om ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov. Vid flyttning av produkter enligt ett uppskovsförfarande i Finland kan ledsagardokumentet ersättas med någon annan motsvarande tillförlitligt utredning. Avsändaren har rätt att ändra ledsagardokumentet så att i det anges en ny leveransplats eller en ny mottagare.

Om produkternas mottagare i en annan medlemsstat inte är en godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare ska till det ledsagardokument som avses i 2 mom. fogas intyg om att punktskatten är betald i destinationsmedlemsstaten eller att tillräcklig säkerhet har ställts för betalning av skatterna.

Avsändaren ska förse punktskattepliktiga produkter som ska föras till ett område utanför gemenskapen med ett ledsagardokument enligt 2 mom. om produkterna inte har frisläppts för konsumtion.

Ledsagardokumentet ska med undantag för det exemplar som blir hos avsändaren följa med produkterna under transporten.

Den som tar emot produkter som flyttas från en annan medlemsstat enligt ett uppskovsförfarande ska till avsändaren returnera ett vederbörligen ifyllt exemplar av ledsagardokumentet senast den femtonde dagen efter utgången av kalendermånaden då produkterna har tagits emot, om avsändaren har försett produkterna med ett administrativt ledsagardokument enligt 2 mom.

Vid utförsel av punktskattepliktiga produkter utanför gemenskapen ska den tullanstalt som behandlat utförseln från gemenskapens territorium, till avsändaren av produkterna returnera det för denne avsedda, kontrastigerade exemplaret av ledsagardokumentet. Med denna utfartstullanstalt avses tullanstalten enligt artikel 793.2 i förordningen om tillämpningsföreskrifter för tullkodex.

Om den avsändande godkände upplagshavaren eller registrerade avsändaren inte får returexemplaret av ledsagardokumentet vederbörligen kontrastigerat inom den tid som nämns i 6 mom., ska avsändaren meddela detta till tullmyndigheten inom tre månader efter att produkterna avsändes.

Mottagaren ska i Finland i kronologisk ordning förvara de fjärde exemplaren av de ledsagardokument som åtföljt produkter som mottagits enligt ett uppskovsförfarande. Exemplaren ska på begäran tillställas tullmyndigheten. En tillfälligt registrerad mottagare ska till sin skattedeclaration foga det ovan nämnda exemplaret av ledsagardokumentet samt handelsfakturan.

Den som i enlighet med denna paragraf avsänder eller tar emot punktskattepliktiga produkter ska underrätta tullmyndigheten om avsändandet och mottagandet. Tullstyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om informationens innehåll samt och hur och när den ska lämnas.

115 §

Övriga övergångsbestämmelser

Om de i denna lag angivna förutsättningarna för beviljande av tillstånd är uppfyllda, förblir enligt *den gamla accislagen* beviljade tillstånd att verka som godkänd upplagshavare och hålla ett skatteupplag samt tillstånd att anlita skatterepresentant vid distansförsäljning i kraft och ska betraktas som motsvarande tillstånd enligt denna lag.

En godkänt upplagshavare som för in produkter från områden utanför gemenskapen kan till den 30 juni 2010 verka som en registrerad avsändare utan sådant tillstånd som avses i denna lag.

Om en registrerad eller en oregistrerad näringsidkare är skattskyldig enligt respektive lag om punktskatt eller accis ska på skattskyldigheten tillämpas vad som föreskrivs i 2 kap. i denna lag.

116 §

Tillämpningsbestämmelse

Om det i någon annan lag eller i en med stöd av den utfärdad bestämmelse hänvisas till *den gamla accislagen* ska hänvisningen anses avse motsvarande bestämmelser i denna lag, om inte något annat följer av denna lag.

2.

Lag**om ändring av 27 § i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 27 § i lagen av den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) ett nytt 3 mom. som följer:

<p>27 §</p> <p>-----</p> <p>Med avvikelse från 1 och 2 mom. kan accispliktiga, dvs. punktskattepliktiga produkter som inte har frisläppts för konsumtion i Finland flyttas mellan landskapet Åland och</p>	<p>det övriga Finland i enlighet med vad som i punktskattelagen föreskrivs om flyttningar som i sin helhet sker på Finlands territorium.</p> <p>-----</p> <p>Denna lag träder i kraft</p>	<p>20 .</p>
--	---	-------------

Helsingfors den 4 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*